

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

GIUGNO

1967

c e c a
Rádio Vatikánu

- | | | |
|-----|-----------------|---|
| 1. | Dott.G.Meránský | 14/ Etica medica /3/ - Notizie dal Vaticano |
| 2. | P.Ovečka | La Santa Sede e l'ONU |
| 3. | P.Feřt, S.J. | L'Istruzione sul culto eucaristico /1/ |
| 4. | P.Ovečka | La settimana nel Vaticano |
| 5. | P.Ovečka | La vita religiosa in Africa |
| | | Attualita religiose |
| 6. | P.Feřt | Istruzione sul culto eucharistico |
| 7. | P.Ovečka | Paolo VI per la pace nel Medio Oriente |
| 8. | P.Feřt | Notizie ed attualita religiose |
| 9. | P.Ovečka | Santa Sede per la pace in Terra Santa |
| 10. | P.Feřt | L'Istruzione per il culto eucharistico /3/ |
| 11. | P.Ovečka | La settimana nel Vaticano |
| 12. | Mons.Vrána | 16 anni della Accademia Cristiana Ceca |
| 13. | P.Feřt | L'Istruzione per il culto eucharistico /4/ |
| 14. | P.Ovečka | I Francescani nel mondo - Notizie |
| 15. | Dott.Meránský | Questioni dell'etica medica /4/ |
| 16. | P.Ovečka | Recensione del libro del Rev.Dott.Polc |
| | | Attualita religiose |
| 17. | P.Feřt | L'Istruzione sul culto eucaristico /5/ |
| 18. | P.Ovečka | Settimana nel Vaticano |
| | | Mons.Proffitlich nel libro "S.S. nella seconda guerra mondiale" |

- 19 P.Ovečka
- 20 P.Feřt
- 21 P.Ovečka
- 22 Dott.Meránský
- 23 P.Feřt
- 24 P.Feřt
- 25 P.Feřt
- 26 P.Feřt
- 27 Card.Beran
- 28 P.Feřt /20,30/
- 29 P.Feřt /13,30/
- 29 P.Feřt /20,30/
- 30 P.Feřt
- 14 Mons.Šeplický nel libro Atti e documenti della S.Sede nella II guerra mondiale
- Paolo VI a Fatima - una reazione
- Notizie dal mondo cattolico
- Paolo VI quattro anni Papa
- Questioni dell'etica medica /5/
- Actualité religieuse
- Notizie dal mondo cattolico
- Jiří Pražák su sua encyclique "L'Huile de la Foi"
- Paolo VI agli Cardinali
- Settimana nel Vaticano
- Comitato segreto
- Per l'inizio dell'anno della Fede
- La consegna degli insigni cardinalizi
- Benedizione del monumento di Papa Giovanni
- L'inaugurazione dell'anno di Fede
- Notizie dal Vaticano

RadioVatikan.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

✓ Francouzský president de Gaulle odevzdal kard. Beovi velkou stuhu řádu čestné legie. Jak pravil sám de Gaulle, uděluje toto nejvyšší francouzské vyznamenání kard. Beovi za jeho zásluhy o sblížení a jednotu mezi křesťany a o bratrství mezi národy. *François de Gaulle k. Du půjde v roce v kan. an.*

Německá katolická mládež vybrala ve své sbírce pro misie, konané na svátek

✓ Zjevení Páně téměř milion marek. Z obnosu budou zakoupena 3 malá letadla pro čtyři diecéze v sev. Brazilií a dán příspěvek na rozšíření kliniky ~~pro~~ v Nyabodno v Kenyi a sirotčince v Baguio na Filipínách

Sekretář švédské ligy pro jednotu křesťanů, luterský pastor Hans Cavallin, žádá švédské náboženské autority, aby pozvaly papeže Pavla na zasedání Světové rady církví, které se bude konat příští rok v Uppsale. Byl by to významný krok na cestě k jednotě křesťanské a mnoha lidem ve Švédsku by se po skytla příležitost pozdravit papeže, propagujícího dialog.

Katoličtí pozorovatelé jsou poprvé pozváni na konferenci biskupů z celého anglikánského společenství; konference se koná každých 10 let v tzv. Lambethském paláci, který je londýnským sídlem primasa anglikánského a canterburyského arcibiskupa. Letošní konference bude přítomno na 500 anglikánských biskupů a tématem konference je Obnova církve.

Přes odporu buddhistů byla do jihovietnamské ústavy vložena slova, že národ má v úctě "nejvyšší duchovní jsoucno", které uznávají všechny národy.

✓ Na začátku t.r. pracovalo v Indii 4214 cizích misionářů, kteří patří k 114 řeholním řádům a kongregacím. Z 439 milionů obyvatel Indie se hlásí ke křesťanství 11 milionů.

V Cáchoch se koná v těchto dnech ekumenický festival posvátné hudby. Festivalem se účastní chrámové sbory, orchestry a sólisté, katolíci i protestanti z celé NSR.

Komise Světové rady církví Víra a ústava koná od 29. července do 8. srpna v Bristolu ve Velké Británii studijní týden na téma: Jednota, jakou hledáme.

✓ 120 členů komise budou diskutovat o jednotbě křesťanů na úrovni místní i mezinárodní, vztahy s římskou církví, o eucharistii a jejím významu pro liturgickou obnovu. Budou přítomni katoličtí pozorovatelé.

Karmelitán P. Daniel Rufeisen začal shromažďovat dokumenty a svědectví o životě a díle karmelitky Edity Steinové, v klášteře sestry Benedikty od Kříže která zahynula v Oswiečimi. P. Rufeisen, sám židovského původu z Polska, chce tak připravit církevní informační proces k blahořečení Edity Steinové.

Dnešní ČOR posílají své zprávy z všechny světové oblasti.
Obzvláště řeckého

český míst. tisk vydává kritické a frankfurtské články z ČSR. Brno má svého velkého novináře - dr. Karla Kralíčka a dr. V. M. Šindlera z U. M. S. včetně 3. článku, kterým odhalil typlavíkův plán a hledání nových míst. Tento článek je srozumitelný a i významný pro celou Evropu. Dr. Kralíček, M. Šindler a další novináři v Československu, kteří se vydávají, jsou významnou součástí českého novinářství.

„Není žádoucí, aby české noviny byly vydávány v Československu.“

(M. Šindler, vydal)

Lidový městský rada v Bratislavě, řecký městský rada
městský rada v Bratislavě, řecký městský rada

řecký městský rada v Bratislavě

řecký městský rada v Bratislavě

Mgr. prof. dr. František Melánek, M. Šindler

významný český odborník lit. est.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

47"



ústav pro studium
totalitních režimů

Náš první čtvrtroční přednáška byla spíše úvodem do současného stavu lékařské etiky. Dnes bychom si chtěli narysovat idealní postavu lékaře, který má být Božím spolupracovníkem v ochraně a rozvoji jeho stvoření. V tomto smyslu mluví Písma sv. o lékaři, že jej stvořil Bůh jako nástroj svého milosrdenství, aby mírnil utrpení svých blížních, jako někdo, kdo je vede a jím radí, kdo je poučuje. Lékař je Boží dar lidem a z toho titulu má nejen právo na jejich uctu a čest, ale i ^{de} věčnost a důvěru. Jeho povolání je zároveň posláním ve službě lásky a apoštolátu.

Předmětem mediciny není nějaký abstraktní člověk, neurčitý pojem, ale konkretní lidská osoba. Lékař se nesvěruje jen nemocné tělo nebo jeho jednotlivou ~~hranici~~ část, ale celý člověk, který je víc než usporádána masa, konglomerát nervů a tkání, krve a orgánů. Lékří vidí před sebou lidskou osobu v celé ~~existenci~~ důstojnosti rozumového tvora, ale nad toto individuální pojetí je člověk ještě daleko víc: je členem určité rodiny, k níž jej vážou pokrevní a citová pouta; je členem společnosti, v níž vykonává určitý úkol, třeba zdánlivě skromný, ale vždy ~~určitého~~ významný; je konečně aktuálním nebo alespoň potenciálním členem mystického Těla Kristova. Tento nemocný, jehož má lékař před sebou, má nesmrtevnou duši, je povolán k tomu, aby žil už zde na zemi Boží život prostřednictvím posvěcující milosti, je určen k věčnému nazíráni ve společenství Nejsvětější Trojice. Duch a prach hmoty jsou v něm smíšeny, aby vytvořily obraz Nekonečného. Je vázan na čas a prostor, ale současně je zaměřen k určitému cíli, který převyšuje obojí. Je nepatrnnou součástí stvořeného vesmíru, ale je určen k tomu, aby měl podíl na slávě a radosti Stvořitelové, to je člověk v křesťanském pojetí. Svěruje se péci lékařův, tato bytost nemočná, někdy zmrzačená, slabá, ale přesto velká a významná. Člověk proniknutý horečkou a snad i znetvořený nemocí, ale přece milovaný samým Bohem a to věčnou láskou.

Velikost lékařova povolání a jeho dalekosáhly vliv ~~předpokládá~~ i velkou zodpovědnost. Lékařovo svědomí má zapotřebí i určité formace, aby bylo jasné a ~~pravne~~ ^{pravidle}, aby dovedl nejen správně rozhodovat, ale i věsty, kdo se mu s důvěrou svěřuje. Často se vyskytuje komplikované situace, kdy není snadné rozeznat mravně dobré od špatného. Někdy i pro to, co je samo o sobě nedovolené, svědčí ~~zdánlivě~~ přijatelné a dokonce i přesvedčivé důvody, atž už humánní, společenské, zdánlivé dobro jednotlivce a pod. Je na obezřetnosti a mravní vyrovnanosti lékaře, aby aplikoval všeobecné mravní principy na jednotlivé konkrétní případy, aby se ~~poradil~~ u přitele-kněze, ~~poradil~~ s kolegou a mohl pak dát úsudek svého svědomí, prostý omylem.

Na jeho radě a rozhodnutí často závisí nejen život, ale i svědomí pacientovo a v posledních důsledcích i jeho věčný život. Poslední a Největší kontrolou lékařova svědomí je sám Bůh. Kdyby šlo o principy vytvořené lidskou vůlí, jejich závaznost by nemohla být větší než síla lidí. Mohly by se aplikovat dnes a být překonány zítra, jeden stát by je mohl přijmout a druhý odmítнуть. Lékaři, kteří zneužívali svého poslání k nedovoleným pokusům na lidských bytostech v koncentračních táborech, se nemohli vymluvit, že poslouchali vyšších rozkazů daných v poslední istanči samým Hitlerem. Za těchto okorností, kde jim jejich svědomí jasné říkalo: "Není dovoleno", měli mravní povinnost se vzepřít.

Základní principy lékařské etiky jsou neodlučitelnou součástí Božího zákona. Odtud lékařova důvěra k nim. Lékařovo svědomí vyžaduje určitou kontrolu a případně i viditelnou sankci. Tu najde do jisté míry i ve veřejném mínění, je-li správně formováno. Ale ještě účinnější je kontrola kolegů, jejich úsudek je důležitější, jsou-li spojeni v profesionálním sdružení. Tak lékařská komora může vyslovit svůj úsudek nad nesvědomitým lékařem a vyloučit jej ze svého středu.

Pius XII ve svém projevu ke světovému kongresu historie medicíny navrhoval vytvoření světové Ligy lékařů, která by přijala hlavní principy lékařské etiky. Tato světová lékařská organizace by mohla dát vznik světové lékařské komoře, jejíž úsudek by měl rozhodovat o dovolnosti určitých procesů, odsoudit nedovolené zádky jedinců, případně celých skupin a států. Jako povinný předmět při výchově studentů medicíny ~~doporučoval~~ systematický výklad lékařské etiky. Velký význam by měla profesionální lékařská přísaha, pokud možno stejná v různých zemích a národech, kterou by nový lékař před zahájením praxe složil před zástupci mezinárodní komory a tím by se mu dostalo práva vykonávat svoje povolání. Tato přísaha by byla osobním významem principů lékařské etiky a současně i oporou a povzbuzením k jejich uplatňování. Mělo by se ji však ponechat to, co je podstatnou složkou přísahy, to je závazný slib před nejvyšší autoritou Stvořitelovou. V posledních letech se dospělo k prvním pokusům od mezinárodně uznánum ženevské přísahy (která je v základě postavena na ~~zakladech~~ přísahy Hipokratovy), až po desatero norimberské, odsuzující zločinné pokusy na lidských bytostech. Dostaváme se tak k prvním ~~pokusům~~ kodifikaci principů lékařské etiky na mezinárodní úrovni. Nesmíme však zapomenout na jedno: nezávisle na jakémkoliv sankci se strany státu nebo společnosti, příkazy přirozeného práva obsažené v jakémkoliv kodexu, zavazují ve svědomí. Ale platí i opačná konkluse: příkazy, třeba ratifikované některým státem nebo mezinárodní skupinou, jsou-li v rozporu s ~~mezinárodním~~ přírozeným právem, nemohou vazat ve svědomí.

Některé základní principy lekařské etiky můžeme shrnout do několika bodů, které najdou uplatnění v našich příštích přednáškách.

1/Každá lidská bytost má právo na život. Jakakoliv uvážená vražda je zároveň i nespravedlností, porušuje právo Boha na lidský život, právo společnosti na pokoj a veřejný řád, právo příbuzných a přítel zavražděného na jeho afekt a ochranu.

Ale právo člověka na vlastní život není ani abstraktní a neomezené: člověk nemá právo ukončit svůj život sebevraždou. Právo na život vyžaduje jeho plnost, to znamena, že je nedovolené i zmrácení osoby nebo jiná fysická a dusevní křivda. Je stejně tak nedovolené někoho vybízet k špatnému činu.

2/ Každý člověk má právo na pravdu. Než je samou svojí podstatou špatná, nevadí se stavit proti rozumové přirozenosti člověka. "ejsme však za všech okolností zavázání říci vše co víme. Právo na pravdu obsahuje i to, aby se sdělily věci a okolnosti, které zavazují z titulu lásky nebo spravedlnosti, nikdy nemá být klamán lží. Aplikace uvidíme až budeme projednávat nakolik je nutné informovat pacienta o blízicím se konci.

3/Každý lidský tvor má právo na spravedlnost. Tak má i nemocný právo na nezávazky ochranu kompetentní a svedomitou peči se strany lekáře, který jej přijal jako pacienta.

4/Lidské schopnosti a orgány mají být používány k cíli, k nemu jsou jasné přirodou určeny a způsobem k nemu zaměřeným. To platí i pro pohlavní zivot člověka.

5/Je-li nejaký čin mravně spatný, jsme nejen povinni se mu vyhnout, ale ne smíme poskytnout k jeho provedení naší spolupraci. Pozdeji se zmínime o tzv. neprimě spolupraci, která může být za určitých okolností dovolena.

6/ Není dovoleno konat zlo, i kdyby z něho mělo snad vzejít nejake dobro, jinýmy slovy, ucel nesveti prostředky.

Priste dělajme z kladní pravidla lekarské etiky, abychom mohli přikročit k řešení jednotlivých konkrétních problemů, s nimiž se lekáři a zdravotní personal v praxi setkávají.



ústav pro studium
totalitních režimů

26-67

SN, až My hí, cí- pí kohu Mys' mís.

Svatá stolice a OSN

Stálý pozorovatel sv. Stolice při OSN mons. Albert Giovanetti měl ve čtvrtek v Římě tiskovou konferenci. Mluvil o významu, smyslu přítomnosti

praktického
ideálu, který má s N. S. pořádání zájmu, užitku, národního rukou, který má pro svou
Svaté stolice v ~~role~~ SN: Svatá stolice tam je, aby pracovala za mír; slavný francouzský ministr Clemenceau řekl, že válka je příliš vážnou věcí, než aby byla ponechána jen vojákům; a obdobně můžeme říci, že dnes mír je něco příliš vážného, než aby byl ponechán jen politikům. Všichni si jsou vědomi, že mír je dílo ducha, ne ~~pouze~~ ^{nějaká} rovnováha sil a politické moci; je dílo spravedlnosti, a proto ~~že~~ ^{dó} jeho rámce patří též otázka rozvoje; mír žádá, aby každý člověk mohl užívat svých práv a přede vším své osobní ^{SN} svobody. Tento obraz míru ~~začínají~~ za svůj, nebo alespoň Listina SN jej též organizaci klade za cíl, jež třeba dosáhnout; dosáhl ho SN za 20 let své existence, tázal se potom mons. Giovanetti; a odpovídal: SN nesmíme posuzovat jen podle toho, co dosáhly, ale též podle toho, co by se stalo, kdyby zde nebyly, co by mohly vykonat, kdyby našly u všech svých 122 členských států plnou spolupráci. Svatá stolice zde svou spolupráci nabídla a denně nabízí: tímže vychovává lidí k míru; že morálně zasahuje tam, kde mír se octl v nebezpečí: v Kongu, Vietnamu a San Domingu; kde se jí podařilo skončit krveprolití, protože na obou stranách našla ~~morálky~~ ^{V.I.D. dýky} ~~N.V. de la vše IV~~ sluch. Dále tím že pracuje za úplné a všeobecné odzbrojení - můžeme zde uvést poselství sv. Otce k zahájení poslední ženevské konference o otázkách odzbrojení; tím že podporuje rozvoj národů - velmi příznivý ohlas měla v SN encyklika Pavla VI. Svatá stolice konečně dává svou plnou podporu mezinárodnímu ~~základnímu~~ orgánu, jímž jsou SN, třebas si je vědoma že neodpovídají ideálu, který si představovali poslední tři papežové: ti volali po nadnárodním společenství, které by mělo závaznou ^{ujičí} moc rozhodnout mezinárodní rozpře. SN ~~začínají~~ vykonaly mnoho na poli lidských práv a na poli morálním svými prohlášeními a na poli právním ^{základních} Umluvami.

Svatá stolice ať už přímo nebo nepřímo měla podíl na sestavení Listin prohlášení a Úmluv a podepsala téměř všechny je - jako např. naposled Prohlášení o vyloučení jakékoliv rasového odlučování.

Mons. Giovanetti poznamenal, že prinos Svaté stolice je přijímán kladně: ~~základní~~
účelně
Vrcholem tu (jistě) byla návštěva Pavla VI. na valném zasedání 4. října 1965. Poprvé v současných dnech ^{nejvyšší} představitel nějakého náboženství ^(nejvýznamnější politických) mluvil o ~~náboženských~~ otázkách; míru! Nepřišel o nic žádat, jen nabízet a ~~řídit~~ zástupci národů dali najevo, že ~~se~~ tato přítomnost nábož. představ

Donde se SN mohlo v pohledi vnitřní, křesťanům volit mezi mohlo se
mohlo se volit. Šandor VI. bleskem státního článku lehčí a mohlo
mohlo se volit - ale jde o vnitřní prohlášení. Šandor VI. mohlo se volit.

ničí

ničí

1. v tomto období je i o min. výluce, že v tomto období je
prohlášení o vnitřní prohlášení. Tím; oslavuje světového dne
a světového dne.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů



steh mne brani v obci

2

2.6.67. přejí. A gensekretář U Thant opětovně vyslovil Pavlu VI. dík za jeho ná-
vsětvu. Další pozitivní výsledek cesty Pavla VI. do SN bylo, že lidé si
uvědomili, že je nutné chtít mír - Byla to jakoby zpytování svědomí pro
SN; svou návštěvou Pavel VI. prokázal SN velkou službu: další je poznat
ve světě, jemu se podařilo učinit je populárními.

Svou konferenci mons. Giovanetti skončil osobní vzpomínkou na rozhovor s
americkými kosmonauty McDivittem a Whitem. Ptal se jich, co viděli v kosmu
a White mu odpověděl: Viděli jsme svět bez hranic; celá zeměkoule byla
jako jedna věc. Proto je Svatá stolice přítomna v SN, aby nebylo jen vý-
sad kosmonautů, nýbrž všech lidí.

Poslechněte si zprávy z Vat. a kat. světa a pak poznámku: Svatá stolice
Pátek 2. června byl v Itálii národní svátek - prohlášení republiky. Pro pout-
níky ~~a turisty~~, kteří přijeli do Říma, sv. Otec udělil zvláštní audienci.
V proslovu mluvil o tom, že všichni ~~s~~ jsou povoláni ~~všech~~ k víře v Kr-
rista a ke spásce skrze něho. Jako katolíci nepřicházejí na audienci jen
z jakési světské zvědavosti; vede je víra, že v papeži vidí zástupce Kris-
tova; audiencí v sobě upevní ~~vědomí~~, že všude v životě je provází láska
~~učil. když mohli, než~~ boxerů, kteří se účast-
nili mistrovství Evropy boxerů ~~amaterů~~; sv. Otec v krátkém pozdravu ~~po-~~
~~mhouette~~ ~~znamenal~~, že boxerský sport má své výhry, ~~a tento sport nežit~~ je vede-
k úměrnému úsilí o zdatnost duchovní. Svatý Otec si dal představit mistra
světa střední. váhy Itala Nina Benvenutiho, jeho chot a dvě děti a nechal
se s nimi vyfotografovat. Další pozdrav ~~platil~~ ^{Pavel VI.} poutníkům z Brazílie, kteří
se vraceli z Fatimy, kde byli 13. května, a pak hudebnímu sboru Chalk Farm
Band z anglické ^(England) ~~spásy~~.

Včerejší L'Os.R. přineslo poznámku, jíž se podádá správný smysl slovem, která sv. Otec řekl indickému ministrovi dr. Chandraškarovi při soukromé audienci a která ministr ~~opakoval~~ ^(v rozhovoru o otázkách týkajících se indických problémů) sv. Otec neřekl, že znova zkoumá otázkou populace a nutnost omězování početí; mluvil o regulaci ~~jejich~~, pokud se ~~té~~ shoduje s Božími zákony, a odsoudil bez výhrad všechna řešení, která ohrožují prameny života nebo je rani.

V Ženevě skončila II. konference na téma Mír na zemi, pořádaná Střediskem pro studium demokratických zřízení z města Santa Barbara v USA. Poslední den mluvil arc. z Recife v Brazílii mons. Helder Pessoa Camara a volal na pomoc méně vyvinutných národů. Ponechat 80% lidí v stavu bídý a hladu

Tlust

znamená připravovat novou světovou válku, jejíž následky nikdo dnes nemůže předvídat. Navrhoval, aby příští konference enc. Mír na zemi se konala v některé méně vyvinuté zemi, tak si účastníci lépe uvědomí tragicou situaci problému. Také další teologové, katoličí protestantští a pravoslavní v meomrandu vyzývají všechny lidí dobré vůl, aby se ze všech sil zasazovali o vytvoření světového organismu, který by zaručil a zajistil mír. Konferenci na téma enc. Mír na mi bylo přítomno asi 400 osobností politických kulturních a náboženských ze všech pěti světadílů. Svou účast odřekli SS, sev. Vietnam a sev. Korea. Papež Pavel VI. poslal pozdravný list, a gen. sekretář SN U Thant promluvil na zahajovacím zasedání z Nového Yorku prostřednictvím telekomunikační družice. Americká kat. tisková kancelář oznamuje z Vietnamu, že vojáci Vietkongu usmrtili kat. kněze dp. Matěje Nguyen van Nghiho z arcidiecéze Hué. K zavraždění došlo v noci na Hod Boží svatodušní. P.M.... se s velkou obětavostí staral o uprchlíky z komunistického severu.

L. Řečku v m. mrl. jehož titul. je bož. Jene, všichni
mrtvili vyl. 4 mrl. Tento mrtvou vzdává des. l' O. R. m. Černel.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Ústav pro studium
totalitních režimů

Na 3.červen připadá 4.výročí svaté smrti papeže Jana 23. Bohoslužbám za pokojně jeho duše v bazilice sv.Petra byl přítomen ^{Janův nástupce} Pavel VI. On vykonal závěrečný výkrop nad rakví. Mezi 23 přítomními kardinály byl též náš kard.Beran.V přední lavici klečeli dva bratři papeže Jana, Saverio a Josef a nekolik dalších příbuzných. V ranních hodinách sv.^{Paul VI} Otče sloužil u hrobu Jana 23. v kryptě pod bazilikou mši svatou, zase za přítomnosti příbuzných kteří přijeli ze Sotto il Monte. Mši svatou tam sloužili i další preláti a kněží, mj. jeho býv.sekretář mons.Capovilla a františkán P.Cairoli, který je postulátorem procesu blahořečení papeže Jana. Hrob papeže Jana celý den tonul v květinách a nepřetržitě kolem něho tráceli poutníci.

Po skončení zádušní mše svaté za papeže Jana kard.Beran zůstal chvíli v bazilice:mezi mramorovými znameními, která udávají délku předních křesťanských kostelů ve srovnání s bazilikou vatikánskou, bylo péče rímských kněží a (kard.Berana) ^{zdejší} též znamení udávající délku pražské katedrály sv.Vítala. Kard.Beran šel shlédnout toto znamení a děkoval arciknězi baziliky kard Marellovi za tuto pozornost k naší české vlasti.

V Lubljaně začal vycházet nový katolický časopis; má název Církev v dnešním světě. časopis vychází dvakrát za měsíc a to pod záštitou všech jugoslávských biskupů. Časopis si vzal za cíl pracovat o obnovu církve v duchu koncilu.

V Římě skončilo první pracovní zasedání delegátů biskupských komisí pro ekumenismus. Delegáty poslalo 42 biskupských konferencí. Bylo jednáno o Ekumenickém direktáři, kteří byl uvěřejněn před 14 dny, o vztazích s křesťanskými církvemi, smíšených manželstvích a ekumenické spolupráci v misích. Biskupové z Osnabrücku a Münsteru v NSR vyzvali své věřící, aby při nedělních zemských volbách dali svůj hlas těm z kandidátů, kteří podávají záruku, že ve veřejném životě budou hájit křesťanské a mravní zásady. "Není proti požadavkům pluralistické společnosti, aby křesťané dali hlas ^{nám} křesťanům." V anglickém překladu vyšla kniha židovského spisovatele Pinchase Lapida Poslední 3 papežové a Židé. Picnhach v knize píše, že Pius XII. zachránil život 860 000 židů, a tak udělal pro pronásledované Židy.

V dnešním pořadu vám podáme obsah úvodní části nové instrukce kongregace obřadu o kultu eucharistického tajemství. V dalších sobotních vysílaných vás postupně seznámíme s obsahem celého závažného dokumentu.

Jak jsme vám už stručně oznámili minulé úterý, tato nová instrukce, která vyšla s datem svátku Božího těla 25. května t. r. Sám svatý Otec ji oznámil při generální audienci 24. května. Instrukce je dosti rozsáhlá 35 stran. Má úvod a tři části. V úvodě se podává souhrn učení Církve o nejsvětější svátosti, jak je podán v posledních církevních dokumentech. První část pojednává o pastoračních zásadách, na něž třeba mít ohled především v katechesi o tomto tajemství. II. část se zabývá slavením eucharistie při mši svaté. Třetí část pojednává o úctě nejsvětější svátosti mimo mši svatou. Dnes se omezíme pouze na úvodní část. V této části se stručně připomínají hlavní dokumenty, které v poslední době byly vydány. Je to především konstituce o posvátné Liturgii, kterou vydal II. vatikánský koncil. Tam se především stanovily normy pro revizi obřadu mše svaté, především za tím účelem, aby se na něm mohli věřící podílet aktivně a s větším porozuměním; dále byla dána možnost koncelebrovat a přijímat nejsvětější svátost pod obojí způsobou v některých případech. V dogmatické konstituci o Církvi téhož vatikánského koncilu bylo především poukázáno na vnitřní spojitost mezi eucharistií a tajemstvím Církve. Ale o eucharistii se mluvilo i v řadě jiných koncilních dokumentů, které poukazují především na význam eucharistie v životě věřících a pro posvěcení celé lidské činnosti. - Koncilu připravila cestu encyklika Pia XII. *Mediator Dei*, která byla vydána roku 1947. Po koncilu vydal nynější svatý Otec Pavel VI., roku 1965 okružní list *Mysterium fidei*, v němž poukázal na některé podstatné body učení o eucharistii, zvláště pak na skutečnou přítomnost Kristovu a povinný kult této svátosti zvláště mimo mši svatou. Úvod instrukce přehledně shrnuje klavírní ^{doktrinální} závěry všech těchto dokumentů, zvláště pokud se týkají vztahu křesťanského lidu k tomuto tajemství. Instrukce sleduje především učel pastorační. V sedmi bodech shrnuje učení Církve o eucharistii.

Předně: Boží Syn vzal na se lidskou přirozenost a svou smrtí a vzkříšením přemohl smrt, vykoupil člověka a přeměnil ho v nové stvoření. Dal mu svého ducha a vytvořil se svými bratřími ze všech národů jedno tajemné tělo. V tomto těle se Kristův život šíří prostřednictvím svatosti, kterými se věřící spojují tajemným způsobem s Kristem trpícím a oslaveným.

Foto náš Spasitel při poslední večeři ustanovil eucharistickou oběť svého těla a krve, aby tak pokračoval až do konce věků, až do svého návratu, v oběti kříže a odkázal své milované snoubence Církvi památku na svou smrt a vzkříšení. Proto Mše svatá neboli Večeře Páně je současně a nerozlučně: oběť ve které se obnovuje oběť kříže, památna na smrt a vzkříšení Pána, který řekl ‚to činte na mou památku‘; posvátná hostina, k níž Boží lid přijímáním těla a krve Páně bere účast na dobrodlní velikonoční oběti, obnovuje novou úmluvu, která se stala jednou provždy v Kristově krvi, a zároveň ve víře a v naději předobrazuje a anticipuje eschatologickou hostinu v království Otcově a zvěstuje smrt Páně až do jeho návratu.

Za druhé: VE mše svaté oběť i posvátná hostina jsou součástí téhož tajemství a jsou spojeny tím nejtěsnějším svazkem navzájem. Neboť Pán v duchovní též mešní oběti se obětuje, když začíná být svátostně přítomen jako pokrm věřících pod způsobem chleba a vína. A za tím účelem dal Kristus Církvi tuto oběť, aby se ho věřící účastnili jak duchovně - výrou a láskou tak i svátostně ve svatém přijímání. Účast na večeři Páně je tedy vždy spojení s Kristem, který se nás obětuje Otci.

3.- Slavení eucharistie ve mše svaté není věc pouze Kristova nýbrž také Církve. V Ní Kristus pokračuje nekrvavým způsobem v oběti, kterou přinesl na kříži prostřednictvím kněží se obětuje Otci za spásu světa. A Církev ho obětuje Otci a spolu s ním obětuje i sebe. Proto Církev zvláště v eucharistické modlitbě děkuje Otci v Duchu svatém za všechna dobrodlná stvoření - a zvláště za velikonoční tajemství a zapřísahá ho, aby přišlo jeho království.

4.- Proto žádná mše svatá - jako ani žádné liturgické akce - nejsou činy soukromého rázu, ale úkony Církve, pokud je společností obdařenou

různými řády a úkony, které jednotliví uskutečňí podle vlastních hodnosti a vlastních úkolů.

5.- Slavení eucharistie v oběti mše svaté je původ a účel všeho eucharistického kultu mimo mše svatou. Svátostné způsoby, které se uchovávají po mše svaté, byly konsekrovány při mše svaté a uchovávají se proto, aby věřící, kteří se nemohli účastnit mše svaté, mohli se ve svátostném přijímání spojit s Kristem a s jeho obětí, která se slavila při mše.

xm. Foto tatáž eucharistická oběť je zdroj a vyvrcholení veškerého církevního kultu a celého křesťanského života. Věřící se této oběti díků, smíru, prosby a chvály zúčastňují plněji, když nejenom ~~je~~ s celým srdcem ve spojení s knězem obětuje Otci svatou oběť a v ní ~~je~~ sebe sami, nýbrž když sami také tuto oběť přijímají ve svátosti.

6.- Někdo nesmí pochybovat o tom, že všichni křesťané podle způsobu přijatého v katolické církvi vzdávají při uctívání této nejsvětější svátosti kult klanění, jaký patří pravému Bohu. Němůžeme mu prokazovat menší úctu proto, že Kristus Pán ji ustanovil proto, abychom ji přijímali. Foto i ve svátosti, která je uložena ve svatostánku, se klaníme témuž Pánu, který je tam podstatně přítomen přeměnou chleba a vína, která podle tridentského koncilu se správně nazývá transsubstanciace.

7.- Je třeba vždy mít na mysli eucharistické tajemství v celé jeho úplnosti, jak při sloužení mše svaté tak při kultu svatých způsob svátostních, které se uchovávají po mše svaté, aby milost oběti se mohla tím dále rozšířit.

To jsou hlavní body církevní nauky, které musejí řídit všechny ostatní praktické předpisy eucharistického kultu při mše svaté i mimo mše svatou. Mají sloužit jak pro katechesi tak také k jasnějšímu chápání symbolických obřadů, s kterými Církev slaví toto tajemství.

Ta byl obsah úvodní části instrukce o kultu eucharistického tajemství. Příští sobotu se seznámíme s obsahem první části, která pojednává o zásadách důležitých pro eucharistickou katechési

Svatý Otec Pavel VI. sloužil dnes mši svatou v bazilice sv. Petra. Hlavní skupinu tvořily dívky a ~~mladí muži členové sekce dělníků~~ Italské katolické akce, ~~XXXIX~~ a dívky z Italské diecéze veronské, které vyučují náboženství. Při mši svaté rozvedl nedělní evangelium o pastýři, který zanechává 99 ovcí a jde hledat ovečku ztracenou: tím že jsme se narodili, vstoupili jsme do řádu, který nás stavit do vztahu lásky s Kristem. Hřichem člověk uniká z tohoto řádu, ale tak od suzuje sebe sama, ~~tak jako ratolesti se odtrhuje od stromu~~, Kristus neodsuzuje člověka ve hříchu - hřich spíše u kříže vyvolává usilovné hledání které odhaluje rozměry nesmírné lásky Boží k člověku. - Po mši svaté Pavel VI. ještě jednou promluvil zmášt k největším skupinám: dívкам a mladým mužům mluvil o lásce v jejich různých stupních: od nedokonalé a hříšné, která se projevuje v porušení řádu Božího, až k lásce jíž Bůh požehnal: Bůh stvořil muže a ženu, aby se navzájem milovali a byli pokračovateli jeho díla stvoření. Všem Pavel VI. přálaby si správně vyvolili svého druhu nebo družku pro život. Katechistky z veronské diecéze nabádal, aby s oběta vostí vykonávali svou práci, která je pravým laickým apoštolařem. Všechny přítomné Pavel VI. ještě zval k modlitbě za mír; na ten úmysl se s nimi pomodlil k P. Marii, královně míru Zdravas Maria.

V poledne Pavel VI. udělil své požehnání všem, kdo se shromáždili na náměstí před vatikánskou bazilikou. Společnou modlitbu Anděl Páně, zval jez, mají obětovat ~~ve Středním východě~~ za mír avžá bezúhonné Svaté země, v níž žil K.P. "Víme, že spolu s námi všechni křesťané se dívají s velkým duchovním zájmem a s obavami k oném místům, která jsou posvátná pro dějiny vykoupení. Chceme doufat, že ona posvátná místa a ona požehnaná země budou ušetřeny bolestí a spouští, jež by byly následkem bojů; a že mezinárodní instituce, jejichž úkolem je zaručit mír mezi tamějšími národy, ~~bude povolené ochráně~~ ~~XXXIX~~ ~~zaručena posvátném místu~~ jak byla slíbená a tolikrát Svatou stolicí žádána." ~~XXXIX~~

V sobotu Pavel VI. přijal v audienci členy valného zasedání mezinárodního výboru pro historické vědy; zasedání se konalo v Římě a jeho úkolem bylo připravit program nastávajícího mezinárodního sjezdu. Pavel VI. pravil, že Svatá stolice sleduje s velkým zájmem činnost výboru, je též jeho členem; potom mluvil o vztazích mezi Církví a historickými vědami: křesťanství zanechalo hluboké stopy v dějinách lidí a společnosti, kdekoli mu bylo dopřáno rozvinout svou činnost. "Zavedení křesťanské víry a křesťanských mravů se prokázalo jako významný civilizační činitel; křesťanství přispělo k kulturnímu, lidskému a mracnímu povznesení jednotlivců i národů. Postupné

4.6.67

pronikání křestanství do národů starého i nového světa tvoří jednu z nejzajímavějších a nejbohatších kapitol velkého lidského dobrodružství. Závěrem sv. Otec vyzvedl pedagogický ráz dějin, jež jsou učitelkou života. Pavel VI. si položil otázku, zda lidé, dovedou si z dějin vzít ponaučení, zda si jsou vědomi, že dějiny budou bez milosrdenství soudit jejich omyly a slabosti; a konečně se tázal, zda opravdu dějiny, tak mnohotvárné, postupně se naplnující a uspořádané ve svém rozvoji, jsou hnány slepou silou, zda

jsou ovocem náhody, anebo třeba v nich odhalit vyšší pořádající moučrost; ta nechává člověka svobodným v mezích, které mu stanovila, kontroluje tuto zdánlivou neuspořádanou hru a řídí jí k cílům, které jí jsou známé, a to prostředky, plnými nesmírné lásky k lidem. Tomuto Bohu, končil Pavel VI Bohu skrytému, ale tajemně přítomnému a činnému v událostech tohoto světa svěřuji vaše práce, aby on je učinil plodnými a je dal do služeb lidí.

Uplynulý týden přinesl ve Vatikánu řadu významných událostí: Bylo jmenováno 27 nových kardinálů; byla vydána instrukce o úctě k nejsvatější svátosti a pak 3. svazek dokumentů Svaté stolice z 2. světové války; v audiencích Pavel VI. přijal franc. presidenta de Gaulle a představitele západoevropských států, kteří v této výročí podepsání smluv o založení EHS; 3. června uplynuly 4 roky od smrti papeže Jana.

Jména byla uveřejněna v pondělí 26. června a ofic. jmenování dojde 27. června. 27 nových kardinálů, včetně 6 apostošských nunciů a opat primas benediktinů Dom Benno Gut. Mezi kardinály arcibiskupy je krakovský Karel Wojtyla, berlínský Alfred Bönsch, turínský Michal Pellegrino, filadelfský z USA Jan Josef Krol, polského původu, chicagský John Patrik Cídy, washingtonský Patrick Alois Boyle a Justín Darmajuwana ze Semarangu první kardinál rodák z Indonésie. 26. června bude kard. sbor s 120 členů, 79 je jich z Evropy, 37 z Itálie, 26 ze severní Ameriky, 9 z Afriky, 5 z Austrálie.

Instrukcí o euc. úctě se tato úcta harmonizuje a přizpůsobuje požadavkům liturgické reformy v duchu II. vat. sněmu. - 3. svazek seriálu Akta a dokumenty Svaté stolice za II. světové války přináší doklady o situaci v Polsku a Baltských zemích: listy biskupů a apostolické nunciá do Vatikánu a papeže Pia XII. státního tajemníka kard. Magliona biskupům nebo nacistickým úřadům.

hranec

ht

4.6.67.

Uveřejnění dokumentů je novým očištěním Svaté stolice proti pomluvám, jako by mlčela vůči násilnostem, jichž obětí bylo obyvatelstvo v oněch zemích. nejdenou jasně vysvítá, že jestli Sv. stolice upistila od veřejného protestu bylo to proto, aby mohla pokračovat ve své nepřímé pomocné akci nebo z důvodů vyššího a obecnějšího dobra.

Audience udělené de Gaullovi ministorským předsedům Belgie, Holandska, Lucemburska a kancléři NSR byly pro Pavla VI. přiležitostí, aby národy vybídl k užší vzájemné spolupráci. Evropské hospodářské společenství, jehož 10. výročí státníci v Římě oslavovali, je jen jeden úsek na cestě k této spolupráci/třeba se dívat dál, rozšířit obzor až kam sahá svět, pravil např. Pavel VI. v proslovu k de Gaullovi a jeho doprovodu.

Z Říma se rozejde tento týden do všech světadílů 6. číslo měsíčníku Nový život, který KA v Římě vydává pro české katolíky v zahraničí. Červnové číslo je do jisté míry věnováno 1900. výročí mučednické smrti sv. Petra a Pavla: jsou uvedeny úseky z ap. exhortace, již Pavel VI. vyhlásil jižnější rok, a pak zamýšlení prohlášení apoštola Petra Kristovým náměstkem z knihy P. Blažeje Ráčka Život K.P. P. Karel Vrána pokračuje ve svých článcích o Teilhardu de Chardinovi, Jindřich Středa píše, jak vypadá v dnešním světě hlavní hřich nestřídmosti, Jan Horák píše o biskupském synodu, premonstrát P. Bruno A. Avoboda vzpomíná 25. výročí deportace novojičínských premonstrátů - výročí připadalo na 29. květen. Rubriky Poznámky je referát o výstavě Bohuslava Reynka v Římě, vzpomínka na Konráda Adenauera, poznámka k zahájení přípravy pražské diecéze na 1000. výročí jejího založení; a vzpomínka 20. výročí biskupské konsekrace mons. Bazila Hopka:

Bráni alespoň pár věcí za svou k. s. poslal
v los. w. ředitel a biskup - měl jít.
Máme v los. katedrále, v nové katedrále
byly umístěny ant. V nové katedrále má
být umístěny ant.



ústav pro studium
totalitních režimů

Pěčí archeologického semináře protestantské teologické fakulty v Bonnu byla vydána kniha o slavných mozaikách v římské bazilice P. Marie Sněžné. Ilustrace jsou v barvách. První výběr byl před několika dny odevzdán sv. Otci.

K 10. výročí založení Katolického informačního úřadu o evropských otázkách byla vydána francouzská kniha s titulem: Pius XII., Jan 23. a Pavel VI. mluví o Evropě. Knihu vydala Tisková služba Evropského hospodářského společenství.

Člen mohamedánského argentinského střediska Khaled el Kadre mluvil pochvalně o poslední enc. Pavla VI. pokrok národů. Encyklika znamená nový učinný počin k tomu jak odstranit duchovní i hmotnou chudobu, nepravedlnost a všechno to, co snižuje lidskou důstojnost.

Při katolické universitě v Porto Riku byl založen ústav nazvaný "Spravedlnost a mír". Otevření bylo přítomen kanadský kard. Roy, který je předseda papežské komise, která má totéž jméno. Prvních diskusí se zúčastnili zástupci Světového výboru pro plánované rodičovství, zástupci Světové rady církví, Rady pro populaci, sdružení průmyslníků a podnikatelů a rady katolických universit. Ústav si vzal za cíl boj proti chudobě a bídě, propagaci spravedlivých sociálních zřízení a upevnění spravedlivého a trvalivého míru mezi národy.

Francouzská charita dá nemocnici červeného kříže v Hanoi v sev. Vietnamu kompletní vybavení pro kliniku pro nemoci ušní nosní a krční. Přístroje byly na oženy na polskou nákladní loď Janek Krasicki. O vybavení nemocnice se postarají společně Francouzská charita, Světová rada církví.

Katolíci, anglikáni a členové Jednotné kanadské církve sestavili společný zkušební rozhlasový program na dva roky. Už minulé měsíce bylo vykonáno několik pokusů o společný náboženský program, a pokusy byly úspěšné.

V Nyondo v Ruandě vzpomenu 7. a 8. října 50. výročí posvěcení na kněze prvního ruandského jáhna. Posvětil je 10. října 1917 tehdejší ap. vikář mons. Hirth. Dnes má uanda 184 domácích kněží, 3 z nich jsou biskupy. Nejstarší ruandský kněz P. Jovite Matabaro má 85 let a byl vysvěcen r. 1920.

Sv. Otec poslal telegram gen. sekretáři OSN U Thantovi a ap. nunciovi v Kairu a apostolskému delegátovi v Jeruzalémě. U Thanta zád, aby SN ze všech sil hleděl ukončit konflikt na blízkém východě a aby Jeruzalém pro jeho pevnost byla prohlášeno za otevřené a nedotknutelné město.

Ap. nuncius v Kairu a ap. delegát v Ježužalémě mají intervenovat u tamějších vlád aby vzniklý spor byl smírně vyřešen a Svatým místům zaručena nedotknutelnost.

Rozkvět řeholních řádů a společností v Africe. v konstituci O Církvi a pak v dekretu o obnově řeholního života II. vat. sněm slavnostně prohlásil, že řeholní život má v Církvi své místo, i v dnešním 20. století. ~~Musí zde být mužové a ženy, kteří službu Bohu si zvolí za svou životní cestu a k ní se zaváží i sliby.~~ Jsou potom svědectvím, že nebeské statky, ve které každý křesťan klade svou naději a důvěru, existují u na tomto světě; i když ~~jsou~~ zcela odloučeni od životního shonu, jsou zdrojem nenahraditelných pokladů pro církev a pro celé lidstvo a zaručují plodnost práci ~~řech, kdo se jí zasvětili.~~

Jestli existence řeholního stavu je nutná i v zemích, kde křesťanství žije po staletí, kde ~~jsou~~ jako oázy v poušti materialismu - stejně nutná je jejich existence a přítomnost i v mladých církevích misijních. A nemyslíme tu jen na importované řeholní společnosti ze starých křesťanských zemích; v Asii, Africe musí vzniknout ~~jejich~~ domácí řeholní společnosti, v nichž řeholní ideál katolické církve je prožit a prizpůsoben vlastním charakteristickým známkám země a národa. Církev nebude plně zakořeněna, pokud nebude mít hojnost afrických řeh. společností. K tomuto důvodu zásadnímu musíme připojit ještě důvod, řekli bychom praktickému: i v misijních zemích řeholníci musí být k dispozici, aby byli nasazeni k práci za Boží království tam kde je jich naléhavá potřeba.

Mížeme říci, že řeholní život v Africe, již dnes věnujeme pozornost, se rozvíjí slibně: ~~na~~ tiskové konferenci před dnem modliteb za kněžská a řeholní povolání pravil sekretář kongr. pro řeholníky, ~~že řeh. společnosti tam mají hojně žadatelů; jen je nutné, aby společnosti vzniklé v Evropě dovedly v Africe odložit to, co je ma nich evropského a staly se africkými, nebo aby byly zakládány nové společnosti, zcela odpovídající africkému smýšlení.~~ Podle misijní zpravodajské služby Fides je v Africe 14 benediktinů, 12 klášterů benediktinek, cisterciáci mají 8 klášterů, řeh. sestry cisterciačky 3; karmelitánky 12 a klarisky 6 - abychom jmenovali domy rozjímových řádů; jistě daleko více domů budou mít řeh. společnosti, které se věnují výhradně aktivní apoštolské práci: duchovní správě, vyučování a péči o nemocné a chudé. Počet řeholníků se odhaduje na 1000 a řeh. sester na 5-6000.

Stojí ještě za zmínku uvést několik děžkostí, s nimiž se řeh. život v Africe setkává: doposud pořád pod jménem řeholník, řeholní sestra si Afričané před stavují sestru bílou, z Evropy. Příliš je v africkém smýšlení vžito přesvědčení, že je to ~~pro rodinu a kmen pohana~~, když žena nevstoupí v manželství, kteří ~~dny~~ nerozmnoží kmen. Silné je pouze vížecí především dívku na rodinu

a kmen. Zvláště při nynějším probouzejícím se sebevědomí působí jako překážka, že ještě stále je velká většina představených v klášteře Evropané.

V jižní Africe a Rhodesii podle státních zákonů nemohou žít řeholníci různých barev pleti žít v jedném společenství.

I pojem řeholního řivota musí v Africe plně zdomácnět. Pak bude tam církev plně africká, jak po ní volal sněm, až bude mít velkou většinu černých řeholníků a řeholních sester.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Vážení posluchači, pokračujeme v našich úterních besedách KRISTUS V RODINĚ a vrátíme se opět k výkladu našeho Věřím v Boha. Ale dnes a v několika příštích vysílaných vás seznámíme podrobněji s obsahem důležité instrukce o kultu eucharistického tajemství. - Zakončíme přehledem zpráv z katolického světa.

Poslední sobotu jsme vám vyložili a částečně přeložili celý úvod instrukce, v němž se stručně přinomíná v hlavních zásadách učení Církve o nejsvětější svátosti oltářní. Zároveň tam bylo řečeno, že instrukce sleduje na prvním místě účel pastorační. Proto první část dokumentu se zabývá katechesí eucharistického tajemství. Když se lidu vysvětuje tajemství a kult nejsvětější svátosti, má se přitom dbát především těchto zásad:

Předně musíme mít vždy na myšli, že eucharistické tajemství je střed celého života Církve a slavení eucharistie střed celého křesťanského života. To plně platí i pro církevní shromáždění v místních farnostech. Neboť všechny ostatní svátosti a apoštolská díla souvisí s nejsvětější svátostí a k ní vedou. V ní je sám Kristus, náš velikonoční beránek a živý chléb, který svým tělem, oživeným ~~xxxiijmímx~~^{nebe} chem svatým, poskytuje lidem oživující život. Tak nejsvětější svatost tajemně naznačuje a uskutečňuje sdělování božského života a jednotu Božího lidu. V eucharisti je vrchol činnosti, kterou Bůh v Kristu posvěcuje svět, i vrchol kultu, kterým lidé uctívají Krista a skrze něho Otce v Duchu svatém. - Tedy Církev stále žije a roste eucharistií. A Kristova Církev je přítomna ve všech místních církevních obcích věřících. V každém společenství oltáře, když koná posvátnou službu biskup nebo kněz, který ho zastupuje, symbolicky se naznačuje ona láska a jednota tajemného Kristova těla, ~~minus~~^{bez} ~~ép~~ není spása. V těchto shromážděních, i když jsou často malá a chudá, anebo ~~zde~~ v rozptýlení, je přítomen Kristus, jehož mocí se sdružuje jedna, svatá, katolická a apoštolská Církev. - Eucharistie má nesmírný význam pro jednotu všech křesťanů. Věřící mají být poučeni, podle dekretu II. vatikánského koncilu o ekumenismu, aby si vážili oněch dober, která zůstala v eucharistické tradici oněch křesťanských vyznání, která slaví večeři Páně. Neboť, když vzpomínají při svaté

večeři na smrt a vzkříšení Páně, chtějí naznačit život v Kristově společenství a očekávají jeho slavný příchod. Ti pak, kteří si zachovali svěcení kněžstva, ve slavení eucharistie sjednoceni s biskupem mají skrze Syna, vtělené Boží slovo, umučené a oslavené, ~~hod~~ přístup k Bohu Otci a ve vylití Ducha svatého dosahují spojení s nejsvětější Trojicí a stávají se účastní božské přirozenosti, jak píše svatý Petr ve svém druhém listě. Proto slavením eucharistie v těchto jednotlivých církvích Církve Boží se staví a roste a společným slavením eucharistie /koncelebrováním/ se ukazuje jejich společenství. A právě při slavení eucharistie jako tajemství jednoty by si všichni křesťané měli s bolestí uvědomit, že jsou tak rozděleni navzájem. A proto ať se modlí, aby všichni Kristovi učedníci stále dokonaleji chápali tajemství eucharistie v jeho pravém a plném významu a tak je slavili, aby když přijímají Kristovo tělo, stali se také jedním tělem. - V dalším odstavci se připomíná, že věřící mají být poučeni o různých způsobech Kristovy přítomnosti v Církvi při liturgických slavnostech. - Kristus je vždy přítomen, když se věřící sejdou v jeho jménu, jak to řekl u svatého Matouše: Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu, tam jsem mezi nimi. Rovněž je přítomen ve svém slově, když se v kostele čte Písmo svaté. Při eucharistické oběti pak je přítomen v osobě kněze, jehož prostřednictvím se obětuje ^{ky} který se obětoval na kříži, ale především a nejvíce pod svátostnými způsobami. V této svátosti je totiž zvláštním způsobem celý Kristus: Bůh a člověk, podstatně a trvale/nepřetržitě/. Tato Kristova přítomnost pod svátostnými způsobami se nazývá reální, skutečná, ne snad, že by ostatní způsoby Kristovy přítomnosti nebyly reální a skutečné, ale ^{že} je tu Kristus přítomen par excellence - zvláště a především. Mezi liturgií slova a liturgií eucharistickou je velmi úzký vztah: Věřící, když naslouchají kázání Božího slova, uznávají jeho podivuhodnou sílu, a dosahují jeho vyvrcholení ve velikonočním tajemství, které se svátostně slaví při mši svaté. Tedy věřící živení Božím slovem se připravují, aby s užitkem se mohli podílet na tajemství spásy, Církev se živí chlebem života to je slovem Božím i Kristovým tělem. - Věřícím se má vysvětlit, jaké je jejich místo při slavení mše svaté. Všichni se podílejí na královském kněžství

k němuž byli posvěceni v duchovním znovuzrození ve křtu a pomazání Duchem svatým. Ale toto kněžství věřících se podstatně a nejenom jakýmsi stupněm hodnosti liší od kněžství, kterého se dostává služebníkům oltáře , svátostí svěcení kněžstva. Všichni, kteří se shromažďují jako Boží lid k slavení eucharistie , mají spolu se služebníky oltáře podíl v posvátné službě. Jednou kněz, který zastupuje osobu Kristovu, proměňuje chléb a víno. Účast věřících je však v tom, že vzpomínajíce na smrt, vzkříšení a oslavu Páně, Bohu vzdávají díky a neposkvrněné oběti obětují nejenom rukama kněze ale zároveň ~~způsobem~~ přinášeji v oběť ~~způsobem~~ sami sebe. Přijetím těla Páně jejich spojení s Bohem i věřících mezi sebou se zdokonaluje. A to je vlastní účel mše svaté. Jsme přítomni dokonaleji mši svaté , když dobře připraveni přijímáme při mši svaté svátostně Kristovo tělo poslušni toho,který řekl: Vezměte a jezte. - Taťo oběť, právě tak jako oběť kříže, třebas se obětuje za všechny lidi, projevuje své účinky jenom u těch, kteří jsou s Kristovým utrpením spojeni vírou a láskou. A těm prospívá více nebo méně podle míry jejich osobní zbožnosti. Ale věřící se aktivně po- dílet na mši svaté nejemom vnitřně, srdcem, ale ~~způsobem~~ účastnit i zevnějších obřadů, jak to bylo stanoveno v různých instrukcích o liturgii: Inter Oecume-nici roku 1954, Musicam sacram 5.března t.r. a poslední Tres abhinc annos ze 4. května t.r. - V posledních třech odstavcích upozorňuje instrukce, že účast na mši svaté se musí projevovat v našem denním praktickém životě: musíme být svědky Kristovými, naplnovat svět křesťanským duchem. Žádná opravdu křes-tanská obec se nevybuduje,nebude-li zakořeněna ve slavení nejsvětější eucha-ristie. Proto rodiče, farář i katoličtí učitelé musejí při náboženském vyučo-vání věnovat mimořádnou pozornost výkladu mše svaté, přípravě na první svaté přijímání, tak aby první svaté přijímání znamenalo pro dítě dokonale většípení do Kristova tajemného těla. Ale toto poučování musí být dáváno postupně a přizpůsobeno věku a chápání. - Ale i dospělým mají faráři často vykládat tajemství eucharistické, jak to žádá už koncil Tridentský: obřady, liturgické modlitby, tajemství církevního roku mají být východiškem k lidové katechesi a vést k stále plnějšímu chápání eucharistického mysteria.

To byla první část Instrukce o kultu eucharistického tajemství.- V sobotu večer uslyšíte další část.

Posvátná kongregace obřadů rokovala o blahořečení služebníka Božího Arnolda Janssena, zakladatele Společnosti Božího Slova, a sester Služebnic Ducha svatého. Zemřel ve Steylu v Holandsku roku 1909. Jeho misijní kongregace známá i v Československu má dnes přes 5.700 členů, z toho přes 3.000 kněží.

Letos připadá 200sté výročí kanonisace svatého Jeronýma Emiliani, zakladatele řádu Somaschů, který pracoval a dosud pracuje pro záchranu a výchovu opuštěné mládeže a sirotků. Svatý Otec Pavel VI. poslal při této příležitosti generálovi řádu zvláštní list.

Caritas internationalis vydala výzvu k pomoci národům, které byly zařazeny do válečného konfliktu na blízkém východě mezi Izraelem a Arabskými státy. Poutní dům - zvaný Dům Abrahamův v Jeruzalémě, který je majetkem mezinárodní charity byl přeměněn na nemocnici a dán k disposici všem, kteří trpí následky války bez rozdílu náboženství a národnosti. Charita žádá zaslání krevního plasma, léky a obvazový materiál.

Biskupové rovníkové Afriky, kteří se sešli v Camerunu vydali společné prohlášení o africké rodině a křesťanském manželství. Je to výsledek anket, která se konala ve všech diecézích. V dokumentu se zdůrazňují lidské hodnoty afrického pojmu rodiny: to je na příklad úcta k životu, autorita a stabilita manželského svazku, solidarita a vyrovnanost rodinných vztahů, plodnost afrických manželství provázená vášní v lásku k dětem. Ale anketa také jasně poukázala na stíny afrického manželství: závislé postavení ženy, tradiční právo o věnu, rozluka, mnohoženství a některé formy mladistvé zločinnosti.

Kongregace Kamiliánů koná národní sjezd pro studium nemocniční pastorálky ve světle II. vatikánského koncilu. V Itálii ve 139 nemocnicích koná duchovní službu u 53 tisíc nemocných 203 kněží sv. Kamila.

Vídeňského arcibiskupa kardinála Königa navštívil metropolita Emilián z Milétu člen svatého synodu ekumenického patriarchy Cařhradského Aheganora.

Jako jistě celý svět i Vatikán byl dnes ve znamení volání po míru. K přerušení nepřátelství a k čestnému vyjednávání ~~zval sv.~~ Otec odpovědné činitele v proslovu při dnešní generální audienci; ~~přítomné~~ věřící zval k modlitbě za mír a k skutečné lásky vůči všem, kdo ~~válečnými~~ operacemi trpí. "Náš rodinný rozhovor o věcech Božího království je dnes přerušen nenadálým a neblahým hřmotem zbraní; nová válka se rozpoutala v zemi pro nás posvátné a milované, protože ~~se narodil~~, kázal evangelium, založil svou církev, byl ukřižován a zemřel jako oběť za lidi Ježíš Kristus, náš učitel a spasitele světa. Tam on vstal z mrtvých a tak začal nový život, který má obrodit lidi v čase ^a učinit je dobrými a bratřími, a rozvinout ~~he~~ v plnosti v blažené věčnosti.... Naše generace by měla vědět, co je to válka a co může být moderní válka; zdá se, jako bychom zapomněli ~~najejí~~ strašnou skutečnost, protože ještě stále lidé kladou svou důvěru v její slepé, vražedné násilí, a myslí, že ~~já~~ nastolí rád a spravedlnost mezi národy. Víc jak dvacet let se všude hlásá mír a mír; a toto je výsledek? Velmi bolí každého, že jsme svědky nového konfliktu; daleko víc ale tíží mysl zklamání nad neupřímností nebo nad marností lidského úsilí nastolit mír ve světě. Nic tedy nedovede vyrvat z lidských srdcí a z jejich politiky nenávist, násilí, pomstychtivost a krutost? Ani slova, ani propaganda, ani naděje, ani ~~institutce~~ ani ~~nebezpečných~~ předpovědi? Také po staletích civilizace a po zářivých červánkách nových časů stále tedy platí cynická definice starověká krutého člověku, že totiž člověk je člověku vlkem? Milované dítky, pokračoval sv. Otec, nikdy nezoufám nad mírem, protože nechci zoufat nad lidmi a protože vždycky chci doufati v ~~nepremožitelnou~~, i když ~~komunisty~~ pomoc milosrdenství Boha. Neočekávejte ode mne v této chvíli a na tomto místě jakýkoliv úsudek o konfliktu, který právě zuří. Chci jen přijmout za svůj jedno volání, které se ozvalo: ať jsou přerušeny boje, záchrana lidských životů ~~platí~~ naše ~~usili~~; ať se počtem znova zasedne k vyjednávání čestnému a rozvážnému; ať se dopřeje důvěra institucím, které usilují o pokojné ~~vztahy~~ mezi národy; dej Bohu, konečně, aby odpovědní mužové širokých obzorů dovedli orientovat mysl všech k řešením, která odpovídají zásadám spravedlnosti a svornosti, a ušetřili lidem nvoé oběti na životech i na majetku, ale též hanbu nové války. — Ještě několik slov: chci opakovat své vřelé přání, ~~že~~ za nedotknutelnost svatých míst. Všichni kdo se hlásí k duchovnímu potomstvu Abraháma: židé, mohamedáni i křestané, mají největší zájem, aby Jeruzalém byl prohlášen za otevřené město, aby byla vynata z jakých-

M. Kr.

7/6/67

2

koli válečných operací a tak byl ušetřen bojů, které v Jeruzalémě už zuří a kterým tím snáze je ohrožen. Voláme po tom jménem celého křesťanstva, plného obav, že Jeruzalém bude zničen; volám po tom jménem všech civilizovaných lidí ~~u vojenských~~ velitelů bojujících vojsk: kéž Jeruzalém je ušetřen války; kéž Svaté město zůstane útočištěm bezbranných a raněných, kéž je všem symbolem naděje a míru. "Přítomným věřícím sv. Otec připomněl potom dvě jejich povinnosti v této chvíli. První je povinnost lásky: musíme milovat lidi, všechny, kdose octli uprostřed bouře bojů, i když snad ~~máš~~ ~~jsi sudek o nich se pokárání a odsouzení.~~ Naše odhoďání ekumenické lásky ~~u~~ nesmí se nechat zatlačit vášněmi veřejného mínění. Necht zůstane v nás obraz lidstva uspořádaného v řádě více spravedlivém a lidském. Nedopustme, aby jed antipatie a nenávisti ochytil srdce křesťanů, které nedávný koncil tak mocně ~~uvěřil~~ hleděl naučit lásce ke všem. Jestli stav války vyvolává tolik zla, fyzického i mravního, nechť v nás vyvolá tím pevnější odhodlání k dobru a tím větší schopnost toužit po něm a vykonávat je. Druhou povinností věřících je dnes modlitba, modlitba na úmysl, aby se lidé mezi sebou zase smířili, aby vzítězil smysl pro spravedlnost; modlitba ~~pokorná, abychom si zasloužili~~ ~~mluvíme~~ odpuštění a návrat k správným tužbám; modlitba plná víry, která vyprosí pomoc milosrdné všemohoucnos i nebeského Otce. To je způsob, jímž všichni můžeme přispět k návratu míru a pravému pokroku lidstva.

Provolání sv. Otce, aby Jeruzalém byl prohlášen otevřeným městem a byl ušetřen bojů mezi israelskými a arabskými vojsky, setkalo se ve světě s příznivým ohlasem. Svatý Otec pronesl ~~tuto~~ ~~bezpečení~~ hned, když propuklo nepřátelství. Generální sekretář SN U Thant vyjádřil svůj plný souhlas s návrhem sv. Otce: celému lidstvu ~~budou~~ ochovány historické a náboženské památky, které jsou nahraditelné a které mají nesmírnou duchovní hodnotu. Italská vláda žádala Bezpečnostní radu, aby zaručila záchranu Svatých míst; italský zástupce při OSN dodal, že jeho vláda už v této věci vyjednává s vládami israelskou, ^a jordánskou. Vatikánský státní tajemník kard. Cicognani za to jménem sv. Otci děkoval it. ministru zahraničí. Také britský ministrský předseda Harold Wilson prohlásil v dolní sněmovně, že britská vláda je pro návrh sv. Otce. Francouzští ~~ekumenici~~ kardinálové a členové sáluho výboru franc. bisk. konf. vydali společné prohlášení: zvou věřící, aby ve světě plném nepřátelství byli služebníky Kristova míru a podávali svědectví, přikázání lásky bliženské. Odmítáme zákon násilí a osudovosti války a

7/6/67

3

hlásíme se k bratrství mezi národy: Božím prostřednictvím je možný mír mezi národy. Francouzští biskupové vyhlašují pátek za den modlitby a pokání za mír.

V památném berlínském kostele Kaiser Wilhelm Gedächtniskirche se konala pomožnost za mír, jíž byli přítomni předsedníci církvi katolické, protestantské a židů. Promluvili berlínský rabín prof. Lehrmann, evangelický biskup Kurt Schärf a mons. Erich Klausener, syn katolického pracovníka, který r. 1933 byl zavražděn nacisty. Německá odbočka Mezinárodní charity dala k dispozici pro civilní obyvatelstvo stižené válkou ve středním východě obnos 100 000 ~~mark~~ ^{mark} dolarů. Na pomoc obyvatelstvu vydala provolání Mezinárodní charita už v úterý.

Kongregace obřadů konala v úterý své zasedání. Bylo jednáno o hrdinném stupni ctností sl. Božího Arnolda Janssena, zakladatele misijní společnosti od Božího slova a dvou řeh. společnosti sester. Zemřel r. 1909 ve Steylu v Holandsku, kam se uchýlil za let Kulturního boje. Řeh. společnost od Božího Slova dnes má 5700 členů, z nichž 300 jsou kněží.

V městě Queenstown v Jižní Africe složily věčné sliby prvních 9 řeholnic z místní řeholní společnosti založené před 10 lety. Všechny řeholnice jsou z kmene bantu. Je to velmi významná událost v církevním tamějším životě, protože znamená další úsek v práci o povznesení černošských bantuských kmenů a zvláště bantuských žen.

Holandská královna Juliána přijala v audienci apoštolského internuncia mons. Josefa Beltramiho; blahopřála mu jménem celého národa k jmenování kardinálem. Mons. Beltrami je v Holandsku nunciem od r. 1959-

Konžský kněz mons. Tšibangu je novým rektorem Kat. university Lovanium v Kisase; dosud úřad rektora a generálního ředitele zastával Belgičan mons. Gillon; mons. Gillon zůstává správním ředitelem.



ústav pro studium
totalitních režimů

STERILISACE - v sirsim slova smyslu znamena vsechny chirurgicke a lekarske zakroky, ktere bud ostranuji organy urcene k plozeni, nebo je vylucuje, prerussuji ci snizuje jejich funkci a zpusobuje tak docasnou nebo trvalou sterilitu ~~neglodost~~.

Ruzne trvale formy sterilisaciho zakroku jsou: orchiectomie (odtrane ni muzskych pohlavnich zlaz), ovariectomie (odejmuti ovarii), hysterectomie (vyjmuti delohy), vasectomie a salpingectomie (odtraneni vyx trubic nebo vyyod. kanalku), podvazani kanalku, ozarovani ovarii a pod. Tyto posledni zasahy mohou byt provedeny s umyslem, aby zpusobily docasnou sterilitu. K tomuto druhu patri také pouzivani sterilisacich hormonu progesteroneho typu (jez ma pak za nasledek preruseni ovulačniho procesu), nebo pomocí esperidinu a jiných produktů, které musobí neproniknutelnost zraleho vejicka a brani tak poceti.

Podle motivu rozeznavame ruzne sterilisaci metody:

1/ na prvnim miste jsou to pochopitelne lecebne sterilisace, jimiz se chce zamezit nebezpeci ohrozujici pacientuv zivot. Toto nebezpeci muze spocivat primo v generacnich organech, nebo se muze vyvinout i v jinych castech tela, ktere maji primy nebo neirimy vztah k rozmnozovacim organcum. Sem spada indikace odstraneni ovarii po zjistenem kancerosnim procesu v prsu. V jinem pripade muze byt docasne ci trvale prerusen ovulaci proces i kdyz sam o sobe probiha normalne, ale prinasi poruchy ve vseobecne rovnovaze organismu, porychy, ktere se nedaji jinym zpusobem lecit.]

2/ Mluvime o sterilisacich preventivnich- lekarskych nebo chirurgickych, jez maji zabranit komplikacim, ktere by vznikly z budouciho tehotenstvi (na pr. zakrok u zen tuberkulosnich, trpicich srdechnimi chorobami, deformativnym uterem a pod.)

3/ Ukolom eugenické sterilisace je ochrana nebo obrana rasy, vylouceni nezadouciho potomstva u dedicne at uz fysicky ci dusevne zatizenych. Ta byla aplikovana v nekterych statech v pripade dedicnych chorob. Jiste si vzponemete na nucenou sterilisaci narizenou Hitlerem z ciste rasovych duvodu.

4/ Ekonomicka sterilisace je praktijovana s umyslem, zabranit hospodarskym potizim v manzelstvi.

5/Sterilisace ze soucivity chce usetrit deti nasledku dedicnych chorob rodicu. Kdyby takove deti prisly na svet, byly by odsouzeny k trvalemu utrpeni nebo k posici socialni menecennosti a jejich zivot by byl nadmerne tezky.

6/Trestni sterilisaci aplikuje nektere staty u zlocincu jako trest za tecky sexualni klecciny.

Ponevadz jsme se v drivejsich vysilenich minuleho roku zminili dostatecne o pouzivani t. zv. pilulky, jejiz sterilisaci ucinky se jeste dnes zive diskutuji, omezime se na moralni zhodnoceni sterilisace v praver slova smyslu.

Moralne dovolene sterilisaci zakroky muzeme prakticky zahrnout pod ty, ktere oznamujeme jako lecebne, to je v pripade rozmnozovacich organu, jez jsou bud odstraneny, zniseny nebo omezeny ve funkci, ponevadz pusuobi skodu na zdravi nebo celistvosti zivota jednotlivce a to jsou-li samy v sobe nemocne, nebo, trebas zdrave, pusuobi skodu na zdravi celeho organismu.

Dovolenost teto sterilisace je ospravedlnena platnosti principu s dvojim ucinkem (s nimz se tak casto setkavame v lekarske etice). Mohli bychom je kratce vyjedrit takto:

Je dovoleno podniknout lekarsky ci chirurgicky zakrok sam o sobe dovoleny nebo ales on indiferentni, který ma za nasledek krome dobreho ucinku uzdraveni nebo nebo zlepšení také sterilitu pacienta, - jsou-li respektovany ./.).

nasledujici podminky:

Zasah musi smerovat v umyslu toho, kdo jej provadi, prvotne a primo k dobremu uciniku a aby skodlivy ucinek byl prijat druhotne a spis jen trpen. Dale aby byl primerene zavazny duvod, ze se vyrovna skoda vice mene tezka kterou zasah prinasi sasekou. Ze není jina, mene skodlivá cesta, aby se do ~~do~~ ^{14.7.1967} sashlo uzdraveni.

Jini ospravedlnuji dovolenos zakroku sterlissacniho t. zv. principem totality, který je v podstatě obmenou principu dvojho uciniku. Podle principu totality ("casti za celek") lze obetovat cast organismu, jestliže vazne porusuje zdravi osoby.

Ponevadz jde o zakladni lidske organy se specifickym ukolem, etika klade presne podminky zakroku:

a/ aby byl opravdu nezbytny - t. j. aby organ nebo funkce predstavovaly tezky patologicky stav (rakovina pohl. zlav, akutni zanet ovarii, nador delohy) V techto pripadech se muze dovoleno provést asportace ovarii, trubic, uteru.. b/ Je-li mozne dosahnut uzdraveni ci zlepensi jen jen castechou sterilisaci musi se ji dat prednost pred trvalou.

c/ jest-liže rozpolozovaci organy nebo funkce nejsou samy v sobe postizene, ale pusobi-li jistou a tezkou chorobu jinych organu, lze je odstranit.

Tak je mozno vyjmout zdravy uterus, kdyz uz byly odnaty jine prilehle organy e tento by mel skodit, kdyby zustal v organismu.

Aby byla dovolena lecebna sterilisace - ma mit za ucel uzdraveni od aktuelni nemoci ci poruchy, to je at pritomne nebo alespon bezprostredni, nebo kdyz nebezpeci, ~~i kdyz~~ není aktuelne tezke, se jim jiste nezbytné stane, v dusledku patologickeho stavu, který probiha v organismu. To je pripad nemocneho ci skodliveho ~~uteru~~, který bude urcite pozdeji vyzadovat urgentni zasahu. Ten muze chirurg odejmout, aby zachranil organismus od nevylecitelnego organu.

Podle nazoru nekterych autoru lze odebrat uterus, nejen pouze difektosni, ale ttak poskozeny, ze není schopny aby plnil svoji specifickou funkci (to je nest plod a zajistit mu podminky vitality). Zdarsnujeme, ze motiv dovolnosti není v tomto pripade nebezpeci plynouci a budouciho mozneho ~~uzkazitelného~~ tehotenstvi (to by samo o sobe nebylo dostacujici), ale motivem je chatrny stav organu, jemuž schazi jeho funkce.

Zde je na miste lekarovo svedomi, jez rozhodne podle skutechnych podminek ~~zelený~~ neproruči se k tomu, aby svolilo k provedeni preventivni hysterektomie, ktore mby melo jako jiny ucel zabranit nezadoucimu tehotenstvi.

Jde-li o znetvorenym uterus, který pusobi potize a nemuze byt jinak uzdravlecn, pak je mozno aplikovat ekstirpacii.

Sem m uzeme zahrnout pripad hysterektomie po cisarskych rezech. Samo v sobe není dostacujicim duvodem, prodelala-li zena uz 2 nebo 3 podobne operace. Nezalezi tak na pocet zakroku, jaké spis na stavu delohy, je li ~~zruinovana~~ manus a ohrozuje -li organismus.

Nekdy lze provest sterlisaci k zamezeni dusevnych chorob nebo poruch generalni rovnovahy organismu, za predpokladu, ze nejsou jine prostredky. Pak i v tomto pripade jde o lecebnu sterilisaci.

Tyto principy muzeme v zasade aplikovat i na sterilisaci u muze.

Ale pozor, nemuzeme se odvolut na princip totality, abychom ospravedlnili odejmuti perfektne fungujicich ovarii u nemocne tuberkulosou ci zanetem ledvin pod zaminkou, ze jde o kontraindikaci noveho tehotenstvi. V tomto pripade pritomnost ovarii a jejich vztah k jine nemoci není primou ci neprimou pricinou nebezpeci, ~~xxx~~ v nemz by se ocitla zena, kdyby otehotnela. Prawou pricinou mozneho nebezpeci je "svobodne manzelske souziti obou partneru". ^{I Grav}

Nelzeno prichazime ke druhe stupine t. zv. nedovolenych sterilisaci, v nich hlavní mistozajima t. zv. lekarsko-preventivni, to je takova, která ma zamezit budoucimu tehotenstvi, aby usterlily pacientku mozných komplikaci.

Zde nemuzeme aplikovat motivy jako u lecbe sterilisace, ponevadz ucel operace je naprostoto jiny a nedovoleny. Tak je vyloucena a tezce nedovolena sterilisace eugenicka, trebas ma za ukol zlepensi lidske rasy a zajisteni ucinnejsiho zdravi potomstva.

ucinnejších zdravotníckych podmínek potomstva. Prirozený zákon chrani život jednotlivcu proti každemu, kdo si na neho dela nároky. Jako soukroma osob a není neomezený panem nad svým životem, který je ji propujcén Stvoritelem, tak ani společnost nema práva zasahovat, ponevadž právo na manželství je první a předchází společnosti. Ta nemůže z eugenických důvodů předepsat nutnou sterilizaci ani ji provádět ke škode neviných. I v tomto bode se ~~jesne~~ ozval jak Pius XI (Castri connubii") tak Pius XII ke členům mezinárodního kongresu genetiky. "Je třeba prekonat rasismus do důsledku", pravil jasné. Je tu totiž i nebezpečí, že by se otevřela možnost zneuzití zásahu sterilizačního vůči třetím osobám z ciste soukromých pohnutek. Opravdový a učinný boj by měl spočívat ve společné akci lekarů, zpovedníku a rodiče, aby odradili osoby dedičné záťaze od uzavření manželství. Rovněz nepřipustna a nedovolena je sterilizace z ekonomických důvodů, at už ze soukromé iniciativy nebo veřejné. Zde často přistupuje snaha ~~vlastní~~ ^{svého} znít. Nestaci však ani soucit, aby opravdu sterilizaci, zákon nedotknutelnosti lidské osoby v plné její sovode moci chtít a jednat, je nesporne vyssi. Epis má předchazet preventivní akce, dopravit předmanželskou vizitu, upozornit na následky a zodpovědnost vzhledem k potomstvu a pod.

Tak vidíme, že i v této věci lidové právo - je které se dleby se svými sdrojemi lidového práva - svědomí lidového lidového práva může dojít k následujícím a zároveň zároveň:

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Vážení posluchači, velice se omlouváme a prosíme o prominutí, že včerejší večerní pořad v české řeči z technických důvodů vypadl. - Přednášku dr Josefa Meránského z oboru lékařské etiky budeme vysílat a zveme vás ve čtvrtek 15. června. - Přejeme vám dobré odpoledne:~~úterý~~^{šestnáctého}, abyste si poslechli zprávy z Vatikánu a z katolického světa.

V celém světě způsobila zpráva nesmírnou radost o ukončení bojových akcí na Středním východě, když včera v noci přijali výzvu, Bezpečnostní rady Spojených národů zastavit palbu také Sjednocená arabská republika a Syrie, jak to už udělali dříve Izrael a Jordánsko. Bylo to zvláště milé svatému Otci Pavlu VI., který dělal v posledních týdnech tolik pro zachování a obnovení míru v těchto zemích. Ještě včera poslal hlavám států Izraele, Sjednocené arabské republiky, Syrie, Jordánska a Iraku naléhavé mírové poselství: Vedeni povinnostmi našeho úřadu, prodchnuti stejnou láskou ke všem národům a starostlivostí o ně, plni obav při myšlence na utrpení, zármutky, zhoubu, jež válka přináší jednotlivcům, rodinám, národům, obracíme se na Vás, jako na hlavy ostatních zájemců zemí, zapřísaháme vás Božím jménem, abyste přijali výzvu Spojených národů pro okamžité zastavení boje, aby místo násilí zbraní mohla nastoupit rozumná a čestná vyjednávání vedená s důvěrou a vytoužený mír mohl být zase nastolen v těchto krajinách. - Ujišťujeme Vaši excelenci - končí papežovo poselství - že prosíme všemohoucího, aby vám pomáhal při všich tak závažných rozhodnutích a dal vám zvolit cestu, která si zaslouží vděčnosti všech, kteří jsou ovládání city lidskosti.

Dále svatý Otec dal poslat prostřednictvím kardinála státního sekretáře telegram presidentovi Mezinárodní Charity Caritas internationalis, monsignorovi Rodhainovi, v němž vyslovuje uspokojení s akcí první pomoci ve Svaté zemi a povzbuzuje k obětavosti všechny křesťany, aby pomohli všem obětem bolestných událostí na Středním východě. Svatý Otec připojil k telegramu osobní dar 25.000 dolarů pro první nejnutnější pomoc. Caritas poslala do svaté země včeta první letadlo se dvěma tunami léků

a jeruzalémský hospic charity Dům Abrahamův byl proměněn v nemocnici. Vélemistr maltézského řádu poslal mezinárodní charitě pro oběti války 5 milionů italských lir.

Včera přijal sv. Otec v soukromé audienci pražského arcibiskupa, náboženského kardinála Josefa Berana spolu s členy střediska 'Velehrad' a povzbudil Dříve, než jím požehnal, se všemi se pomodlil Otčenáš za věřící v Česko-všechny k další horlivé práci pro duchovní dobro krajanů. slovensku.

V Klementinském sále přijal skupiny konstruktérů zeměských strojů elektronických počítacích strojů z různých zemí evropských a v promluvě měl pro každou skupinu několik povzbuzujících slov. Zvláště pak zdůraznil na konci audience, že přes všechnem technický pokrok, člověk musí zůstat středem, základem a smyslem nového světa, který budujeme. Slibem dokonalejšího stroje zůstane vždy jen nástrojem ve službách člověka. Proto musíme dělat všechno, aby naše generace se vystríhalala zbožnění stroje a technické modloslužby.

Kongregace ceremoniálu uveřejňuje některá nová zjednodušení v obleku kardinálů i s jejich doprovodem. Vydou v platnost při příští tajné konferenci 26. června.

Svatý Otec přijal také včera skupinu farářů z Janova, které přivezl janovský arcibiskup kardinál Siri. V promluvě jim řekl svatý Otec mimo jiné: Kněží jsou viditelné znamení životnosti Církve, muži silní a pokorní. Nejsou v srdci echo božího volání denně plněji chápáného a jdou za jedním cílem, vede je jen jedna myšlenka: šířit Kristovo království v duších, dávat Pána v eucharistii, na prvním místě a potom ve službě slova a lásky - všem kdo po něm hladoví a žízní i těm, kteří ho opustili anebo na něj zapomněli. Budovat Církev, město Boží uprostřed města lidí. Vydávat svědecké zapírání sebe, čistotou, chudobou, že je jediná božská skutečnost, jíž zasvětili svůj život. Je třeba milovat upřímně, modlit se a trpět, abychom získali své bratry Bohu. Vychovateli víry nazývá kněze dekret o kněžích II. všecky koncilu. Kněz žije z víry a proto musí umět ji také ji sdělovat druhým.

V římě na generální kapitule kongregace kněží Božského Srdce zvolili nového generálního představeného, P. Alberta Bourheois, bývalého provinciála francouzského. Účelem kongregace je šířit úctu k božskému srdci a pěstovat misijní a sociální apoštolát. Členů kongregace je 3.500 žijících v 385 residencích.

Dnes začala v Lurdy mezinárodní vojenská pouť, jedna z největších náboženských manifestací v posledních letech. Vojáci z Argentiny, Rakouska, Belgie, Kanady, Konga, Německa, Velké Británie, Irska, Itálie, Holandska, Španělska, Spojených států, Švýcarska a Francie. Pouť bude trvat čtyři dny, hlavní pobožnosti budou v sobotu a v neděli, jichž se zúčastní kardinálové Alfrink a König a řada vojenských ordinářů. Nedělní obřady budou vysílány eurovisí.

Ve Švédsku budou v těchto dnech oslavovat 700té výročí založení františkánského kláštera v Ystadu, který od doby reformy patří evangelíkům. Jubileum bude vzpomenuto při zvláštní ekumenické pobožnosti. Zúčastní se jí švédský král Gustav VI. Adolf, apoštolský delegát pro skandinávské země mons. Heim, dva luteránští biskupové a řada františkánů. Na výročním shromáždění metodistické církve v severoamerickém státu Illinois, jehož se zúčastnilo přes jeden tisíc pastorů, mluvil také chicágský arcibiskup designovaný kardinál John Cody. Zádal větší spolupráci mezi katolíky a metodisty na sociálním poli, zvláště v boji proti chudobě, proti rasové diskriminaci a proti každé formě nespravedlnosti.

Světová sdružení církve reformované a církve luteránské se dohodla, že budou v budoucnu vysílat na své studijní porady vzájemně pozorovatele.

Křesťanská akademie vydala novou knihu Setkání. Od M. chala Quoista. Přeložil Šimon Zuska. Jsou to vlastně modlitby. Vydalo je pařížské dělnické nakladatelství. Poslechněte si jednu ukázku.

TRAKTOR. - Ať mluvíte, nebo něco konáte, všecko dělejte ke cti Pána
Ježíše a skrze něj děkujte Otci

Nemám rád traktory ,Pane. - Viděl jsem před chvílí jeden z nich v poli.
Byl mi odporný.

Traktor je pyšný.- Zaléhá člověka celou svou silou. Nemá ohledu na nic,
jede jen stále kupředu, - plíží se,Pane, a to se mi nelíbí.

Je ošklivý, - jede těžkopádně a otřásá svým těžkým brněním,
zašpiněný nos vystrkuje hloupě do vzduchu a rytmicky chraptí těžkým
kašlem mechanického souchotináře.

Ale je silnější než člověk,Pane.

Běze strachu a v rytmu těhne svůj náklad. -Táhne, čím by tisíc rukou
ani nehnulo.- Neše, co by tisíc ani nepozdvihlo.

Traktor je ošklivý, ale je silný a já ho potřebujá.

ON mě také potřebuje, potřebuje člověka;
potřebuje člověka pro svou existenci - člověk ho tvorí;
potřebuje člověka pro svůj chod - člověk ho spouští;
potřebuje člověka pro svůj pohyb - člověk ho řídí;
potřebuje člověka především, aby byl obětován,
poněvadž traktor nemá duši,Pane, a člověk mu propůjčuje svoji
DNES večer ti obětuji,Pane, práci všech traktorů naší země, všech traktorů
na světě!

Obětuji ti úsilí všech strojů, které nemají duše, aby se mohly obětovat;
prosím tě za ně, aby neutlačovaly člověka svou pyšnou mocí, ala aby mu
sloužily;

Prosím tě za člověka, aby je ovládal celou svou svobodnou duší,
a tak tě chválily svojí prací - a oslavovaly tě - a účastnily se
slavné světové mše lidské práce, která se slouží každého dne a bude se
sloužit až do skonání věků.

RaVat CECO 9-6-67

*Mr. z Vatikánu. Nechám v období mnoho poklusu že
sv. Otec přijal dnes dopoledne v soukromé audienci delegaci pravoslavné
církve z ostrova Chio; ~~xxxxx~~ přišla poděkovat sv. Otci, že dal souhlas k
tomu, aby benátsky patriarcha kard. Urbanidaroval chijskému metropolitnímu
chrámu část ostatků sv. Izidora, mučedníka, který na Chiu položil život pro
Krista r. 250. Delegaci ~~e se ubírá do Benátek, aby ostatky přijala.~~ Delegaci
tvoří mětillenský metropolita a administrátor Chia mons. Jakovos a další
~~S nimi byl též kat farář z Chia, tří osobnosti, mj. též starosta Chia.~~ Metropolita ~~um~~ daroval sv. Otci enkolpion
umělecké medajlon s obrazem Vykupitele (na náprsném řetězku) a nápisem
Jeho svatosti římskému papeži Pavlu VI. vděčně věnuje Chios.*

Včera ve čtvrtek Pavel VI. přijal v soukromé audienci pražského arcibiskupa kard. Josefa Berana. Po skončení audience kard. Beran představil sv. Otci skupinu kněží i laiků, pracovníků v Českém náboženském středisku a Křesťanské akademii, kteří si vzali za cíl práci ~~ceskými katolíky~~. V krátkém italském proslovu sv. Otec pravil, že s radostí slyší o jejich práci; udrží tak živý plamen víry mezi svými krajanými; v jejich vlasti dnes vládne po této stránce zima, ale přijde zase krásné jaro a rozvoj náboženského života.

Na ten úmysl že se denně modlí Požehnání pro jejich práci Pavel VI. udělil Za Církev v ČSR byl obětován otčenáš, který se společně pomodlili spolu s kard. Beranem. (o událostech ve Vatikánu)

V rámci dnešní tiskové konference mons. Vallainc podal přehled zákroků sv. Otce za mír v posledním měsíci. "I když slova Pavla VI. ne vždy byla dána patřičná pozornost, byla to slova pevná, vytrvalá, nezništěná; vedla je naděje, která přesahuje jen lidské obzory a která spoléhá především na Boha. Účelem jeho pouti do Fatimy ~~je~~ modlit se za mír, řekl při gen. audienci 3. května, když pouť ohlásil. Opakoval to v kázání při mši svaté před milionem poutníků ve Fatimě a v ostatních proslovech za své cesty. Když se vztahy mezi Israelem a arabskými zeměmi zostřovaly, Pavel VI. v neděli 2. května zval přítomné věřící aby na ~~xxxx~~ modlitbou Anděl Páně obětovali za mír. 25. května arabské země už začaly blokádu Akabského zálivu a U Thant se vracel v nepořízenou z Kaira:

Pavel VI. v poledne opakoval výzvu k modlitbě za mír na středním Východě: Znovu začaly ~~xxxxxx~~ boje na Dálném Východě a burácí vichřice i v blízkém Východě. Jak velká je to pro nás bolest. ~~Já nebezpečí že~~ Jezíšova se stane dějištěm války. Budeme se modlit, aby mír zůstal v srdcích lidí a aby je učinil schopnými dobrých skutků, takových, které zažehnou hrázu nových bojů. Podobně varoval před válkou a nabádal k modlitbě v neděli 28. května. 3. června vatikánský deník uveřejnil poznámku: v ní se upozorňovalo, že ~~a opří. výpadek v Jem. a lehký vel. atk a opří. výpadek v Jem. a lehký vel. atk~~

9-6-67

útoku nebezpečí hrozí nejen Israel a arabské země, ale celé lidstvo, které je ohraněno... A je jen jednacsta, jak toto nebezpečí odvrátit: vyjednávání, které musí převážit nad zbraněmi a krví.

Když 5. června propukla válka, Pavel VI. poslal telegramy U Thantovi a apoštolskému nunciovi v kairuxx, delegátovi v Jeruzalémě a vat. zástupcům v Libanonu, Syrii, Iraku a Jordánsku, aby ze všech sil hleděli zastavit propuklý konflikt. 6. června Katolická mezinárodní charita vydala provolání kterým žádala peníze a léky pro bojující. Po přerušení bojů a vyjednávání, volal papež ve středu při gen. audienci, dále, aby Jeruzalém byl prohlášen otevřeným městem, kdyby se v něm mělo bojovat. Ještě ve čtvrtek novými telegramy žádal ve jménu Božím představitele válčících států, aby přijali rezoluci SN a okamžitě ukončili boje.

Mons. Vallainc podal několik vysvětlení k žádosti sv. Otce, aby Jeruzalém byl prohlášen otevřeným městem; to předpokládá, že by mělo dojít v Jeruzalémě k bojům; v úterý L'OR. poznamenalo, že nejhorším není zpustošení kamenů a budov, třeba posvátných, ale smrtelná urážka, která je namířena proti lidem, kteří neuposlechli výzvy k lásce, vycházející z kamenů a svatých budov. Něco jiného je pojem zmezinárodnění posvátných míst; tento pojem předpokládá stav míru a žádá, aby všem byl dovolen přístup na posvátná místa. Sv. stolice se opětovně zajímala o palestinskou otázku a žvl. o zmezinárodnění Jeruzaléma a vyřešení otázky uprchlíků. O zmeniznárodnění Pius XII. žádal v letech 1948-9 ve třech encyklikách a pak v ap. exhortaci O zmezinárodnění žádala též rezoluce, schválené na valném zasedání SN v listopadu 1947.

Mons. Vallainc končil slovy radosti nad tím, že výzva SN, aby byly přerušeny válečné operace, byla přijata. Nyní třeba budovat mír. Svatá stolice zase udělá vše, aby se uklidnily myсли a aby se došlo k spravedlivému a trvanlivému míru.

V druhé části římské konference mluvila sl. Rosemary Goldieová o Světovém sjezdu laického apoštolátu, který se bude konat od 11. do 18. října. Sl. Goldieová je sekretářka přípravného organizačního výboru. Sjezd má jako ústřední téma: Boží lid uprostřed lidí; téma je rozděleno na dvě části: Dnešní člověk a pak Laici a obnova církve. Sjezdu bude přítomno asi 2500 delegátů z celého světa; jednotlivé země mohou poslat nanejvýš 30 delegátů. Jednoživý křest, církve a společenství byly povzány, aby jmenovaly pozorovatelé; ti budou aktivně přítomni liturgickým slavnostem.

Službu světu a světového případu mohou mít i všechny církve.

9-6-67

73

O církvi v Albánii neslyšíme skoro nic. Spolu s čínskou a severokorejskou patří k těm částem tajemného těla Kristova, v nichž mocnosti temnoty mají stále zuří se vší svou krutostí proti všemu co je Kristovo. R. 1940 při sčítání bylo z 1 100 000 obyvatel katolíků 134 000, 220 000 bylo pravoslavných a 730 000 mohamedánů; země byla tehdy rozdělena na 6 diecézí. Z nich mají své biskupy jen 3: arc. Coba řídí diecézi skutaríkou, biskup Trošani diecézi alessijskou a františkám mons. Fišta diecézi Pultijskou. Než komunisté přišli k moci r. 1944 byly v Skutari dva kněžské semináře: jeden byl určen výchově diecézních kněží, řídilo ho jezuité, a druhý patří františkánům. Oba jsou zavřeny. Snad jen soukromě se sem tam nějaký mladý muž připravuje na kněžství. Rovněž neexistují kat. školy a časopisy: jen ve Skutari byly dvě kat. střední školy a 6 časopisů. Zatýkáním, vypovězením a dokonce i rozsudky smrti utrpěl katolický život ztěžka zacelitelné rány. Už 15 let albánští katolici jsou úplně odřínuti od svých ostatních bratří ve víře. Odsouzeni k smrti a popraveni byli též dva biskupové; třetí byl odsouzen na 20 let žaláře a ve vězení zemřel.

V Římě zemřel v pátek ráno litevský biskup mons. František Brazys, který byl pověřen duch. spravou mezi Litevcí v Evropě. Mons. Brazys patřil k řeh. společnosti od P. Marie Bohosloví mňs. Brazys studoval za války na pražské německé bohoslovecké fakultě; r. 1964 byl jmenován biskupem.

Biskupské konference Německa a Rakouska založily zvláštní komisi, která je pověřena připravit nový překlad mešního kánonu. Překlad bude předložen k schválení episkopátům a Svaté stolici; pak bude jeho užívání dovoleno i při mši svaté.

V rámci sjezdu něm. evangelické církve v Hannoveru se bude konat velká ekumenická schůzka. Mons. Moeller, podsekretář kongregace pro nauku víry promluví o významu konference Světové rady církví konané na téma Církev a společnost, a evangelický biskup dr. Niemöller bude mluvit o encyklice Pokrok národů. Závěrečný proslov o posvinnostech a možnostech křesťanství vůči novým světovým problémům pronese dr. Visser 't Hooft, býv. sekretář Světové rady církví.

Vážení posluchači, v dnešním pořadu se vrátíme k instrukci o kultu eucharistického tajemství. Zákončíme zprávami z katolického světa.-

V úterním vysílání jsme vás seznámili s první částí instrukce. Připomínají se tam hlavní zásady, podle nichž se má poučovat lid a děti o kultu nejsvětější svátosti. - Druhá část má nadpis: De celebratione memorialis Domini - o slavení památky Páně. Má ~~čtyři~~ oddíly: v prvním se podávají generální normy pro slavení mše svaté s věřícími. Druhý se zabývá slavením mše o nedělích a svátcích a třetí pojednává o přijímání věřících.

Předně se zdůrazňuje v dokumentu, že při slavení mše svaté se má vždy projevovat jednota a společenství všech věřících, ale ~~musí~~ být uspořádáno hierarchickým způsobem: každý, ať kněz, ať věřící laik, koná to, co mu přísluší. ~~že Nejkrásnější~~ příklad této jednoty je, když všechn lid se činně podílí na téže eucharistii, ve stejné modlitbě u jednoho oltáře za předsednictví biskupa obklopeného svým klerem. Má se dbát na to, aby nic nerozdělovalo věřící a neodvádělo jejich pozornost. ~~Naturálně~~ abědy. Proto se nemají v téže době a v též kostele konat dva různé obřady. ~~to~~ Platí zvláště v době, kdy se slouží o mše svaté. Proto v neděli ~~máximálně~~ mše svatá pro lid, nemají se sloužit zároveň jiné mše u vedlejších oltářů ani konat jiné liturgické funkce/ křest, svatební obřady, chorová modlitba a pod./ A má se na to dbát i ve všední dny v dobách, kdy se konají mše pro lid. Doporučuje se, aby tam, kde chce celebrovat více kněží, koncelebrovali místo, aby sloužili mše u vedlejších oltářů. - Duch jednoty při slavení mše svaté je třeba pěstovat tak, aby všichni se cítili sjednoceni jak s místní tak s obecnou Církví , ano se všemi lidmi jako bratřími: neboť v každé mše se obětuje Kristus za spásu celého světa. - Zvláštní pozornost se má věnovat cizím návštěvníkům, poutníkům a turistům. Mají se zapojit do společné pobožnosti místních věřících a místní farář jim to má usnadnit. Platí zvláště o farnostech ve velkých městech nebo na místech výletních a lázeňských. Kde jde o větší skupiny nebo o emigranti, kteří neznají jazyk místa, má se jim dát /alespoň někdy/ příležitost, aby měli bohoslužby ve svém jazyku, jak je mívali ve své vlasti. - Nemá se zapomínat ani nato, aby věřící ~~nedali~~

Které se jich týkají, dovedli ty části mešního řádu, se modlit nebo zpívat také latinsky. Instrukce tu asi myslí na velké společné mezinárodní náboženské manifestace - jako při eucharistických kongresech, mešní sjezdech - kde společný latinský zpěv věřících nejrůznějších národů je mohutným projevem katolické jednoty. - Aby věřící měli plný užitek z liturgických reforem, tak kněží jim nebudou jenom kázat při mši, ale všechny ostatní modlitby budou tak vyslovat nebo zpívat, aby je všichni přítomní mohli sledovat, rozumět jejich smyslu a mohli na ně spontánně odpovídat. Za tím účelem je dovoleno knězi, i když nejde o koncelebraci, modlit se celý mešní kánon některou prozumitelně, a při zpívané mši může zpívat všechny části, které podle mešního řádu se zpívají při koncelebraci. - Instrukce dává předpis pro vysílání mše svaté radiem a televizí a pro případné fotografování v kostele. Je povinností ordinářů, aby se postarali, aby věřící při takových příležitostech nebyli rušeni při modlitbě a zbožné účasti na mši svaté. - Týž účel sledují nařízení o úpravě kostela a oltáře. Všechno má sloužit k tomu, aby usnadnilo aktivní účast věřících ve svaté oběti. Proto zvláště hlavní oltář musí být tak postaven a umístěn, aby důstojně naznačoval samého Krista, musí být opravdovým středem celého shromáždění a náleží mu ta největší úcta. - Ale při těchto úpravách je třeba vždy dbát i na to, aby nepřišly na zmar umělecké hodiny, je třeba postupovat bez ukvapenosti, řídit se úsudkem místního ordináře a ~~zároveň~~ Cradou odborných znalců.

Co se týká liturgických rouch, je třeba na prvním místě hledat důstojnou krásu a ne pomesní náheru. To byl obsah prvního oddílu druhé části instrukce. Všimněme si ještě hlavních ustanovení o slavení mše o nedělích a svátcích. O tom pojednává druhý oddíl. Ačkoliv každá mše svatá připomíná smrt a vzkříšení Páně a v obci věřících obnovuje naději v jeho slavný příchod, platí to tím více o mši svaté slavené o nedělích, neboť neděle je den, kdy Pán vstal z mrtvých a podle apoštolské tradice se slaví predevším toho dne velikonoční tajemství. v nejsvětější eu- charistii. A to třeba věřícím zdůrazňovat už od útlého mládí; tedy neděle je hlavní sváteční den, kdy věřící shromáždění v jedno naslouchají slovu Božímu a podejí se na velikonočním tajemství. A Mají se podporovat na snahy, které z ~~neděle~~ neděle dělají den radosti a volna od práce.

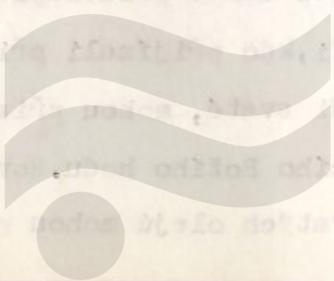
Pro nedělní a sváteční mše, kde se mají v katedrálním kostele scházet věřící kolem biskupa a ve farních kolem faráře, který biskupa zastupuje, doporučuje instrukce, aby věřící zpívali, ~~† má se díky~~ o nedělích sloužit zpívaná mše svatá. Mše svaté v jiných kostelích/kaplích se musejí o nedělích přizpůsobit bohoslužbám v kostele farním, tak aby nepřekážely farní pastoraci. Rovněž se doporučuje, aby menší řeholní nebo náboženské komunity o nedělích se zúčastňovaly farní mše svaté, zvláště pracují-li ve farním apoštolátě. Počet mší svatých v neděli se nemá zbytečně zvětšovat: měřítkem má být skutečný užitek věřících a ohled na kněze, aby se zbytečně nepřetěžovali prací. Mše svaté pro zvláštní sdružení a spolky se mají spíše konat o všedních dnech, aby netrpěla jednota farní komunity ~~na~~ dnech svátečních. A není-li to možné, mají se tyto zvláštní skupiny zapojit do společného slavení eucharistie celé farní obce. - Kde je dovoleno, aby se nedělní mše svatá anticipovala už v sobotu večer, je třeba dobré poučit věřící o významu tohoto privilegia: totiž usnadnit věřícím za dnešních poměrů, aby mohli snáze slavit den vzkříšení Páně. Proto tyto mše svaté se mohou konat pouze v sobotu večer v dobu, kterou stanoví ordinář. Při nich se užívá nedělního /respektive svátečního formuláře, když z týchž důvodů je dovoleno anticipovat mše zasvěceného svátku/ a musí při nich být obvyklá nedělní homilie a modlitby věřících před obětováním. Je několik výjimek: Večerní mše svatá před hodem Božím svatodušním je mše svatá vigile s Kredem. Rovněž před hodem Božím vánočním a hodem Božím velikonočním se berou mše viglie. Mše svatá štědrého dne se však v tom případě slaví jako sváteční, v bílé barvě s Alleluja a s pánoční prefací. Mše viglie velikonoční se může konat jen v rámci liturgických obřadů velikonoční vigile a nesmí začít před západem slunce. Věřící, kteří anticipují nedělní mše svatou, mohou přitěto večerní sobotní mše svaté přistoupit ke stolu Páně, i když už přijímali v sobotu ráno. Ti, kdo přijímali při mše velikonoční vigile anebo při půlnoční pánoční mše svaté, mohou přistoupit ke stolu Páně při některé mše svaté následujícího Božího hodu. Rovněž, kdo na Zelený čtvrtok přijímali při mše svěcení svatých olejů mohou přjmout Tělo

Páně při večerní mši svaté téhož dne.

Věřícím se doporučuje, aby i ve všední dny se zúčastňovali mše svaté, a to zvláště v postě a adventě, o menších svátcích Páně a Panny Marie nebo svatých, kterým se prokazuje úcta v celé Církvi. V posledním odstavci se doporučuje, aby při různých pracovních náboženských sjezdech a duchovních cvičeních když různé pobožnosti byly tak uspořádány, aby vyvrcholily vždy ve slavení mešní oběti.

Příští úterý ve večerním vysílání vás seznámíme s další částí instrukce, která je věnována přijímání věřících a přináší mnoho nového a rozšíří je ještě více dovolení přijímat pod obojí způsobou.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

**ústav pro studium
totalitních režimů**

Připojujeme zprávy z katolického světa:

Svatý Otec vedle jiných poutních výprav přijal v sobotu v konsistorním sále skupinu kněží a věřících z Bělehradu. Vedl je jejich arcibiskup mons. Gabriel Bukatko. Svatý Otec v promluvě vyjádřil nesmírnou radost nad tím, že může zase pozdravit věřící z Jugoslávie, kteří přišli k hrobům svatých apoštolů Petra a Pavla. Vidí v tom červánky naděje a míru pro Církev v Jugoslávii.

Na velmi důležitý úřad sekretáře posvátné kongregace pro Šíření víry po smrti arcibiskupa Sigismundího jmenoval svatý Otec kanadského apoštolského delegáta arcibiskupa Sergia Pignedoliho.

Nově jmenovaný kardinál Dom Beno Gut, opat primas sdružených benediktinů, byl jmenován titulárním arcibiskupem /podobně jako děkan Tribunála římské Roty, mons Brennan/. Opat primas přijme biskupské svěcení ~~v neděli~~ 18. června ve švýcarském opatství Einsiedeln. Udělí mu je děkan kardinálského sboru Evžen Tisserant.

V Saint Louis ve Spojených státech severoamerických zemřel jeden z nejváženějších amerických kardinálů, arcibiskup ze Saint Louis kardinál Josef Elmer Ritter. Byl známý jako neúnavný pracovník pro bratrské soužití různých ras a statečně hájil práva barevného obyvatelstva, ~~jimž~~ ^{jim} otevřel katolické školy své arcidiecése dávno před rozhodnutím Nejvyššího soudu pro veřejné školy. Velmi mnoho pomáhal zemím latinské Ameriky ~~z~~ poslal jim řadu kněží ze své diecéše. Jeho úmrtím se počet kardinálů i s nově jmenovanými snížil na 119.

Do svaté země odletěl president Mezinárodní charity a president Papežského pomocného Díla, aby se osobně přesvědčili na místech válečného konfliktu o potřebách obyvatelstva a organisovali první pomoc. Vezli s sebou první zásilkou obvazů a léků určených pro Izrael.-

Podle příkladu katolické Caritas Internationalis také Světová rada církví vyhlásila světovou sbírku pro oběti války na Středním východě ve všech církvích, které jsou organizovány ve světové radě. Určili si za první cíl: sebrat dva miliony dolarů.

Do Lurd se sjelo 32.000 vojínů ze 17 států evropských a zámořských na mezinárodní pouť. V sobotu ráno byly v podzemní bazilice sv. Pia X. slavnostní bohoslužby: Hlavní téma těchto dní modlitby a meditace je: Volání Boha, odpověď na ně a závazky z toho plynoucí pro křesťanský život. Téhož dne vykonali společnou tradiční křížovou cestu.

Švédská ekumenická rada pozvala k spolupráci katolickou a pravoslavnou církev a žádala je, aby posílali na pracovní porady rady své oficiální pozorovatele.

Essenský biskup mons. Hengsbach začal novou reorganisaci diecéze: děkanové/vicariiforaneji/ jmenuje biskup na šest let na návrh kněžské konference. Pro úřad byla stanovena věková hranice 70 let. Sedmdesátníci jsou žádáni, aby požádali o zproštění úřadu.

Manželka brazilského prezidenta vyhlásila národní sbírku pro dostavění katedrály hlavního města brazilské republiky Brazile, kterou založil prezent Kubiček.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Papež Pavel VI. zval i dnes v poledne k modlitbě. "Kam se nesou naše myšlenky, pravil k věřícím na náměstí sv.Petra, ne-li k situaci, kterou zanechaly výše uvedené dny ve Středním Východě a ve světě. Musíme děkovat Bohu, že utichly zbraně; velkou bolest nám ale musí působit utrpení, hmotné škody a zvláště vášně a nebezpečné, nedobré idey, které válka zanechává. Hluboká rána byla zasazena míru v myslích, a kdo ví na jakou dlouhou dobu. Musíme pracovat, doufat a modlit se, aby převládl vědomí míru, spočívajícího na spravedlnosti a ne na násilí a budovaném rozvážnosti, ne pouze vypočítavostí a zájmem. Naši lidský a křesťanský soucit nás musí vést, aby chom mírnili utrpení zanechaná válkou. Spravedlnost. láska, modlitba nechť jsou v našich srdcích, milované dítky - s pomocí Marie, královny míru." - K modlitbě Anděl Páně vždy sv.Otec připahuje prsbu za věčný pokoj pro zemřelé. Dnes tato prosba uplatila především arc.z Palerma kard. Arnoštu Ruffinimu, který zemřel v II hodin dopoledne. Kard.Ruffini 79 let, nakněze byl vysvěcen r.1911. řadu let přednášel teologické vědy na římských učilištích a pracoval v ústředních církevních úřadech. R.1945 byl jmenován arc. v Palermu a rok potom kardinálem. Jako palermský arcibiskup proslul svou obětavou láskou vůči chudému obyvatelstvu; jeho finančním přičiněním bylo postaveno 500 bytů pro chudé rodiny. - Smrtí kardinálního počet kardinálů klesl na 91; počítáme-li i 27 prelatů, kteří budou povýšeni do kard.sboru 26. června, má dnes církev 118 kardinálů.

Jistě celý svět přijal s uspokojením zprávu, že ve Středním Východě ustaly bojové akce; hned když Bezpečnostní rada ve středu v noci přijala rezoluci, aby válčící strany položily zbraně, i sv.Otec telegramy žádal ve jménu Božího vůle, aby uposlechly rezoluci. A dnes v poledne děkoval hlavy válčících států, že v zemi posvěcené životem a smrtí Kristovou zbraně znova Bohu za to, že k odstranění nebezpečí Středním Východem začaly stahovat černé mraky: a příčin výskytu možného konfliktu vybízel gen.sekretáře SN a prostřednictvím svých zástupců vlády ve Středním Východě. Výkřikem nad zuřícími boji byl jeho projev ve středu při generální audienci: Víc jak dvacet let se všude hlásá mír - a toto je výsledek? Každého velmi bolí, že jsme svědky nového konfliktu; daleko víc ale třízí zklamání nad neupřímností nad marností lidského úsilí nastolit mír ve světě. Nic tedy nedovede vyrvat z lidských srdcí a z jejich politiky nenávist, násilí, pomsty, chtivost a krutost?" Sv.Otec ale pokračoval, že nechce zoufat, protože stále doufá v lidi a především v sílu evangelia, která je nepřemožitelná.

11-6-67

2

i když vítězí jen pozvolna a proti ní bojují. Pavel VI. řekl, že nikdo ~~není~~ ať od něho neočekává úsudek o vině na vzniku konfliktu - on jen volá, aby přestaly boje, aby byly ušetřeny lidské životy, aby státníci zasedli k vyjednávání. Připojil ještě své přání, aby posvátná místa byla ušetřena bojových akcí; povinností nás křesťanů v těchto chvílích je uchovat si lásku pro všechny a modlit se; aby se lidé znova mezi sebou smířili, aby zvítězil smysl pro spravedlnost. Musíme milovat všechny lidi, i když ~~jen~~ nad pro ~~ne~~ jejich jednání máme slova pokárání a odsouzení; nedopustme, aby jed antipatie a nenávisti ochrámil naše srdce. Jestli válka vyvolává tolik zla, fyzického i mravního, nechť v nás vyvolá tím pevnější odhodlání khtít a konat dobré. Tato slova Pavel VI. pronesl ve středu dopoledne; s velkou radostí jistě slyšel, že Bezpečnostní rada vyzvala válčící strany, aby zanechaly operaci, a že státy této výzvy také uposlechly. Zraky sv. Otce ale už dívaly dál: k vyjednávání, které bude velmi nesnadné, a k definitivnímu vyřešení toho, co nazývají Palestinskou otázkou. Sv. Otec zde jde především o posvátá místa (těmž) aby byla přístupná všem bez rozdílu; proto považuje za nejvhodnější, aby byla dána pod mezinárodní dohled a správu. Zvláštní článek této věci věnuje nedlouhý L'OR.; zvláštní článek nadepsaný "Jeruzalém". O svaté město se bojovalo, píše; boje trvaly jen několik hodin, byly to ~~trvaly~~ těžké. Není znám počet obětí. ~~Važně~~ byla poškozena Bazilika zesnutí P. Marie blízko Večeřadla v israelské části města; V arabské části střely zasáhly a zpustošily kostel sv. Anny. Dlouhou dobu zůstala pod palbou bazilika sv. Hrobu; byla zasažena i velká mešita Omarova. Bolí nás to vše, a to tím více, že krveprolatí a škody se daly předvídat. Mohlo se jim předejít už před 20 lety, kdyby ~~z~~ lidé z prastarého památného Sionu vytvořili oázu míru, v níž by všichni lidé, všech národů a ras se mohli sejít jako bratři, aby tam ctili Boha, všemohoucího, Pána, Otce, který z nás všech dělá bratry. Vat. deník pak připomíná rozhodnutí ŠNÝstran posvátných míst: ~~nutit~~ Jeruzalém má být jakýmsi odděleným tělesem pod mezinárodní správou; bohužel rozhodnutí nebyla provedena a ~~z~~ Jeruzalém zůstal rozdělen ~~násilně~~ na dvě části demarkační čárou na místech, kde se vojska zastavila v okamžiku kdy přestaly boje: staré město měli v rukou Arabové, nové město Židé. Mezi nimi bylo stále a po dvacet let zůstalo příměří, ne opravdový mír, píměří ktere opětovně bylo porušováno byť jen krátkými přestřelkami; ve dnech 5.-7.-8. června propukla tam otevřená válka. - Bylo to vše nutné, tāže se nakonec vat. deník? Ve třech encyklikách a zvláštní exhortaci papež Pius XII. mezi květnem 1948 a listopadem 1949 žádal, ~~že~~ pro Jeruzalém a ostatní

vpř. kdo kde 11-6-67 3
posvátná místa trvanlivý mír, zaručený mezinárodním dohledem, tak aby všem bylo dovoleno navštívit ona místa. Jeruzalém by se tak stal místem setkání všech lidí, nebyl by už důvodem k nenávisti a násilným skutkům. Ani dnes tato myšlenka není překonána událostmi: mlčí zbraně, bude třeba zasednout ke stolu a vyjednávat: duchovní svazky vízí Jeruzalém se židovskou i dějinou.
stvím i islamem; také křesťanství se divá k Jeruzalému jako k svému velkému posvátnému místu. Židé i mohamedáni mohou do Jeruzaléma putovat, ale musí mít plné právo se tam scházet, aniž uráželi své monoteistické bratry; a kráčet ve šlépějích Syna Božího po místech, na nichž se naplnilo Vykoupení.

Kur. ✓ B. ✓
V sobotu večer odevzdal benátský patriarcha kard. Urbani část ostatků sv. Izidora delegaci řecké pravoslavné církve z ostrova Chio. Sv. Izidor položil život pro Krista r. 250 na ostrově Chio a je tam velmi uctíván. Jeho tělesné pozůstatky převezl dože Dominik Michiel r. 1125 do Benátek. Dar ostatků sv. Izidora řecké pravoslavné církvi znamená další gesto ekumenické kat. C. Kat. církve bude spolupracovat s vládním plánem na lepší využití půdy. Např. v arcidiecézi Páauí bylo už vytvořeno zkušební zemědělské družstvo o 1200 hektarů a výsledky byly úspěšné. Nyní se chystá založení druhého družstva, které bude mít větší rozlohy.

V kapli semináře sv. Pavla v městě Louisville v severoamerickém státě Kentucky byl vysvěcen na kněze 60letý prof. filosofie Daniel Walsh, který měl velký podíl na konversi známého kat. spisovatele trapisty Tomáše Mertona. Svěcení bylo přítomen též Tomáš Merton, dnes P. Ludvík v trapistickém klášteře P. Marie z Getseman.

Biskupové Kanady ohlásili na dny 20. až 25. srpna velký teologický sjezd, kterého se zúčastní katoličtí, protestantští a židovští teologové z celého světa. Z kat. strany pronesou přednášky kard. Leger z Montrealu, kard. Suenens z Belgie, Käning z Vídni, arc. melchitského obřadu z Akky v Israele mons. Hašim, světící biskup westminsterský mons. Butler a mons. Garonne, proprefekt kongr. pro semináře a kat. university.



ústav pro studium
totalitních režimů

Minulý čtvrtok sv.Otec Pavel VI. přijal v audienci kard.Berana a kněze a laiky
z Českého náboženského střediska a jeho odboru. Přední z těch
to odboru je KA, známá i mnohým z našich posluchačů knihami, které vydává a
o nichž referujeme. Co je to KA? Požádali jsme jejího sekretáře mons.dr.
Karla Vrána, aby vám nastínil její počátky, růst, úkoly a proměny. Přečteme
vám jeho referát:

Přečtli jsme referát o římské KA. Audience u sv.Otce jistě její pracovníky pohní-
tila k nové oběti práci za udržení katolického živlu mezi Čechy v zahra-
ničí a nepřímo jistě i staré ve vlasti.

Zprávy z vatikánu: Sv.Otec poslal mons.Nolanovi, předsedovi Pap.mise pro Palesti-
nistu osobní dar 50 000 dolarů pro oběti bojových akcí minulý týden.

Pap.mise pro Palestinu byla založena r.1948, aby pomáhala všem, kdo tehdy
vlivem válečných událostí museli opustit svou vlast. Na zvláštní přání
sv.Otce sjetí do hl.města Jordánska zvláštní letadlo, které poveze léky
a poživatiny, (jakmile jen to bude možné) Doufá se, že se let uskuteční ve
středu.

V Lurdech skončila mezinárodní pouť vojáků. Na prostranství před Růžencovo-
vou bazilikou byla v neděli dopoledne koncelebrována mše svatá; hlavním ce-
lebrantem byl vídeňský arc.kard.König, který je ordinářem rak.kat.vojáků
a s ním celebrovalo 16 duchovních správců vojáků. Bylo přítomno na 35 000
vojáků z 22 zemí. "Dnešní svět, pravil kard.König v kázání, se octl v nebezpe-
čí vlivem nedůvěry, soběctví a rozvášnění národních ideologií. Příklad vo-
jáků poutníků do Lurd ukazuje, že nábožeství ničí nedůvěru, probouzí zájem
o druhého a přispívá k svornosti.

Asi 100 000 věřících bylo přítomno náb.slavnosti v Lodži; slavnost
ještě patřila k oslavám milenia křesťanství v Polsku. Byl přítomen kard.Wy-
śinski, Věřící a další biskupové. Zvláště radostně zdra-
vili arc.z Krakova mons.Wojtylu, který bude 26.června jmenován kardinálem

3.července budou zasedat ve Vídni Rakouská biskupská komise pro liturgii.

7 Na pořadu jednání je diskuse o provedení Instrukce vydané 4.května; zavedení
domácí řeči do kanonu mše svaté. a především

Kolínský arc. kard.Frings vyzval své věřící, aby velkomyslně přispěli na sta-
vbu kostelů a kat.středisek indiéké arcidiecéze v Nové Dillí. To má být její
dar k jeho 25.biskupskému výročí, které připadá na 21.červen.

Při pařížském Katolickém institutu budou založena dvě střediska pro ekumeni-
smus a pro mimokřesťanská vyznání. Budou upracovat s ek.středisky v Bo-
sseym ve Švýcarsku, v Paříži a Strassburku. Studium bude trvat dva roky.

January 20, 1947 - *dark morning sun*

Fluorite v. the White

Purshia is native South in parts. of the Rockies, all others are east
of the Great Plains tribes north.

12-6-17

4

/2B

ŠESTNÁCT LET KŘEŠTANSKÉ AKADEMIE

Druhý vatikánský koncil, příchod kardinála Berana do zahraničí, proměny našich styků s domovem a personální změny v římské kolegi Nepomucenum měly rozhodující vliv na to, že Křesťanská akademie, studijní a vydavatelský ústav Cyrilometodějské Ligy, ^{unboženského mlužení českého katolického exila} přezkoušela a přeorganizovala svou činnost. Její organizační kvašení a programové vyjasňování doposud trvá. Vedení Křesťanské akademie pokládá za svou povinnost informovat své ~~spolu~~ ^{členy} přátele o ~~svých~~ ^{Křesťanské akademie} proměnách a požádat je, aby se i nadále ~~podporovali~~ ^{Zajíme} vnitřní i vnější dění této kulturní exilové organizace. Zároveň děkujeme všem, kteří nám v minulosti svou spoluprací, finanční podporou a tvorivou kritikou pomáhali hledat schůdnou cestu v plnění našich úkolů. Křesťanská akademie se neuzavírá ani teď spolu-práci lidí dobré vůle. Vítáme taky všechny nové přátele, těšíme se na jejich přínos a doufáme, že naše společné velkorysé úsilí o vytváření svobodných kulturních a náboženských hodnot bude plodné pro exil i pro domov.)

~~V tomto období - když by měl být současně využívat český a anglický jazyk - mohou přáteli Křesťanské akademie - všechno spočítat slová souzahrně s historickým vývojem myšlenky intelektuální i jeho vztahy s plány do blízké budoucnosti.~~

Jaké jsou počátky Křesťanské akademie?

Již v letních měsících 1948 v uprchlických táborech v Německu byly položeny první základy k organizované kulturně náboženské činnosti českých intelektuálů. Myšlenku soustavné a společné činnosti inspirované křesťanskými, demokratickými a národními ideály přinesli studenti do Anglie. V předvečer svátku sv. Cyrila a Metoděje za přítomnosti anglických přátel a hlavně našich exulantů a krajanů byla založena Cyrilometodějská liga

akademická. Vzala na sebe úkol připravit založení všeexilové hábožensko kulturní organizace. Vyzvala české studenty v Německu, Belgii, Francii, Holandsku, Rakousku a Italií k založení zemských spupin CMLA. Z podmětu zemské skupiny v Německu byl svolán sjezd katolických exulantů z ČSR do Mnichova. Ve dnech 21.-26. dubna 1950 ~~Wiesbaden, Frankfurt~~ se asi kolem 80 laických delegátů a 10 kněží dohodlo na založení jednotné organizace pro všechny katolické exulanty a krajanů pocházející z ČSR a žijících ve svobodných zemích na Západě. Tato jednotná celoexilová organizace dostala název CYRILOMODĚJSKÁ LIGA. V jejím rámci se vytvořila specializované složky: CML akademická, která měla sdružovat studenty a graduované, a Spolupráce katolické mládeže /SKM/. Londýnský zemský výbor CML byl pověřen funkcí Ústředního výboru celoexilové CML. Bylo třeba vytvořit též ústředí pro akademickou složku. Za tím účelem se sešli ve dnech 30. května a 1. července na Příemu zástupci české katolické inteligence v exilu. Jejich porady vedly z každohromadnosti KŘESŤANSKÉ AKADEMIE jako studijního, dokumentačního a informačního ústavu CML. V zakládací listině se čte, že Křesťanská akademie bude studovat obecné i odborné kulturní problémy, prohlubovat otázky a hledat řešení ve vech vědních oborech, hlavně v těch, které mohou účinně přispět k obnovení svobodného kulturního života ve vlasti.

2- Údobi výstavbyx Křesťanské akademie.

Během pozdějsích let se Křesťanská akademie musela nutně přizpůsobit proměnlivým a různopodílným poměrům v osudech českých exulantů roztroušených po celém západním světě. Zůstala však věrná svému původnímu poslání.

Přenesla své sídlo do Říma/Via della Conciliazione 1/, Do Říma přešel i její první sekretář dr. Stanislav Koutník. Po něm převzal tuto funkci mons. dr. Fr. Planner a zastával ji až do roku

3

1965. V tomto patnáctiletém období činnost Křesťanská akademie vykristalizovala a dospěla do svých pravých úkolů. V letech 1951-1952 vydávala týdenní zpravy Veritas o náboženské situaci v našich zemích. Do Říma se přenesla redakce a administrace měsíčníku CML "Nový Život", který vycházel předtím v Londýně. Spolu s Českou kulturní radou, založenou básníkem Robertem Vlahem/ 29.1.1966/ Křesťanská akademie pořádala literární soutěž mezi exilovými spisovateli. Četné literární práce odměněné zvláštní porotou vyšly tiskem v knižnici Kř.ak. "Vigilie". ~~zájih~~ ~~zájih~~ ~~zájih~~ Vědecké statí, eseje, pokusy a práce našly svou tribunu v sešitech "Studie". Doposud vyšlo 12 čísel. Na vydávání obsažnějších vědeckých prací a překladů byla zřízena knižnice "Studium". Pro náboženské a ~~duchovní~~ potřeby Křesťanská akademie vydala moderní překlad Nového Zákona, římský misálek, katechismus, katechetická alba pro děti, několik apologetických brožur ~~o významu katol.~~ a další publikace.

3 - Nové údobi křesťanské akademie.

Po jmenování Mons. Plannera, dlouholetého sekretáře Křesťanské akademie, rektorem římské koleje Nepomucenum, převzal sekretariát mons.dr.Fr.Rýpar a zastával jej až do 15.ledna 1966.

Nové potřeby a úkoly se tak rozrostly, že Křesťanská akademie musela vážně a energicky přistoupit ke své vnitřní diferenciaci, stavebnímu přeorganizování a širšímu propracování svých programů. Za tím účelem byly v roce 1966 syolány celkem tři schůzky: 1/ 7.března v Římě; 2/ 26.května v Římě a 3/ ve Pfalzenu /Jižní Tyrolsko/ ve dnech 22. až 27.srpna. Rozhodující při nich byla osobní přítomnost kardinála Berana. Na schůzce 7.3.66. pražský arcibiskup předložil návrh na založení českého náboženského střediska. Po volné a otevřené diskusi byl návrh ve své podstatě přijat. Ustavovací dekret Střediska byl zveřejněn

dne 18.března 1966, v předvečer svátku kardinála Berana.

Na velmi živé schůzce 26.5.66, po návratu kard. Berana ze Spojených Států a z Kanady se projednávala nejen vnitřní stavba Střediska nýbrž i jeho vlastní úkoly a vztahy jíž k existujícím organizacím, hlavně ke Křesťanské akademii. V dopisu zk. června 1966 kard. Beran vysvětlil řešení tohoto problému, který znepokojoval mnohé naše přátele. "Hlavním vodítkem našeho rekování - píše pan kardinál a má na mysli schůzku 26.5.66. - byla snaha nebourat nýbrž upěnit a umocnit vše, co už v našem prostředí existuje a co, jak jsem se po svém příjezdu mezi Vámi loňského roku s radostí přesvědčil, přineslo už tak požehnané plody. Zde myslím na Křesťanskou akademii....". V též dopise se dále říká: "Závěrečné rozhodnutí vyznělo takto: římské instituce Křesťanská akademie, Vinculum našich kněží a Organisace táborů pro naši mládež, jsou nezávislá a samostatné instituce, jejichž činovníci, volení podle stanov, sami určují program své činnosti a jsou za něj i odpovědní. V jejich rukou je - dalo by se říci - celá redakce činnosti, která jim přísluší. České náboženské středisko naproti tomu je orgán pověřený administrací".

Na schůzce ve Pfalzenu ve dnech 26.5.66 až 27.8.

1966 byl mimo jiné též projednán rámkový program Křesťanské akademie. ~~Právnický~~ Sekretariát Křesťanské akademie, ~~jíž~~ ~~bylo~~ ~~zařízení~~ ~~do~~ ~~Vatikánu~~ ~~se~~ ~~zakládají~~, ~~bylo~~ pověřen, aby 1/ ustanovil dvě ediční komise, jednu pro ~~světovou~~ ^{církev} publikační činnost ~~a~~ a druhou pro edice zaměřené více na ~~náboženství~~, 2/ sestavil redakční komitát a radu vědeckých sešitů Studie, které by měly vycházet tištěně; 3/ vymrazil vnitřní jednací řád, podle něhož by se mělo dále postupovat ve spolupráci mezi Křesťanskou akademii a jejím administrativním orgánem Českým náboženským střediskem. ~~Adresa~~ ~~Křesťanské akademie~~ ~~v nadále:~~ ~~na Conciliazione 1, Roma, tel.~~ ~~"Casa dei cristiani". Právnický sekretariát~~ ~~Střediska~~ ~~je~~ ~~zde~~ ~~zaznamenáno~~

V dnešním pořadu Kristus v rodině, vám přečteme obsah další části insrukce o kultu eucharistického tajemství. Závěrem přehled zpráv z katolického světa.

Vážení posluchači, dnes se seznámíme s tou částí instrukce, která pojednává o přijímání věřících. Přináší mnoho nového, zvláště o přijímání pod obojí způsobou. - Předně se věřícím klade na srdce, aby přijímal během mše svaté po přijímání celebujícího kněze. Aby se pak ještě lépe naznačilo, že berou účast na eucharistické oběti, má se dbát /pokud to je možno/, aby přijímal hostie konsekrované v téže mši svaté, které má podávat především celebující kněz. Mohou v tom pomáhat i jiní, kněží nebo jáhnové, ale kněz nemá pokračovat ve mši svaté, dokud všichni věřící nedostali sv. přijímání. - Ačkoliv je celý Kristus přítomen pod každou svátostní způsobou, přijímání pod obojí způsobou jasněji naznačuje eucharistickou hostinu, ^a protože nový zákon byl potvrzen v Kristově krvi vztah mezi eucharistickou hostinou a hostinou eschatologickou v Otcově království. Proto po řádném vysvětlení a podle biskupova rozhodnutí se dovoluje přijímat pod obojí v těchto případech:

Předně mohou přijímat pod obojí dospělí nově pokřtění nebo břmovaní, při mši svaté, která následuje přijetí těchto svátostí. Rovněž i pokřtění, když jsou přijímání do církevního společenství.

2./ snoubenci při svatební mši 3/ novosvěcenci při mši kněžského svěcení. 4/ abatyše ve mši, přiníž je benedikována, panny při mši svého zasvěcení, řeholní osoby při mši, při které skládají nebo obnovují sliby.

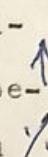
5./ bratří laici, když jsou při mši svaté posíláni do misií, a všichni ostatní, kteří dostávají veřejně při mši svaté nějaké církevní poslání.

6./ Když se uděluje nemocnému viaticum /v případě, že podle církevních předpisů se slouží mše svatá v domě nemocného/, tak mohou přijímat pod obojí spolu ^s nemocným také všichni přítomní. 7/ Dále při slavné mši svaté jáhen, podjáhen a všichni, kdo přisluhují u oltáře.

Při každé koncelebraci spolu s kněžími mohou přijímat pod obojí všichni, kdo přisluhují, a v seminářích všichni seminaristé přítomní na mši svaté; ~~w~~ když se ^w koncelebruje v kostelích nebo kaplích jakýchkoliv církevních společností, ~~w~~ nichž se slibuje život podle evangelických rad, tím neb oním způsobem, tak mohou přijímat též pod obojí všichni členové nebo členky náboženské instituce a všichni ostatní, kteří s nimi bydlí v jejich ústavu. 9/ Dále všichni kněží, kteří při velkých náboženských slavnostech nemohou celebrovat nebo koncelebrovat. 10/ všichni, kteří konají společná duchovní cvičení anebo se účastní nějakého sjezdu s účelem pastoračním při mši svaté, která se pro ně slouží. 11/ Rovněž mohou přijímat pod obojí manželé a řeholní osoby při jubilejných mší ^w svatých vstupu do manželského nebo řeholního stavu. 12/ Při křtu dospělých spolu s novokřtencem mohou přijímat pod obojí kmotr, kmotra, rodiče, manžel nebo manželka ^{a/} laici katecheté při mši následující po křtu. 13. Při první mši svaté novokněze mohou přijmout tělo i krev Páně rodiče, příbuzní a zvláštní dobrodinci novosvětencovi. —

Ačkoliv mají přistupovat věřící ke stolu Páně pravidelně při mši svaté, je dovoleno z ~~náboženských~~ důvodů podávat i mimo mši svatou a může to být i v odpoledních hodinách, když to dovolí biskup ve své diecézi nebo nejvyšší představený ve své řeholi. Když se podává svaté přijímání mimo mši svatou možno předeslat i krátkou promluvu. Mohou být případy, kdy není v místě kněz, který by celebroval a podával svaté přijímání: v tom případě osoba, která dostala zvláštní povolení od svaté Stolice, ^(náboženským) bude zachovávat zvláštní předepsané obřady. — Slyšeli jste, že na příklad v Brazilií je řada farností, kde všechny kněžské funkce mimo sloužení mše svaté a svátostné zpovědi, které vyžadují kněžského svěcení, vykonávají řeholní sestry a rozdávají též svaté přijímání věřícím. Brazilští biskupové pro veliký nedostatek kněží si vymohli na zkoušku toto privilegium a zatím se v těch krajích osvědčilo tak, že bylo rozšířeno na řadu dalších míst. — V dalším odstavci se mluví o způsobu, jak mají věřící přistupovat ke

stolu Páně: kleče nebo stojí. Obojí je dovoleno. ~~a~~ Podle místních okolností a počtu komunikantů má rozhodnout biskupská konference. Věřící se mají řídit rozhodnutím biskupu, aby i tento zevnější způsob přijímání byl znakem bratrské jednoty, která má spojovat všechny, kdo přijímají z téhož stolu Páně. Kdo přijímají kleče, nemusejí dělat žádny jiný projev úcty k nejsvětější svátosti. Když přijímají stojí, mají přistupovat v řadě a před přijetím těla Páně pokleknout. Místo a doba pokleknutí musí být vhodně voleny, aby nebyl rušen příchod a odchod komunikantů.

Dále instrukce mluví o svátosti pokání jako přípravě na hodné svaté přijímání. Připomíná se tu tradiční učení Církve: Přijímání nám očištěuje od lehkých hříchů a chrání před těžkými. Ale všem přijímajícím se připomíná příkaz apoštolův: Probet autem se ipsum homo! Člověk se musí napřed zkoumat! - Proto kdo by si byl vědom těžkého hřachu, nesmí přistoupit k svatému přijímání, aniž by šel dříve k svaté zpovědi. Jedině v případě absolutní nutnosti a když není po ruce zpovědník, má vzbudit dokonalou lítost/ ve které, jak víme, je uzavřeno předsevzetí co nejdříve se vyzpovídat/ - Instrukce důrazně vyzývá věřící, aby se zpovídali mimo dobu, kdy se slouží mše svatá, a kněz je mají k tomu vychovávat, aby mohli přijímat tuto svatost s větším užitkem a ve větším klidu a mohli být pak přítomni mše svaté s větší zbožností. - V dalším se doporučuje přistupovat k svatému přijímání při významných životních rozhodnutích: když se tak chtějí nově zasvětit Bohu, jako když obnovujeme křestní sňaty, když vstupujeme do jiného stavu, řeholního nebo manželského, když se se zasvěcujeme zvláštním způsobem nějakému apoštolskému povolení. - Velmi se doporučuje časté ano denní svaté přijímání, které má tak veliký význam pro růst v duchovním životě. Doporučuje se, aby věřící nějakou dobu věnovali důkladného a protáhlého je do celého dalšího dne. - Po slední dva odstavce pojednávají o viaticu a o udílení svatého přijímání těm, kdo nemohou do kostela. Svaté přijímání pro těžce nemocné a umírající je velikou posilou a zárukou budoucího vzkříšení s Kristem, proto všichni věřící v nebezpečí smrti jsou povinni přijmout tělo Páně, a to pokud jsou ještě při plném 

vědomí. - Jak nesmírně si Církev cení toto svaté přijímání nemocným a umírajícím, plyně z toho, že instrukce dovoluje v případě nutnosti a se svolením biskupa, když nemocný nemůže přijmout Pána Ježíše pod způsobou chleba, aby ho přijal „může-li“, pouze pod způsobou vína. - Duchovním pastýřům se připomíná povinnost, aby nemocným a starým lidem, kteří nemohou se zúčastňovat bohoslužeb, i když nejsou v nebezpečí smrti, zaručili časté, ano, je-li možno, i denní svaté přijímání.

Další předpisy této části instrukce se týkají biskupů a kněží.

V sobotním večerním vysílání vás seznámíme s hlavními zásadami o kultu nejsvětější svatosti mimo mši svatou, jak o ní pojednává třetí část instrukce.

— Převezměte si všechny informace o svatém hostii, které vám poskytne naše stránka. Tato stránka je určena pro všechny, kteří chtějí vědět vše o svatém hostii. Všechny informace jsou zde uvedeny v jednom místě, takže vás bude být snadné najít všechny potřebné informace. —

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Připojujeme přehled zpráv z katolického světa.

O svátku sv. Antonína Paduánského nový generál františkánů Pater Konstantin Koser měl velmi zajímavou tiskovou konferenci o problémech řádu sv. Františka v dnešní době. Proto jí věnujeme ve večerním středečním vysílání více pozornosti.

Náhlé úmrtí palermského arcibiskupa kardinála Arnošta Ruffiniho mělo veliký ohlas po celé Sicilii. Starosta města Palerma vyhlásil pondělí jako smuteční den. A u rakve v palermské katedrále, kde byly vystaveny tělesné pozůstatky kardinálových proudily celou noc a v denních hodinách zástupy věřících, kteří se přišli rozloučit se svým arcipastýřem a pomodlit se za jeho duši. Byl pochaben za imposantního množství věřících o svátku sv. Antonína v mariánském kostele zvaném Maria dei Rimedi, jak si sám přál.

Také trapisté se sešli v Cîtaux ve Francii k řádové generální kapitule, aby projednali, jak uplatnit dekrety II. vatikánského koncilu v životě jejich přísného řádu. Sešlo se tam 82 delegátů z celého světa. Cîtaux je historické místo, kde svatý Bernard roku 1098 dal podnět k velikému obrodnému mnišskému hnutí.

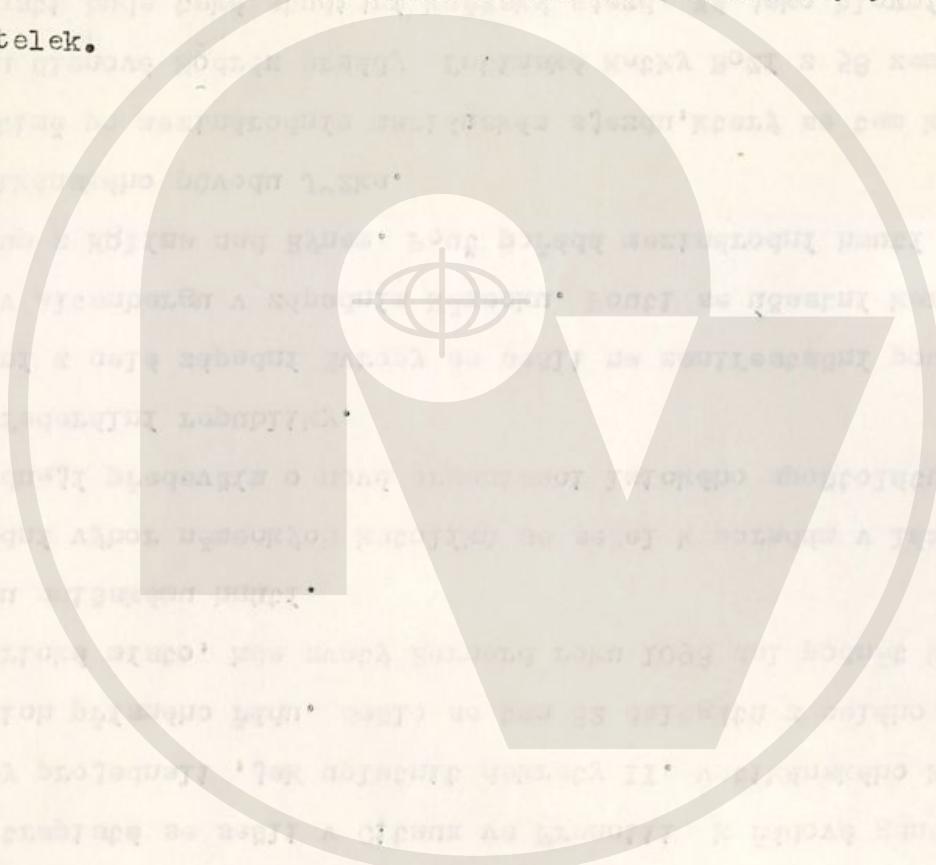
Ústřední výbor německých katolíků se sešel k poradám v lázních Godesberg. Jednají především o nové organizační laického apoštolátu na území německé federální republiky.

Cikáni z celé západní Evropy se sešli na manifestační pouť do mariánské svatyně v Altenbergu v západním Německu. Pouť se účastní kardinál Füngs, arcibiskup z Kolína nad Rýnem. Pouť pořádá mezinárodní hnutí Emauzy a ~~zkrácený~~ kněz mariánský cikánského původu Jůžka.

VE Fatimě po mezinárodním mariánském sjezdu, který se tam koná 13. srpna se sejdou členové Modré armády fatimské Matky Boží z 58 zemí. Při té příležitosti bude také studijní kněžský sjezd. Má jako hlavní téma: Místo kněží ve fatimském apoštolátě.

V Římě se připravuje šestý mezinárodní sjezd tak zvané Křížové výpravy s lepcem. Čeká se na 1.500 delegátů z celého světa. Hlavní téma jednání: Slepci v rozhovoru s moderním světem.

Katolická universita Lóvanium v Kongu Kinshasa přispívá účinně k rozvoji mladé černošské republiky. Z univeristy vyšlo 540 diplomovaných absolventů a ze čtyřleté ošetřovatelské školy u universitní kliniky 58 diplomovaných ošetřovatelek.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat CECO 14-6-67

*apostol svatí Pavla z Kariny, muž
vsloužilého Božího poslání. Zato
má.*

..zprávy z Vatikánu a pak referát "Řád františkánů v dnešní době".
Sv.Otec udělil dnes gen. audienci, které se zúčastnili věřící z nejrůznějších zemí, také početná skupina z ČSR. Hlavním proslovu Pavel VI. zval věřící, aby v rámci obnovy pokoncillové posílili svou víru. "Podle některých obnova, kterou měl koncil na mysli, spočívá v přizpůsobení katolické nauky jistým požadavkům moderního myšlení, jak to např. udělala reformace v 16. století. Díky by chtěli, aby církev změnila své instituce; jedni i druzí kladou svou důvěru ve změnu nauky jiného zároveň církve neuvažují, zda tyto změny mají své oprávnění v náboženství, jako je naše, tj. v takovém, které je vázáno věrností; nemyslí, že podobné novoty mohou změnit ve stav pochybnosti, slabosti Boží církve a ne její oživení a obnovu. Domnívám se proto, končil zde sv.Otec, že povinností dnešní chvíle je spíše sestoupit ke kořenům našeho náboženského života, k jejímu vnitřnímu, původnímu principu, tj. k víře, a hledět ji posílit tím, že si znova uvedomíme její složky: tím že uvážíme její božský původ, že poznáme její vnitřní činnost, že si uvedomíme její důsledně vyznávání, radostí z toho, že se nám jí dostalo a že budeme o své víře podávat svědectví." Sv.Otec potom připomněl, že 29. června začne Rok víry, k 1900. výročí smrti sv.Petra a Pavla; bude to pro nás všechny příležitosti obnovit a upevnit se ve víře, jít vstří všem, kdo jsou lhostejní vůči víře, všem, jimž se brání ve svobodném vyznávání víry, všem, kdo dokonce proti víře bojují. "Ve světě myšlení se se dnes pochybuje o všem, a proto též o náboženství; zdá se, že mysl moderního člověka nachází klid jen v totálním popírání, v opuštění jakékoliv jistoty, náboženský život může být vystaven velkým zkouškám v příští generaci, jestliže ji nebude udržovat silná, pravá víra." Podle slov sv.Pavla každý musíme učinit ze své víry stít. Všem vám odporoučím svou víru bdělou, celistvou a životnou, končil sv.Otec. — *Když w. ře*

V úterý odpoledne se konal pohřeb kard.Ruffiniho, arc. z Palerma, který zmrzel v neděli. Obřady za přítomnosti zástupce vlády a asi 50 000 věřících vykonal arc.z Florencie kard.Florit. Výkrop nad rakví byl vykonán také v pravoslavném albánském obřadu, protože kard.Ruffini byl ordinářem jedné soudcelské diecéze tohoto obřadu.

Padova oslavila v úterý svátek svého světce, sv.Antonína. Za ten den bylo rozdáno mnoho 25000 svatých přijímání. Větší skupiny poutníků přijely z Portugalska, rodiče sv.Antonína, dále z Jugoslávie, Rakouska, Brazílie, Argentiny a Venezuely.

Změnil jch. Vojtěch, kteří tvoří součást a funkce z ČSRQ. Povídali ti
když, když mohou mít všechny své vlastnosti v jediném místě. Vlastnosti mohou být různé
vlastnosti; mohou mít různé funkce a vlastnosti, ne funkce mohou mít.
Nedále

(Toto je jeho kresba)

krásné

z těch, z nichž je možné mít

krásné

krásné vystavovat bez ohledu na vlastnosti.

Již potom jde o vlastnosti a funkce mít

✓ Jméno Pavla inž. inž. dr. Vlastimil Schneider

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu



**ústav pro studium
totalitních režimů**

14.6.67

a mluví pro uříčák. Rád k. zde byl. nez. m. n. 26.940 číslo

V tiskovém sále při Svaté stolici měl v úterý konferenci k novinářům nový generální představený řádu františkánů Brazilčan Koser. Byl zvolen na generální kapitule řádu, která se koná od začátku května v Assisi: kapitula je zasedání zástupců všech provincií o záležitostech společného zájmu; má nejvyšší moc, ~~co~~ volí též gen.představeného a jeho poradce. Assiské kapitule je přítomno 95 delegátů provincií, též z Polska a Jugoslávie; z Maďarska a ČSR delegáti přijet nemohli. ~~Další 40 náboženských bratrů a méně působitelů.~~ Po tomto zasedání bude upravit řádové předpisy požadavkům dnešní doby především II.vat.sněmu. Jako uvodem uvedme, že řád františkánů se nazývá podle sv.Františka z Assisi; k němu se ale hlásí též jako k svému duchovnímu otci tzv.minorité a kapucíni; každá větev svým způsobem vykládá předpisy, které sv.František dal svým následovníkům, způsobem můžeme říci přisnějším nebo volnějším - dodejme ale hned, že ~~oba~~ tyto způsoby mají schválení církve, ~~oba~~ dovedou vést ~~XXVII~~ k svatosti ty, kdo podle nich žijí. I dnes, řekl P.Koser, ~~XX~~ v přípravných poradách a studiích na kapitulu ~~vystoupily~~ do popředí dva směry: touha být věrní duchu a slovu evangelia, ~~a~~ ~~touha~~, aby ~~bylo~~ co nejméně zevnějších předpisů; ~~na druhé~~ straně ale ~~putnictvím~~ tyto předpisy mít, protože ~~nich~~ Je to věčná otázka osobní svobody ~~vnitř~~ kolektivu s jeho zevnějšími strukturami, i když je to kolektiv řádu posvátného, jako je řeholní řád. ~~XXVIII~~ Gen.kapitula se dále zabývá úkolem, jak podávat svědectví o evangelií chudobě v dnešním světě, jak ~~se~~ zapojit do práce církve a potřeb lidstva v tzv.třetím světě, a zvl. v misiích, jak se zapojit do činnosti ekumenické, jak ~~spejí~~ požadavek modlitby a vnitřního života s ~~službou~~ činností, již žádá dnešní život. Po krátkém výkladu P.Koser odpovídal na otázky novinářů; řada otázek se týkalo činnosti františkánů ve Svaté zemi: už od dob křížáků františkáni tam mají své domy, jednak aby zaručili a udrželi přístup katolíků k svatým místům, jednak aby konali misionářskou činnost. Zaslhuje zmínky, že v minulosti na 2000 františkánů při této své činnosti položilo život. Je pravda, že poslední léta způsobila mnohou změnu v činnosti františkánů a způsobí ji bez sporu události posledních dnů. P.Koser potvrdil, že válečné akce minulý týden sice způsobily hmotné škody, ale nikdo z františkánů nebyl zabito ani vážně raněn. Jistě, mezinárodní správa posvátných míst by ulehčila přístup k nim, ale i to má své negativní stránky, a františkáni budou hledět ve Svaté zemi pracovat i v budoucnu za všech situací.

Foto: Antonín a Petr
mír, pohromě s Františkem
Zdroj: noviny
WU při VV. aL

obnovení původního pletýna od Itally
První
fáze my
němou
a omylnou.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

14.6.67

v Jugoslávii mají františkáni pět řádových provincií, všechny mohou volně pracovat, jejich představení mohli všichni přijet na kapitulu; mají víc noviců než měli před válkou, takže v celách pro jednoho musí bydlet až tři novicové. V Polsku pracují tři provincie a jedna prozatímní provincie, kustodie: jsou velké těžkosti při přípravě noviců a studentů, jen stěží dovolili všem provinciálům, aby přijeli na kapitulu. - Řád františkánů podává konkrétní přínos na oblasti činnosti ekumenické: v Taizé ve Francii vedle kláštera protestantských řeholníků je klášter františkánů, kteří se denne stýkají, mají společnou kuchyni a jiné místnosti. Duch sv. Františka vykonává oddávna velkou přitažlivost i na odloučené křesťany. V Chicagu v černošské čtvrti existuje druhý úplně společný klášter, a v nejbližší době bude otevřen nový v Novém Yorku. O podobný společný život usilují družiny františkánské s židovskými, chcete-li řeholníky, v Jeruzalémě a Nazaretě, a mohamedánskými: toto soužití s mohamedány má svou tradici už od dob sv. Františka. Ovzduším lásky a pochopení chtějí i dnes synové sv. Františka nést evangelium i do dnešního světa.

✓ Švédský dr. Gunnar Sterner, nekatolik, ~~je~~ zastupuje Vatikánský stát na mezin. konferenci o autorských právech; konference začala v pondělí ve Stockholmu.

~~xxxxyyyxyjyxyiygxygyxixxxxxx~~

M. Jirka

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

PROBLÉM EUTANASIE, ~~mluví o smrti~~, se stává aktuálním pokaždé, kdy zabití lidské osoby mělo jako motiv lásku či soucit a stalo se známým siroknou veřejnosti. Verejně minění je ze značné části orientováno pro respektování života, ale přesto se dává často ovlivnit tiskem, který používá křiklavých případů eutanásie k zahájení široké kampaně pro reformu zákona, který ve všech civilisovaných zemích stihá jakékoli přečiny proti lidskému životu. Nejistota v hodnocení ukazuje na slabou znalost problému, neznalost mravních principů, téměř na rostoucí nepřítomnost nadpřirozených motivů, jak bychom je mohli právem očekávat alespoň u křesťanů.

Na začátku bych chtěl uvest několik hlavních rozdělení podle motivů, pro než smrt byla způsobena a které zařazují eutanasiu do různých kategorií: eutanásii agonickou (urychlění konce u umírajících), eugenickou (u osob zatížených až už fysicky či psychicky), eutanásii nevylečitelných, rasovou, novorozených zmrzačených dětí, eutanásii z důvodu ekonomických (vůči osobám sociálně zatíženým neužitečným, potřebujícím trvale nákladné péče).

Podle způsobu, jakým může být provedena mluvíme o eutanásii pasivní, spočívající ve vědomém opomenutí lečebných prostředků, a aktivní, jež spočívá v primé a vědomé akci směrující k potlačení života, eutanásii soukromou, z iniciativy pacientovy nebo ošetřujícího lékaře, a veřejnou, jež je způsobena na zákon autority.

Abychom se vyhnuli zbytečným komplikacím, pokusime se shrnout problém do několika bodů:

- a/ je dovoleno urychlit smrt nemocného, třebas je už v agonii, ~~abychom~~ ^{souhlas} uchraniť fysického utrpení, případně duševního vjemu blízkého konce?
- b/ je dovoleno vyhladit dědičně zatížené, neštátné, nevylečitelné, duševně uchylné, staré, neschopné osoby?
- c/ jsou normálně připustné v těchto zásazích motivy citové, hospodařské, veřejného blaha nebo rasové?

Je jasné, že ani bolest a utrpení pacientovo nemůže být dostačujícím opravdovým provedením eutanásie. Je velmi těžké poznat opravdový stupeň bolesti, jež nemocného postihuje. Jeho vnější chování neodpovídá vždy intenzitě utrpení. Často jde o vnitřní, nevědomé, spontánní projevy, jindy o nekontrolovatelné přehnání se strany nemocného. Sama fisiologie nás ujišťuje, že strachuplný výraz agonie není odrazem pravého stavu citlivosti a vědomí pacientova. Biolytické jedovaté zplodiny, naštoklik jsou produkovány rozkladem probíhajícím v organismu, učinkují samy v sobě jako určitý druh narkosy, poněvadž zachvacují kortikální centra a šíří se pak i dalej. ^{učinných}

Dnes, kdy je k disposici celá řada ~~xixx~~ anelgetických preparátů a techniky, není důvod, proc by se mělo přikročit k zabití člověka, aby byl uchráněn před utrpením. Asistence a normální péče, která nevyžaduje ani zvláštní kompetenci, mohou pomoci nemocnému pokažde, když se projeví nesnesitelnost bolesti. ~~aby získal souhlas~~

Je nepřijatelný souhlas nemocného, který většinou přívrženci eutanásie vyzadují. Ale právě platnost tohoto souhlasu a jeho trvalost jsou málo přesvedčující. ~~xixx~~ Předchází-li přání na potlačení života nemoc nebo nesnesitelné bolesti, může být pochybné, že je ještě nyní v současném stavu pacientové rádáné a chtěna. Přilnutí k životu se stává všeobecně čím déle tím silnější, čím více život unika.

I když je přání nebo souhlas pacientův, vyjádřeno ve stavu bolesti, není ještě jisté, že odpovídá jasné a vědomé vůli. Člověk nepřekonává snadno první instinkt sebezáchovy. Spis lze předokládat, že vzhledem k pacientovi onen souhlas a případná žádost jsou plodem myslí, která nejsou plně chopena uvažovat a chtít.

Ale přejděme ještě k zhodnocení z hlediska ~~moralního~~.
Eutanásie je proti přirozenému Božímu zákonu. V knize Exodus praví Bůh jasné: "Nezabij ješ nevinného a spravedlivého". Je to přesný příkaz, opakující se později při pátem přikázání, absolutné, bez ~~xxix~~ reservy. Žadná kategorie vrasdy nezůstává vyloučena - ať jde o kriminální zabití, soukromé či veřejné, ze soucitu, z rasových důvodů, eugenické nebo ekonomické. Jedině Bůh má plnou disponibilitu nad lidským životem. Několik málo případů, kdy lze evidentně předpokládat ze strany původce života ur-~~xxxxx~~ítanou čitou delegaci nad ním, jako je zabití nespravedlivého útočníka, zločince a nepřitele v době války, nemohou být v žádném případě interpretovaný vzhledem k eutanásii, poněvadž umírající, dědične zatížený, "naezi-tečny" nejsou ani nespravedliví útočníci ani veřejní zločinci.

Konečně ani lékar ~~jménem~~ vědy, ani přibuzní ve jménu soucitu, nemohou být pověřeni, aby ~~zabil~~ pacienta; třebaže se nachází v jakkoliv těžké situaci. Všichni máme povinnost respektovat život stejným způsobem ~~žadný~~ motiv nemůže převyšit Boží vůli, která chrání výlučně právo nad lidem ži-vetem proti jakémukoliv zneužití. I věda sama o sobě je proti porušení zákona, nakolik její funkce spočívá v hledání a aplikování zákonů, na nichž je budována.

S hlediska přirozeného zákona - filosofický motiv, kterým je absolutní nedisponovatelnost se trany ~~života~~ s životem samým, má základ ve výlučném Božím: právu na ~~život~~: může zničit něco opravněně jen ten, kdo je vlastníkem. Výlučným párem života je Bůh, který nám dal existenci a den po dni ji zá-chovává. Zádný důvod-utrpení, rasy, socialní neužitečnosti nemá takovou závažnost, aby předpokládal jasnou Boží vůli která by schvalovala zabití. Právě naopak, má proti sobě positivní Boží hodnocení těch, kdo jsou nestast-ní, zkoušeňi, zatížení, - všichni ti jsou Bohem nazývani "blaženými" a je-ho zvláštnimi přátely,

Ani pasivně připustěná eutanásie - v případech snadné a normální pomoci, ne-ní dovolena. Všichni máme povinnost postarat se o zachování života a zdraví, nakolik je nám dána naše existence, abychom dospěli k určitému cíli. Svo-lit k urychlení konce nebo přivést druhého do stejných podmínek, znamená nedovoleně díspónovat lidským životem a to je vždy vraždou. Samozrejme, že ~~máme~~ na myslí jako povinnou pomoc tu, která neprináší vyjimečné riziko a zavazky.

Práve tak není žádného důvodu, který by ospravedlnil stát, aby přestal respektovat lidský život a rozhodoval arbitrárně o osudu občanů. Člověku bylo dano právo na život ještě předtím, než se vytvořila lidská společnost. Stát je povolán, aby charnil práva, zaručena přírodou. Už v r. 1940 sv. Oficium jasné prohlásilo: "jeni dovoleno zabít přímo z náří zeny veřejné au-tority ty, kteří nespáchali žádný zločin a jenom nejsou schopni pro defekt fyzický či duševní být užiteční společnosti a jsou spíš považováni jako pří-tež a překážka pro její rozvoj." ~~Jenže dokluk, proto kum ova výroba by měla být~~ Ani souhlas pacientů nedispensuje od ~~zzzz~~ absolutní normy jekou je bránění lidského života, poněvadž jde o souhlas neplatný. Nikdo nema práva rozhodo-vat o tom, co ~~mynepatrám~~. ~~Takovýto souhlas je nadto ještě pochybný, jak už jsme se zminili: je-li dán během nemoci, odpovídá spíš zvleštěnímu psycholo-gickému stavu nemocného, než jeho ~~jaane~~ vůli. Byl-li dan už předem, jeho učinpost je tim slabší, nakolik pravž znalost hodnocení situace pacien tovy unika jakékoli možnosti jisté prognosy.~~

Co máme říct o motivu soucitu? 30 ledna měla před sebou porota soudu v Haut Rhin ve Francii mladého člověka, čtyřicetiletého italského dělníka, který zabil ze soucitu vlastního bratra Josefa, postiženého amyotrofni-sklerosou. Jako důvod obžalovaný uadal, že chtěl ušetřit bratra, kterého měl od samého dětí velmi rád, neužitečného utrpení. Přijel za ním z Itá-lie na návštěvu a nic netušícího, sledujícího práve televizi, zastřelil tremi ranami z revolveru. Tento případ vzbudil všeobecnou pozornost, hlavně v denním tisku, stal se veřejnou kampaní proti zákazu eutanásie a obžalova-ný byl porotou osvobozen.

Ten kdo pečeje o nemocného nebo zmrzačeného se nikdy nesmí zbavit rozumného uvažování. I zde platí základy morálного rádu a každá jeho slabost v aplikaci otvírá nebezpečnou ránu do sociálního rádu. Kontrola citu nemůže být v těchto případech nazývána krutostí nebo bezcitnosti, ale spíš nutnosti chránící socialní řád vzhledem ke spo lečnému dobru.

Pius XII prohlásil: "Nestíci mít jen dobré srdece, je třeba, aby bylo rozumné a silné. V sociálním zřízení taková citlivost zaslepí ducha, pomáhá ospravedlňovat nemorální a zločinnou praksi. Není snad jednou z těchto i falešný soucit, který si dělá nárok na ospravedlnění eutanásie a zbavuje člověka možnosti ocistujícího a záslužného utrpení?"

Ani motiv budoucího nestastného života nemocného ci zmrzaceneho dítete není mravně dostacujici. Stesti nespociva jen ve vnejsích podminkách života, které mohou být celkem krehke. adost má sídlo prevazne v našem intelektuálním a duchovním světe, v němž člověk najde nejhlebsi oduvodnění a stesti svých ideálů. Nikdo nemuze vedet, co chystá život nevylecitelným nemocným, nebo zatízeným. Jisteze mnoho zalezi od lasky a pomoci, kterou kolem sebe najdou.

Svetovou verejnou prosel případ manželky Vandeputových, kteří v květnu 1962 ve spojení s osetrujicím lekarem zavili pomocí injekce malou dcérku Corinne. Ta prisla na svět znetvorená jako t. zv. fokomelické dítě, t. že se zakrnelymi horními končetinami v podobě ploutví tunaka. Tato deformace, způsobena užíváním leku talidomidu matkou v prvních měsících tehotenství, byla svého casu alarmním znamením proti používání a zakazu podobného anelgetického prostředku po celém světě. Manžele se při procesu hajili tím, že prakticky predesli čas, to je, že jejich dítě by se jistě bylo později vzdát života, než zit trvale v tak tezkých podmínkách.

Ale ani malá Corinne by nemohla, i kdybychom připustili, že by chtěla, rozhodovat jednoho dne o svém životě. Práve deformovaná lnou casto k životu vic než jiní. Casto se za soucitem rodičů a přibuzných skryje jiny zajem, nechť snese utrpení druhých, osvobodit se od pece a starosti, které se stavají velmi tezkými. Nastupuje tu spis jakýsi nejasný strach z osobního utrpení.

I t. zv. neuzitečnost pacientova nemuze ospravedlnit eutanásii. Ten, kdo je zdanlivé neuzitečný společnosti na jméně života zada, abychom mu pomohli zit. Nemuze-li snad dat svůj prinos společnosti, není to jeho vina. Je povinnosti společnosti, jejíž casti onen nemocný je, aby se o něho postarála, aby jej přijala a snesela.

V tomto sociálním pojetí je přítomnost i nevylecitelného choreho středem pozorné pece a vytváří tak zdroj lidských hodnot nesmirné ceny. Pomáha dokonce vyrovnavat rovnovahu společnosti porušenou násimi morálními chybami. Tento tajemný zákon utrpení, hodnota jeho rovnovahy, jsou potvrzeny samým Kristem, kteří si zvolil mezi nekonečnými možnostmi spasy formuli utrpení. "Je muzem bolesti, jak jej vylicil Isaias, podobný tomu, před nímž si lidé zakryvají tvář, ale v jeho ranách spociva nese uzdravení. Každý nemocný prodlužuje v čase tuto spasonosnou Boží cinnost. Jeho nemoc a obet dodavají nasi společnosti právo na naději. Známe velmi malo z Božích plánů v historii člověka, ale znamě dost, abychom pochopili, že kazda bytost, přes všechnu nemoc a nemohoucnost, má v Božím plánu svoje místo, svoji cestu a svoje poslání ve světě."

L Stavovská cesta lekarova prispeje k tomu, aby zaujal jedine nizozemské stanovisko v ochraně života: hlubokého respektu vůči nemu, jako k posvatné veci, pochazející od sameho Tvorce.



ústav pro studium
totalitních režimů

Váhavý Velký biskup velký muž
 V dnešním pořadu uslyšíte zprávy z kat. světa a pak krátký referát o nové knížce, kterou v rámci vydal český kněz d.p. dr. Jaroslav Polc: Jan z Jenštějna a svátek "avštívení P. Marie. *

Sv. Otec poslal prostřednictvím svého státního sekretáře kard. Cicognaniho list Francouzskému sdružení křesťanské dělnické mládeže, která koncem měsíce bude v Paříži oslavovat 40. výročí svého založení. Členové sdružení jsou kvasem v dělnickém světě: tím že pomáhají svým bratřím překonávat pokušení sobectví a materialismu a žít ~~mlad~~ v duchu solidarity, přátelství, spravedlosti, přispívá ~~mi~~ k tomu, aby ~~odhalili~~ Krista, svého spasitele, a aby ~~vyjily~~ vystoupili do církve. Svatý Otec nabádá opětovně franc. dělníky, aby byli ~~mladé~~ příkladem a svědeckým křest. života ve svém prostředí-

Apoštolský delegát v USA mons. Vagnozzi vykonal závěřilostní návštěvu u prezidenta Johnsona; pres. Johnson ho pověřil, aby odevzdal jeho list sv. Otci Mluvší Bílého domu řekl, že mons. Vagnozzi má vyřídit papeži Pavlovi osobní pozdrav presidentův, ujistit ~~ho~~, že si velmi váží papežova vlivu k dobru světa a ~~že~~ úsilí, aby ve světě byl uskutečněn spravedlivý mír.

V soukromé audienci Pavel VI. přijal pravoslavného metropolitu chalcedonského Melitona, který přišel v té funkci posla ekum. patriarchy Atenagora.

Do Ammanu v Jordánsku odjede v pátek nebo v sobotu letadlo s hmotnou pomocí pro uprchlíky a poškozené válečnými operacemi. Čeká se jen na zprávu, že ~~na~~ amanském letišti lze přistát. Je to ~~zájem~~ další dar sv. Otce na pomoc Papežské komisi pro uprchlíky v Palestině, která pracuje už od r. 1948. *

~~Jakým způsobem bude oficiálně oznameno 27. prelátům jejich jmenování kardinálem. Bude jim to sděleno společně v sále Piova paláce na Via Conciliazione. Vě středu večer v Sáktinské kapliji odevzdá kardinálský biret a přidělí titulární kostel. Hned potom, o půl osmé večer v bazilice sv. Petra posvětí ~~xxxibiskupská~~ palia, a posvětí pomník, který papeži Janu XXIII. postavili kardinálové jím jmenovaní. 29. června, na svátek sv. Petra a Pavla bude na pódiu před bazilikou koncelebrovat mše svatou s nově jmenovanými kardinály. Tak zahájí Rok víry, vyhlášený k 1900. výročí mučednické smrti Knížat apoštolských. Na pátek 30. června, připadá 4. výročí papežské korunovace. Slavné bohoslužby se budou konat v bazilice sv. Pavla za přítomnosti Pavla VI.~~

V St. Louis se konaly ve čtvrtek pohřební obrady za kard. Rittera, který zmřel v sobotu. O záslužné činnosti kard. Rittera na obranu občanských práv ~~vyjádření~~ a zvl. o jeho přínosu, aby na II. vat. sněmu bylo přijato prohlášení o mimokřesťanských náboženstvích, mluvil předseda Americckého židovského sdružení Morris Abram.

~~hod~~ M pán Pře. i. hř. a deln. r. R.R. sp. h. Dce (všechn
vezet u svého Blízkého Učebel, at dletoj jistoty & srovnání všech
hod upřednostnit. Vlada hřebení aži v. v. upřednostnit. T. o. h. obecn
anta, tichohřebestý a hrdi, kdo bude opět i. v. hra
Mr. W. W.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

16.6.67

2

V rámci páteční tiskové konference o událostech ve Vatikánu mluvil dnes francouzský mons. Etchegaray. Tématem jeho slov bylo Symposium evropských biskupů, které je na pořadu ~~ve dnech~~ 10. až 13. července v budově semináře v Noordwijkerhout v Holandsku. Mons. Etchegaray je ředitelem sekretariátu pro styky mezi biskupskými konferencemi v Evropě. Symposium, pravil, je prověj realismu, se kterým si biskupové uvědomují, že je více a více jim všem společných otázek; za rok na 40 milionů lidí jede do cizí země, ať už z důvodu turistických nebo za zaměstnáním; vytváří se, co bychom mohli nazvat evropskou kulturu, rok co rok vznikají nové evropské ústavy, evropské školy. R. 1961 se po první sešli biskupové nejdříve jen zemí západu Evropy, aby společně projednali otázky a aby si sdělili své zkušenosti na poli pastorace. Pro další bližší styk byl ideální příležitostí II. vat. sněm. Společně se radili též např. redaktoři časopisů pro kněze, rektori seminářů, představitelé katechetických sítí a konečně i faráři. Ve Strasburku byl založen Katolický informační úřad pro evropské problémy, v Lucemburku existuje ~~od r. 1960~~ ^{tedy} evropská farnost, v Ženevě Kat. výbor pro emigraci. Symposium chce uvést v souladu ~~inst~~ ^{je} tuce (pastorační) na oblasti mezinárodní duchovní správy, které už existují a poskytnout novou příležitost biskupům vyměnit si zkušenosti při zakládání kněžských a pastoračních rad, tj. kroužků kněží, nebo kněží a laiků, kteří biskupům chtějí pomáhat při ~~zákonu~~ ^{právu} duchovní správě v diecézi. Jeden den bude též věnován přednášce a diskusím o duchu, jímž má být prodchnuta autorita i poslušnost v církvi. Sekretariát, jejž mons. Etchegaray vede, není ~~závisl~~ ^{pro} nezávisl nad biskupskými konferencemi v jednotlivých zemích, symposium nevydá žádná závazná prohlášení. Chce přispět ke koordinaci duchovní správě v celé Evropě. Symposium bude přítomno asi 80 biskupů, doufá se, že ze všech zemí Evropy. Mons. Etchegaray řekl, že také episkopáty ze socialistických zemí, pokud s nimi bylo možné navázat styk, slíbily poslat své zástupce: jmenoval zde Maďarsko, které přislíbilo 3 delegáty, Polsko ^{práv} jednoho, dodejme, že arc.mons. Kominek je členem ^{šestičlenného} výboru evropských konferencí, a také CSR ^{je} pošle jednoho biskupa. Nemohl být navázán styk s Bulharskem, Rumunskem, Albánií a baltskými zeměmi. Závěrem své konference mons. Etchegaray ozářil své zraky i za Evropu: všeude tam má sahat odpovědnost biskupů a také naše, kam až sahá církev, protože všichni všeude tvoříme jeden Boží lid.

() funkce S. bisk. (obrana - L. dv. na význam
just)

16.6.67.

9. 11. 88 Brno

Corona [Jaroslav V. Polc, De origine festi Visitationis B.M.V., Corona Lateranensis 9 A, Řím 1967.

Nejdůležitější doby národa bývají nejtemnější a nejvíce opředeny pověstmi. Na neštěstí to nejsou vždycky pověsti lidové. Ty bývají krásné a neškodné. Daleko nebezpečnější jsou ~~ty~~ pověsti, které se vyvinuly z historických teorií, zbudovaných na nedostatečné ~~z~~ ^zpalosti pramenů. Kolik lidí si už nalámlo hlavu lokalizaci velkomoravských sídel! Byl už nejvyšší čas vzít motyku a odkrývat nové nečekané půdorysy.

Psát o vzniku ~~z~~ ^zemí a významu husitství se považovalo za nejsnazší článek pro žurnalistu ~~g~~ za ~~nejkamennější~~ nejlíbivější přednášku pro osvětového pracovníka. Kolik teorií tu bylo po ruce, a jak se jich dalo využít aktuálně pro tu neb onu tendenci! A přece i zde je potřeba mít odvahu objektivně a trpělivě odkrývat půdorysy duchovní stavby našeho středověku, který je pro nás samy neuvěřitelně neznámou zemí. Uvědomujeme si to, až když se ~~oprovna~~ vám s ostatními národy.

náš kraj

Dal se tedy ~~V~~ dr. Polc, knihovník papežské University lateránské, do záslužného díla. Vyhledal ve vatikánských rukopisech spisy pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna, přepsal si jejich text, začal se zabývat okolnostmi a dobou. Tragické osudy Jenštejnovy se i v polurčedních dějeprávách českých odbývaly malou poznámkou, jako by ~~to byl~~ ^{to byl} bezvýznamný detail, stejně jako mučednická smrt jeho generálního vikáře Jana z Nepomuku. Když se však odrhne námos povšechných tvrzení a oko historika zachytí duševní obraz konkrétní minulosti, jak zajímavou se stává tato asketická postava na trůnu sv. Vojtěcha! Snad málokdo tak intenzívne prožíval všechny úzkosti a strasti svého století. Přenáší se přes provincialismus omezený na zájmy určitého ~~territoria~~, ~~zemí~~ dovede se povznést nad kožený administrativní aparát církevní, který pak jako exulant v Římě poznal z blízka. Dovede ~~z~~ ^zem k zvážit celkový stav ~~#~~ kritickým rozumem, ale také vírou a láskou. Děsí se toho, jak "nesešívaná suknice Kristova" se více a více trhá a jak temné sily

~~#~~ kněz diecéze z Green Bay v USA,

16.6.17.

2

světa jsou ochotny si ~~nařídit~~ světa jsou ochotny si ~~nařídit~~ její části. Slyší však také, jak rok od roku se stává úpěnlivější volání věrných po jednotě "v hlavě i v údech", po odstranění schismatu. Všecko lidské úsilí dosud selhávalo. A tak se tento starý český biskup exulant, umlčený ve svém domě, stává propagátorem ideje, které jsou tak aktuální v dnešním ~~sněmovném~~ ^{ve} ovzduší: jednota církve, dosžená přímluvou Panny Marie.

Málokdo z nás věděl, že svátek Navštívení Panny Marie měl právě tento smysl a že o jeho zavedení má hlavní zásluhu Jan z Jenštejna. Doktorská práce ^{arostava} J. Polce znamená tedy přínos k odkrytí našeho duchovního půdorysu v souvislosti a v rámci dějin církve všelidské.

T.Š.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Vážení posluchači , poslechněte si dnes obsah poslední části instrukce o kultu eucharistického tajemství. Na konci připojíme přehled zpráv z katolického světa.

-ö-

~~Poslední~~ třetí část instrukce pojednává o kultu nejsvětější eucharistie jako o svátosti, v níž je přítomen Pán Ježíš. Ukazuje se ~~značka na domluvě~~ předně, jaký účel sleduje Církev přechováváním nejsvětější svátosti ve svatostánku. Za druhé se mění některé zvyklosti v úctě prokazované Pánu Ježíši v eucharistii při výstavech ~~dalších~~ nebo krátkých a zvláště při udělování požehnání s nejsvětější svátostí. Vše to má ještě více zdůraznit ústřední postavení eucharistie v životě křesťana a ukázat na těsnou spojitost s obětí mše svaté, k níž musí směřovat všechny naše pobožnosti.

Hlavní důvod, proč se přechová nejsvětější svátost mimo mše svatou, je její potřeba ~~zak~~ pro viaticum - přijímání na cestu do věčnosti pro umírající a těžce nemocné křesťany. Další důvod udílení sv. přijímání i v době mimo mše svatou. A konečně adorace ~~přítomného Krista~~ ve svátosti. Je to přirozený důsledek naší víry v Kristovu přítomnost mezi námi.

Instrukce upozorňuje, že věřící, když se modlí k svatozářnému Kristu, mají si uvědomovat, že jeho přítomnost je důsledek mešní oběti a že má

~~ví~~ vést k svatozářnému nebo duchovnímu přijímání: máme si uvědomovat v eucharistii velikonoční tajemství a vděčně přijímat jeho dar, kterým nepřetržitě vlévá do údů svého tajemného těla božský život. ~~Me~~ s celou důvěrou před ním ~~otřít~~ vylévat své srdce a modlit nejen za sebe a své drahé, nýbrž za spásu a mír celého světa. Spolu s Kristem máme obětovat Otci svůj život a tak růst ve víře, naději a lásce. Takové návštěvy v nás mají udržovat dobré dispozice jak pro účast na mše svaté tak pro časté svaté přijímání. Kněží ~~jak~~ mají vést věřící k pravé eucharistické úctě příkladem i slovem. - Proto mají být kostely otevřené věřícím, kde se přechovává nejsvětější svátost - , zvláště v raných a večerních hodinách, aby se tam mohli věřící modlit.

Nějsvětější svátost se má trvale přechovávat v dobře uzavřeném svatostánku na jediném oltáři , a pokud možno, ve zvláštní kapli oddělené od hlavní lodi, aby se tam věřící mohli klidně modlit a nebyli rušení liturgickými funkcemi /jako uzavírání manželství, křty a pohřby/ anebo návštěvami turistů, když jsou v kostele umělecké a historické památky. Svatostánek má být uprostřed oltáře anebo na jiném ,ale čestném místě v kostele, jak to schválí ordinář. *[Málo využit]* Obyčejně nemá být na oltáři, kde se konají farní mše svaté, neboť ve mši svaté se jasně naznačují postupně všechny způsoby, jakými je Kristus přítomen v Církvi : nejdříve ve společnosti věřících, kteří se shromáždili v jeho jménu, dále ve Slově Božím, když se čte a vysvětluje Písmo svaté; potom i v knězi, který zastupuje Krista, a konečně zcela zvláštním způsobem pod způsobami eucharistickými. Proto z důvodu této symboliky je lépe ,aby nebyly svátostné způsoby na oltáři na začátku mše svaté, neboť Kristus Pán je přítomen mezi námi jako důsledek konsekrace při mši svaté. - *[Málo]* Je dovoleno sloužit mše svatou tváří k lidu, i když je na oltáři svatostánek, ale má být malých rozměrů. - Může být jasně naznačeno konopeum,kterým je zahalen svatostánek, nebo jiným způsobem a věčným světlem, že tam je přítomen Pán Ježíš. - Církev velmi doporučuje soukromou i veřejnou úctu k nejsvětější svátosti,neboť ta je pramen a vrchol křesťanského života, ale musí se tak dít podle církevních předpisů a v souhlasu s liturgickými dobrami. - Průvody s nejsvětější svátostí, zvláště o Božím těle, jsou projevem veřejné víry v nejsvětější svátost, ale záleží na rozhodnutí místního ordináře, kdy a jak se mají konat podle různých zvyklostí a okolností. -

Instrukce věnuje zvláštní pozornost výstavu nejsvětější svátosti. Když ^{a slavnostní} jde o delší výstav /ať v ciboriu nebo v monstranci/ má se tak dít především na konci mše svaté, při které byla konsekrována hostie,která je vystavena k uctění. V tom případě mše svatá končí pozdravem kněze Dobrořečme Pánu a nedává se požehnání na konci mše svaté. Můžeme se vyhýbat všemu, co by nějak mohlo udělat méně jasným touhu Kristovu,který ustanovil eucharistii,aby nám byla pokrmem, lékem a posilou. - Je přísně zakázáno

celebrovat mši svatou před vystavenou nejsvětější svátostí /a to nejen u oltáře, kde je nejsvětější svatost vystavena, nýbrž v i kostelní lodi/ a všechna dřívější jakékoliv privilegia a zvyklosti jsou odvolány a zrušeny. Když se koná dlouhý výstav, je třeba přede mší svatou ~~XXXXXXX~~ výstav přerušit. Je ~~XXJXVKKJXJXSVÁTKU~~ dovoleno sloužit mši svatou jen v kapli oddělené od místa výstavu. - Při výstavu nejsvětější svátosti k oživení zbožnosti věřících se mohou konat čtení z Písma svatého s výkladem, kratší exhortace o eucharistickém tajemství, věřící mohou zpívat, ale má se dbát, aby měli příležitost modlit se v naprostém tichu. Nakonec se udělí svátostné požehnání. Místo obvyklého hymnu Svátosti té neskonale může biskupská konference stanovit jinou píseň v lidové řeči. - Doporučuje se několikrát delší za rok konat výstav nejsvětější svátosti, ale jen tehdy jestliže je zajištěna dostatečná účast věřících a podle norem daných místním ordinářem. Biskup může nařídit za mimořádných okolností delší výstav nejsvětější svátosti v některých kostelích více navštěvovaných se zvláštními modlitbami. Jsou dovoleny i kratší výstavy nejsvětější svátosti, ale mají se konat tak, aby dříve než se dá požehnání, se ~~XXMAMXKZKEM~~, zpěvy, modlitby společné a tichá meditace. Ale zakazuje se udělovat krátké požehnání s nejsvětější svátostí hned po mši svaté. Poslední oddíl této části instrukce mluví o eucharistických kongresech, při nichž má vyvrcholit oslava při slavné mše svaté.

Jak jste mohli pozorovat, Církvi dnes velice záleží na tom, aby celá eucharistická zbožnost se soustředovala ve mši svaté, jíž se zúčastňujeme tím plněji, když při ní přijímáme tělo Páně. Některým ze starší generace bude stýskat po zvyklostech minulého století, ale jde o vedlejší věci. Celé nové uspořádání liturgie vede k hlubšímu pochopení eucharistie jako středu a vyvrcholení celého křesťanského života na zemi a jako předzvěst věčného spojení s Kristem při nebeské hostině. Proto všechny tyto novoty a změny přijmeme v duchu poslušnosti a budeme se přesně řídit předpisy našich místních ordinářů a návodem místních duchovních. - To byl obsah konstituce o kultu tajemství eucharistie

Připojujeme přehled zpráv z katolického světa.

Skoro každý den přináší L'Osservatore Romano jména biskupů z různých končin světa, která se pro pokročilý věk vzdávají úřadu, a jména jiných, který svatý Otec ustanovil jako jejich nástupce. Rovněž často čteme o jmenování nových zástupců svaté Stolice v tom nebo onom státě: apoštolských nunciů nebo apoštolských delegátů. Obyčejně mám o nich nereferujeme, ale dnes se musíme zmínit o jednom novém ~~internuncioví~~, poněvadž jeho jméno je dobré zapsáno v srdeci mnohých katolíků v Československu.

Pro
Je to mons. Rafael Forni, který byl jmenován ~~internunciem~~ v arabské syrské republice. Mons. Forni přišel na pražskou nunciaturu roku 1938 a po celou dobu nacistické okupace jako Chargé d'affaires zastupoval zájmy katolické církve v našich zemích na nunciatuře v Berlíně a pak ve státním vatikánském sekretariátu. Vrátil se do Prahy hned po válce roku 1945, kde působil až do roku 1948. Po několikaletém působení v Paříži a v Kanadě se stal internunciem v Iránu, apoštolským nunciem ve Venezuele a v posledních letech řídil apoštolskou nunciaturu v Montevideo. Přejeme syrskému pronunciovi hodně Božího požehnání pro jeho nesnadné úkoly a ti, kdo ho znali, se spojí s námi v modlitbě za něho a za celý střední východ, aby se dočkal opravdového a trvalého míru.

L'Osservatore Romano přináší obsáhlý článek o situaci na Středním Východě. O charitativní činnosti svatého Otce mezi postiženým obyvatelstvem si můžete poslechnout komentář v dnešním slovenském vysílání z Vatikánu.

Koncem června se bude v Římě konat řada významných slavností: tajná konsistori a jmenování 27 nových kardinálů, zahájení jubilejního roku víry u příležitosti 1.900tého výročí mučednické smrti svatých apoštolů Petra a Pavla, výročí papežské korunovace Pavla VI., kterou oslaví v bazilice sv. Pavla za hradbami. V rámci těchto oslav bude odhalen památník na papeže Jana XXIII.

Z Kolína nad Rýnem odletělo dnes do Izraele 9 dobrovolníků ze sdružení Kolpingova budovat v Nazaretě odbornou řemeslnickou školu. Brzy odjedou další dobrovolníci do Jordánska, Libanu a ostatních zemí Stř. Východu.

Vth Svatém Hipolitu v Rakousku se v těchto dnech konal pracovní sjezd zaměstnanců a podnikatelů. Hlavní téma člověk východisko a cíl národního hospodářství. - Mluvil profesor vyšší školy pro světový obchod G. Fried Teuer na téma: Hlavní spodářství ve službách člověka. Diecézní biskup mons. František Žák mluvil o odpovědnosti křesťanského zaměstnance podle poslední sociální encykliky Pavla VI.

- Podle kardinála Karla Lehára mohou v současné době významné výzvy být:

- zjednodušení dobu o nové životního stylu, který je dle kardinála odvážným a významným.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

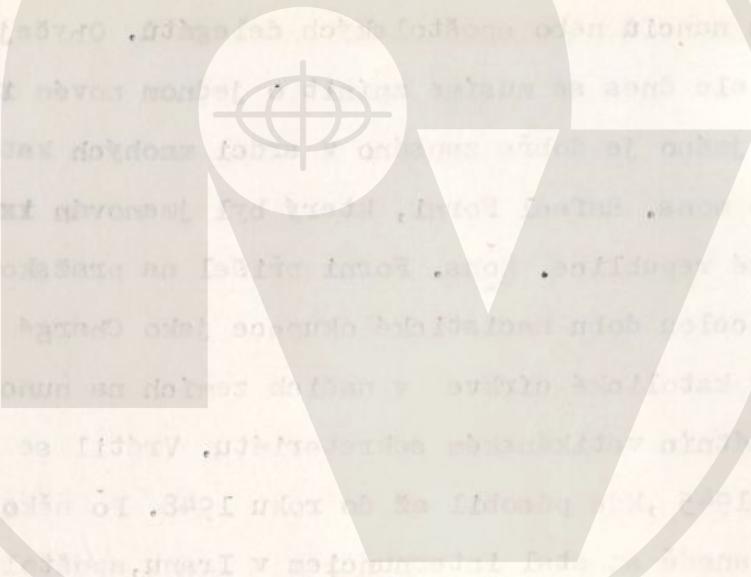
- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.

- zlepšení výrobního procesu, který je dle kardinála důležitým faktorem v růstu ekonomiky.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium totalitních režimů

Dnes v neděli v poledne se nad Římem spustil silný liják; přesto pod kolonádou kolem náměstí sv.Petra se shromáždilo několik tisíc Římanů a poutníků, aby přijal požehnání sv.Otce a s ním se pomodlily Anděl Páně; Pavel VI. je zval, aby tuto modlitbu obětovali za mír: I dnes svět je před našimi zraky, pravil, nemůže tomu být jinak. Mužové, v jejich rukou jsou osudy národů a mezinárodního soužití, se setkávají, diskutují: slovo mír je hlavním předmětem jejich myšlenek a řečí. Jak obojetným, křehkým, nesnadným se stálo toto posvátné slovo, které má určovat vztahy mezi národy. Musíme opatřovat v srdci a hlásat toto slovo; smír, odpusťení a laskavost mají být jeho obsahem, ty mu dají pevnost. Jen od Boha může být přijít, na Bohu jde tedy chceme vyprošovat.

V sobotu odpoledne mohlo odletět z římského letiště Fiuminino do Libanonu. Veze potraviny a léky, které sv.stolice posílá arabské provo byvatelstvo, postižené následky válečných akcí minulých dnů. Druhé letadlo odjelo dnes v neděli do poledne (do Bejrutu); zde odtud na nákladních autech, které dala k dispozici libanonská vláda, hmotná pomoc Sv.stolice bude odvezena do Amannu, aby byla rozdána uprchlíkům prostřednictvím Pap.pomocné mise pro Palestinu. Svatý Otec tak pokračuje ve své pomocné akci pro postižené válkou: můžeme říci, že tyto pomocné akce byly hlavní starostí sv.Otce v uplynulém týdnu: už v pondělí poslal Pap. misi jako svůj dar 50 000, ve čtvrtek, protože byl o to požádán, intervenoval u vlád Blízkého Východu, aby umožnil Červenému kříži a další organizacím umožnily jejich pomocné akce ve prospěch uprchlíků a postižených válkou. - Z podnětu apoštolského delegáta v Jeruzalémě mons. Šepinského byla v Jeruzalémě založena charitní organizace Caritas Jeruzalem. Ředitelem je latinský patriarcha mons. Mori. úkolem výkonného výboru je dosahnout na místních politických úřadech dovolení poskytovat pomoc obyvatelstvu, a pak navázat spolupráci s pomocnými organizacemi církvi pravoslavných, protestanských a s Červ. křížem.

31.května, jak jsme už krátce referovali, byl uveřejněn třetí svazek ze seriálu Akta a dokumenty Svaté stolice z II.světové války. Seriál má tři řady: první přináší dokumenty rázu politického, sem patří svazek vydaný v předvečer zakončení směnu: 7.prosince 1965, byly to dokumenty dosvědčující úsilí Svaté stolice a zvl.Pia XII. od března 1939 do června 1940 zabránit, aby propukla válka, a první zásahy na zmírnění jejich hrůz. Z druhé řady vyšly dva svazky: Listy Pia XII. německým biskupům a nynější: korespondence mezi biskupy

18.6.67.

lvt

2

Polska a baltských zemí a Svatou stolicí, tj. mezi biskupy a Piem XII. nebo státním sekretářem kard. Maglionem; zprávy, které nuncius v Berlíně mons. Orsenigo posal do atikánu, nebo odpovědi, které na své dotazy a žádosti dostal - mons. Orsenigo ^{v byl} za let války ^{zástupcem} Sv. stolice pro všechna území, kterých nacistická vojska dobyla; a konečně 28 listů a not mezi Svatou stolicí a nacistickými úřady. Všech uveřejněných 605 dokumentů má vztah k náboženské situaci v Polsku a baltských zemích; politické situace se dotýkají jen nepřímo. Dokumenty politického rázu, pokud jsou ve vatikánských archivech, budou uveřejněny ve zvláštním svazku a zařaděny do první řady. Třetí řada, jejíž první svazek bude uveřejněn snad ještě tento rok, bude dokumentovat pomocné akce Svaté stolice ve prospěch všech postižených druhou světovou válkou, a mezi nimi v první řadě ve prospěch židů. Máme v rukou dvojdílný svazek "Svatá solice a náboženská situace v Polsku a baltských zemích v letech 1939-1945". Tři věci jasně vysvítají že byt byť jen letmé: usilí Pia XII. a státního sekretariátu udělat vše pro uchování nebo navrácení (svobody) osobní a lidských práv obyvatelstvu oněch zemí. Proti tomuto usilí stojí mlčení nacistických úřadů a jejich pevná vůle pokračovat v pronásledování a brutálním postupu. A konečně: věrnost biskupů a věřících Svaté stolici. Jednomu z těchto biskupů chceme dnes věnovat pozornost: jeho jméno se v dokumentech obejvuje jen málokrát, a to na začátku. Pak mizí. Je to apoštolský administrátor z Estonska někdejší jezuita mons. Eduard Profittlich, od r. 1936 titulární biskup. Po pádu Polska a jeho rozdělení se území někdejší Estonské republiky octlo pod správou Sovětů. 25. a 31. října 1940 mons. Profittlich žádá státního sekretáře kard. Magiona o pokyny jak se má zachovat. Všichni Němci ^{už} opustili Estonsko; katolická obec se zmenšila ani ne na 3000 duší; mezi nimi bude moci pracovat jen 3 kněží; zůstane-li, jako cizince ho čeká jednoho dne deportace na Sibiř. Přece jen i za nové situace chce pracovat pro Krista, a bude-li třeba pro něho položit i život. Mons. Profittlich che vědět, jaké je přání sv. Otce. Prostřednictvím nuncia Pius XII. mu odpovídá, že rozhodnutí ponechává jemu, jak uváží před Pánem. 15. ledna 1941 mons. Profittlich posílá několik dalších podrobností ohoršené náboženské situaci: i v Estonsku Sověti zavádějí své protináboženské předpisy. "Vím dobře, píše potom, že utrpení a mučednictví mají velkou cenu pro Boží věc; utrpením a mučednictvím možná vykonáme pro duše víc než přímou apoštolskou prací. Ze své strany nemám žádných těžkostí vzít tuto cestu."

Které nás všechny můžeme počít let II. světové války: 1/9. nov.
výkra spolu s Polka a za příjde Polští komunisté na to všechno
ale i plně. Dohle užívali kolostov a V. R. K. do rozhodnutí - už ho
je v už mnoh. díjnali. původně už v pln. mnoha lichst. skutečn.

Správce Polka zemřel. Už byl nec. km²; i větší) a 3 x jmení

v pln. jiné

~~polník. generál miliardér~~

Už byl v pln. mnoha miliardér -

v pln. tří miliardér, mnoha miliardér a mnoha
~~lidských~~ a mnoha miliardér a mnoha miliardér

(červen 1945)

~~7. října~~

v leto 1938-45

Kterého pořádav, mluvíme jistě mnohými různými poplatkami, že je
v pln. mnoha rozplát. Počet do 15 let ještě mnoha ročníků, mnoha
škol. mnoha žebříků. Polští už mnoha vysoké, iž je mnoha
mnoha af odstřel. Nejméně mnoha, nejméně mnoha mnoha mnoha mnoha mnoha.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

18.6.67.

3

Byl připraven; ale ještě jednou ~~psal~~ do Říma, aby věděl jak se na věc dívají
jí představení. 1. února došla druhá odpověď z Vatikánu: Svatý Otec ~~ho~~ ponechává plně svobodným, aby udělal to, co uzná nejlepším před Boží tváří.

Sv. Otec doufá, že jeho rozhodnutí bude vedeno především ohledem na dobro duší, které mu byly svěřeny. V tomto poselství mons. Profittlich četl přání Pia XII., aby zůstal. "Bzohodl jsem se, že se do Německa nevrátím, odpovídá 10. února. Toto rozhodnutí dělám s velkou ochotou, mohu říci, s radoщí;

Naprosto nemohu předvídat, jakým směrem půjde náj život, jaké oběti na mně čekají; dávám se na tuto cestu s velkou důvěrou v Boha; jsem přesvědčen, že když Bůh bude se mnou, nikdy nebudu sám. Chovám pevnou naději, že oběť kterou dělám pro zájmy Božího království na této zemi, nebude bez užitku, tím či oním způsobem. Prosím Vaši eminenci, končí list státnímu tajemníkovi, aby toto mé rozhodnutí sdělila Svaté ~~stolici~~ a aby mi pro ně na něm vyprosila jeho zvláštní apoštolské požehnání, abych se v těchto těžkých dobách v vždycky choval jako věrný syn jeho církve." Měsíc potom mons. Proffitlich toto požehnání bylo sděleno spolu se slovy uznání nad tozhodnutím, které učinil. 28. června, jen několik dní po začátku války mezi Sovětským svazem a nacistickým Německem, pro mons. Proffitlicha začala cesta oběti: byl zatčen a deportován na Sibiř. Víc se o něm nikdo nikdy nedověděl. Dvakrát ~~xx~~ Sv. stolice hleděla dostat o něm zprávy prostřednictvím zástupce USA při Vatikánu a velvyslanectví v Moskvě. Chargé d'affaires Tittman, odpověděl 18. května 1943, že intervenci u sovětské vlády považuje za zbytečnou, stejně by se nedosáhlo nicého. Jméno mons. Profittlicha se řadí k dlouhé listině ~~mhák~~ mučedníků Církve v 20. století.

V našem pořadu v pondělí večer si chceme všimnout další velké postavy, jejíž jméno se často objevuje v knize Svatá stolice a náboženské situace v Polsku a baltských zemích v letech 1939-1945. Je to lvovský metropolita ~~zřejmě~~ výčn. Obřadu mons. Ondřej Šeplický.



ústav pro studium
totalitních režimů

19-6-67

Dni o mří učením

Dnes se chceme znovu vrátit ke knize "Svatá stolice a náb. situace v Pošku a baltských zemích v letech 1939-1945". Jsou to dokumenty rázu pastoračního, především korespondence mezi biskupy a sv. stolicí a relace ap. nunciia v Berlíně mons. Orseniga, pokud mají vztah k náb. situaci. V neděli jsme mluvili o mons. Profitlichovi, ap. administrátorovi v Estonsku, který po obsazení Estonska Sovětskými vojsky zůstal u svých věřících, byl deportován a někde na Sibiři obětoval svůj život za příchod Božího království do země, kterou zvolil za svou druhou vlast. ^{jeho} Tři dopisy do Vatikánu jednají o tomto jeho rozhodnutí. - Druhou velkou postavou, ~~je metropolita lvovský ukrajinců vých. obřadu mons. Ondřej Šeplický~~, známý i v našich zemích před II. světovou válkou svými unionistickými snahami; ~~a svým zájmem o velehradské unionistické sjezdy.~~ V polské části Ukrajiny pracovalo v závislosti na něm dalších 9 biskupů. Celá jeho církevní oblast byla stržena do politického víru dohodou mezi Hitlerem a Stalinem po pádu Polska: pod sovětskou správu se octly latinské nebo ukrajinské diecéze Piasecká, Lucká, Lvovská, vilenská, přemyšlská, lomžský a sov. správu Nahradila nacistická. V srpnu 1941, když sov. vojska musela ustoupit na východním frontu, jednoho z členů německé komise, která jednala se Sověty, mons. Šeplický posílá do Říma první zprávu o nové náb. situaci. Všude jsou zaváděny sovětské protináboženské zákony, ateismus je propagován především mezi mládeží. Možný nebo skutečný odpor se řeší deportacemi; polské prameny mluví o půl milionu deportovaných; ti po červenci 1941 tvorili jádro pozdější Andersovy západní armády. Mons. Šeplický v dopise z 30. srpna 1941 píše, že deportováno bylo na 500 000 Ukrajinců, většinou že to byli katolíci vých. obřadu. Na biskupy se sovětské úřady v první chvíli neodvážili sáhnout; viděli jejich velkou prestiž mezi lidem. Rotináboženský nátlak ale šel nelítostně dál. "Všechny podrobnosti ukazují nepřátelství, ano nenávist náboženství a kněží, nepřátelství vůči člověku vůbec. Žádal papeže o modlitby u rozjímových klášteřích... Je jisté, že za bolševiků jsme skoro všichni byli odsouzeni k smrti; nezakryvali se svou vůlí zničit a vyhladit poslední stopu křesťanství." V srpnu 1941 dobyla německá vojska: úleva, kterou od Němců Ukrajinci čekali, trvala jen několik měsíců. Nová vláda pozvolna zavedla teror, čím dál větší a nesnesitelnější. Dnes celá země je zajedno, že nacistický režim je horší než bolševický, přímo čárvatský. Už asi rok neuplyne den, aby nedošlo k nejstrašnějším zločinům... Židé jsou prvními oběťmi. Počet zavražděných židů v naší malé zemi jistě přesahuje 200 000. Také mnoho křesťanů, nejen pokřtěných židů, nýbrž

(všechny funkce) la se Sověty, mons. Šeplický posílá do Říma první zprávu o nové náb. situaci. Všude jsou zaváděny sovětské protináboženské zákony, ateismus je propagován především mezi mládeží. Možný nebo skutečný odpor se řeší deportacemi; polské prameny mluví o půl milionu deportovaných; ti po červenci 1941 tvorili jádro pozdější Andersovy západní armády. Mons. Šeplický v dopise z 30. srpna 1941 píše, že deportováno bylo na 500 000 Ukrajinců, většinou že to byli katolíci vých. obřadu. Na biskupy se sovětské úřady v první chvíli neodvážili sáhnout; viděli jejich velkou prestiž mezi lidem. Rotináboženský nátlak ale šel nelítostně dál. "Všechny podrobnosti ukazují nepřátelství, ano nenávist náboženství a kněží, nepřátelství vůči člověku vůbec. Žádal papeže o modlitby u rozjímových klášteřích... Je jisté, že za bolševiků jsme skoro všichni byli odsouzeni k smrti; nezakryvali se svou vůlí zničit a vyhladit poslední stopu křesťanství." V srpnu 1941 dobyla německá vojska: úleva, kterou od Němců Ukrajinci čekali, trvala jen několik měsíců. Nová vláda pozvolna zavedla teror, čím dál větší a nesnesitelnější. Dnes celá země je zajedno, že nacistický režim je horší než bolševický, přímo čárvatský. Už asi rok neuplyne den, aby nedošlo k nejstrašnějším zločinům... Židé jsou prvními oběťmi. Počet zavražděných židů v naší malé zemi jistě přesahuje 200 000. Také mnoho křesťanů, nejen pokřtěných židů, nýbrž

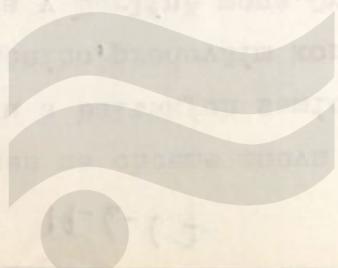
Úmra. Týdeník poříčí oblep do Říma po mezi dva měsíce, když se
~~sebe využíval~~ ~~na výlet~~ návštěvě z hnutí od křesťanů;

Její oblep je ze srpna '42 k vlastnímu mimořádnému svatoř. Václavu, když
ještě byl vysokým knězem ve Římě papežem, a že oboje ~~místo~~ ^{mi} křesťanů
návštěvě na mystickou výzvu - mimořádnou, až ^{mi} ~~mi~~ poslal.

1. Vlivy postupně používají jež je zde nejdůležitější pro své lidu.
Boží kříž všechny moci Evropy; moci v domově, když ji
líše informace, než ve vzdálosti byla... všechny k dnu.
(Obr. 1 r n dle)
velké světské moci světa, zdejší ^{intern.} alespoň voleb výsledky
tak, že k normálnímu politickému procesu.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

19/6/67

i plnokrevní ariáni, jak Němci říkají, stali se oběťmi bezprávných vražd. Statisíce zatčených, zástupy mladíků zastřelených bez vážného důvodu, nebo jsem donuceni jít do Německa na práci." A přece v jiném líčení nenajde me stopu nenávisti vůči pronásledovatelům, všechnu vinu přikládá systému a ideologii; bojí se, aby do propasti nestrhly celý německý národ, nedej Bůh, aby do propasti nestrhly i katolickou církev ve své zemi." Je třeba mnoho krve, která musí být dobrovolně obětována Bohu, aby podala mu nahradu za tolik zločinů." Mons. Šeplický připomíná v dopise Piu XII. z konce srpna 1942, že před 3 lety mu nedovolil, aby obětoval svůj život za blaho své diecéze. "Pod sověty jsem ztratil jedinečnou příležitost k tomu. Poslední tři roky mě poučily, že nejsem hodn takové smrti. Dnes prosím o požehnání pro své modlitby a oběti; velká jejich část je určena celé církvi, malá čas zůstává pro mou diecézi a můj národ; ale moje oběti přinesou ovoce, jen požehnáním Vaší Svatosti a Boží milosti, kterou mi právě vaše požehnání vyprosí." V první chvíli ovazující a psané

V očích mons. Šeplického, velkého pracovníka za sjednocení pravoslavné církve s Římem, německá okupace otevřela brány Sovětského Ruska. 12. dubna 1942 jeho pomocný biskup, dnes kard. Slipyj píše kard. Tisserantovi, že dva jeho kněží se dostali až do Kyjeva a usadili se při jednom kostele. Jestli tato zpráva odpovídá pravdě, pak to byla snad jediná výjimka, že by Němci dovolili katolickému knězi proniknout do nitra Ruska a se tam usadit. Všichni ostatní byli vyhnáni nebo i zatčeni. Hned na začátku tažení na Východ berlínské úřady zakázaly jakoukoliv katolickou činnost na území, která by armáda dobyla. Tažení bylo nazýváno novou křížovou výpravou, ale to bylo prázdné heslo, bez náboženského podkladu. Když potom světový tisk psal o tom, že německá vojska dala znovu otevřít kostely, pravoslavné i katolické, byly to zprávy pro zahraničí; nuncius mons. Orsenigo psal do Vatikánu, že zpráva pochází z německých pramenů. Uvnitř se má šířit dojem, že katolická církev neschválila boj proti bolševickému Rusku a proto se ji nechce dovolit, aby z vítězství nyní těžila."

Téměř osmdesátiletý mons. Špetlický umírá 1. listopadu 1944. O pohřbu píše jeho nástupce mons. Slipyj v dopise ^{Piu XII.} Dopis byl odeslan z Moskvy v listopadu 1944 a do Říma přišel 6. března 1945. V katedrále koncelebroval za něho mše svatou s 5 biskupy a dalšími kněžími; zádušní mše svaté byly slouženy též latinské a arménsky - ve Lvově byl též arc. arménského obřadu. V procesí kráčelo 150 kněží a velký zástup věřících.

19/6/67

Bůh přijal oběť svého věrného služebníka ~~mezi mnoha křesťanskými~~ Usetřil ho též velké bolesti: metr. Šept. neviděl už násilné potlačení ukrajinské katolické církve, a cestou křízové do táborů a věznic, ketrá čekala všechny, kdo odmítli odpadnout od Říma.

Zprávy z kat. světa. Mons. Rhodain, předseda ^{mezin} ustředí kat. charitativních organizačně vrátil do Říma ze ^{zemí} Blízkého Východu. Odjel tam před několika dny na
přání sv. Otce, aby ~~situaci~~ ^{uvedl}, jaké je tamější obyvatelstvo. V rozhovoru s redaktorem vat. rozhlasu pravil, že Svatá stolice a Caritas internatio
nalis poskytuje pomoc obyvatelstvu bez ~~bez~~ ^{obhahu} na národností, na státní nebo
náboženskou příslušnost. Nejtěžší je situace kolem Gázy a na východ od Jordánu, tam k ~~starým~~ uprchlíkům, nyní přibyli noví. Kat. pomocné organizace v
Palestině spolupracují s orgány SN, s Mezin. červeným křížem a se Světovou
radou církví. Staré město jeruzalemské a střed Petlému neutrpěl velké škody ve srovnání se škodami, jaké zakusila města za druhé světové války, v nichž se bojovalo. Zato přesuny obyvatelstva, které většinou pěšky šlo za
Jordán připomíná scény z naší světové války. Asi 40% uprchlých rodin se nyní vrací z pouště do svých domů; jsou ale bez ~~pozivatiny~~ ^{a nemají možnost práce}, protože stále vládne zákaz vycházet od 3 hodin odpoledne do 9 hodin ráno. Péčí Caritas Internationalis odjelo do Palestiny sedm letadel s potravinami a léky péče Caritas internationalis, Pap. pomocného díla a Svaté stolice: 5 z Říma, jedno z Paříže a jedno z NSR. Jako milosrdný Samaritán se Církev sklání k trpícímu obyvatelstvu Jordánska, Sýrie a Egyptu.

Mezi náboženskými pořady, které vysílá 46 japonských rozhlasových stanic, je prvním pořad katolický. Na druhém místě jsou pořady luterské protocírkve a ostatních křesťanských obcí. 46 stanic vysílá týdne 160 hodin náboženské pořady.

V Indii je 5020 cizích misionářů, tj. o 800 více než před rokem.

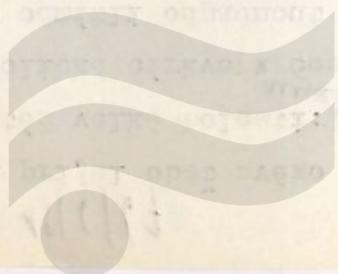
Ap. vikář z Arabie, kapucín mons. Magliacani konsekroval nový kostel v městě Dubai, hlavním městě stejnojmenného šejkátu. Obřad byl přítomen šejk se svými hodnostáři, britský konsul, členové diplomatického sboru a velký počet katolíků, protestantů i mohamedánů. Město Dubai má 70 000 obyvatel; 500 je katolíků. Pro kostel dal terén sám šejk, dům ^{pro} misionářů a s místností pro schůzky. Arc. z Napolea mons. Ursi rozhodl, že křest musí být udělován ve farním kostele, a ne v klinikách. Křtem již dítě se stává členem církevního společenství, i viditelně se to má naznačit tím, že bude pokřtěno ve farním kostele v neděli a za přítomnosti co největšího počtu věřících. Jen v nebezpečí

smrti může být pokrčtěno v klinikách. Mons.Ursi též zakázal uzavírání manželství v neděli.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

úterním večerním KRISTUS V RODINĚ podáváme lidový výklad
V římskokatolickém katechismu kolem svatého Krista už základních náboženských pravd. Pořad se opakuje ve středu odpoledne.
zážení a kázání - Zkončíme přehledem zpráv z katolického světa.

-ö-

Chvála Kristu! - Měli bychom se, milí přátelé, vrátit k našemu Krédu. Ale za dva týdny bude zahájen jubilejní rok víry, jak jej vyhlásil svatý Otec Pavel VI. u příležitosti 19tistého výročí mučednické smrti apoštola Petra a Pavla. V červenci začneme nový příležitostní cyklus nášeho katechismu kolem rodinného stolu. Zahájí jej sám náš pan kardinál Josef Beran. ~~Mára Dieňok~~ ^{(N)rečeníme a} se podíváme ^{se} zpět a ujasníme si některé otázky, jichž jsme se dotkli. Příští týden, kdy připadne jmenování nových 27 kardinálů, slavnostní zahájení jubilejního roku, výročí korunovace sv. Otce Pavla VI a svěcení a primice dp. Františka Hrdého v Nepomucenu, nebudeme mít na katechismus čas. Nový cyklus začneme ^{tak} v úterý 4. července večer. —

Dostali jsme několik dopisů - z Prahy a z Moravy - ve kterých nám náš posluchačky a naši posluchači děkují za květnový pořad Tři minuty u Panny Marie ve Fatimě. Byli jsme si dobře vědomi, jak po technické, ^{z toho} tak ^{av} po obsahové stránce ~~nebylo~~ dokonalé. Jsme však rádi, že naše dobrá vůle byla k duchovnímu užitku některým ze starší generace. Mnohým se snad naše myšlenky zdaly málo průbojně právě tak jako některým se zdá dnes Fatima a mariánská úcta vůbec ^{je} zbožný přežitek. Některí se s částí světové veřejnosti a světového tisku divili, že svatý Otec vůbec do Fatimy šel. Snad by zkušenosť jednoho takového italského pochybovače mohla přinést trochu světla i druhým. Jmenuje se Hektor Masina a napsal o tom článek do italského čtrnáctidenníku Rocca. ^{Casa} Vychází v Assisi a vydává jej velmi čilá apoštolská společnost P. Rossi ^{et al.} Nechám mluvit nášeho Hektora:

*

Nikterak se mi nelíbila myšlenka, že Pavel VI. se rozhodl jít do Portugalska. Vládne tam křesťanská diktatura a já nenávidím křesťanské diktatury, které zabíjejí méně těl než ty druhé diktatury, ale za to rádousí více duší. Je to klerikální režim řízený laiky a já myslím, že víra je

ohrožena nejenom tam, kde jsou nuceni ji skrývat, nýbrž i tam, kde ji musí předstírat. Jsou tam kněží i laici v žaláři nebo ve vyhnanství proto, že bojovali za důstojnost člověka a tolik malých sedláčků je vyrváno ze ~~jejich~~^{fyzic} domovů a posláno, aby zabíjeli a nechali se zabíjet ve jménu kolonialismu. A nelibilo se mi, že papež šel do Fatimy. Fatima se stala pro mnohé symbolem jakési křížové výpravy ve stylu studené války, boje proti komunismu, kde není místa pro žádný pocit bratrství a pro nějakou myšlenku opravdu náboženskou. Vzpomínal jsem najinou cestu papežovu - na tu do Palestiny - a ~~ne~~^{jejíž} přítomnost Madony, ~~kterou~~ⁱ jsem tam vycítil, to byl nejkrásnější zážitek mého života: děvčátko, na němž spočinul tak obrovský a tragický osud, chudá matka chudého, ~~ta~~ její neochvějná víra v létech mlčení a skrytosti, ~~ta~~ její hrdiinská důvěra ve slovo Boží, v Boží přislíbení, když chovala bezbranné a plačící děťátko ve své náručí anebo když držela na klíně údy ~~muže~~^s umučeného a už schladlého těla svého syna: jeho únavné a nehlubké ~~cesty~~^{kroky} po cestách Izraele, jeho jásvavý chvalozpěv, ~~ponevadž~~^{že} pozvedá chudé a sesazuje pyšné s trůnu; světlo večeřadla o Letnicích a její světlý přechod do ~~zákona~~^s do věčného života: všechny tyto podivuhodné skutečnosti dojímaly mé srdce v Nazaretě, v Betlémě, v Ain Karimu, v Jeruzalemě. A teď, když jsem letěl v ~~papežovém~~^{s papežem} létadle, cítil jsem se nesvůj, jak ten, kdo jde s otcem, kterého má sice rád, ale nerozumí mu.

Teprve, když jsem stál v červenavém fatimském bahně, jsem pochopil, že papež měl pravdu. V našem náboženství je něco viděli jsme to při koncilu a cítili ještě bezprostředněji, když jsme četli papežovu encykliku O pokroku národů, co nesouhlasí s tak zvaným zdravým rozumem, s racionálními kategoriemi, poněvadž skočí přes ně do prostorů vyšších a početnatějších. Pavel VI. to pochopil. Nedbal na lidské ohledy ani na obavy o prestiž, aby šel zvěstovat radostnou zvěst chudým. Fatima - mezi všemi poutními místy, která jsem viděl - je svatyně opravdu těch nejchudších. Lidé, kteří se tam sešli jsou označení starověkou bídou, starověkou trpělivostí a starověkým studem. Maria by se mezi nimi cítila /nebo lépe se mezi nimi cítí/ jako doma. Chudí tam přicházejí a obětují to, co mají nejlepší z křesťanství: mlčení,

pokání, únavu, důstojnost - gni se přímo anuluje a ~~ničí~~^{poníží} až do nicoty před nadějí, že se s ní sejhají, jako svatá Panna se ponížila před Božím poselstvím.

V posledních dnech, když jsem se chystal na odjezd, mé děti byly zrovna u vytržení, že budou moci vidět sestru Lucii. Šažil jsem se jim vysvětlit, že není tak důležité ani sestra Lucie ani že před padesáti roky viděla Madonu jako skutečnost, že marie ~~XXXX~~^{žije}, je živá a my všichni jsme jejími dětmi. Ten den, když jsem byl ve Fatimě s papežem a viděl jsem Fatimu pomocí jeho slov, pochopil jsem, že to je opravdu tak. Chudý lid se tam shromáždil kolem chudé služebnice Páně a Pavel VI. objímal ten lid, učil je, aby dívali spíše než na zázraky, na zdroj zázraků: na Boha míru a spravedlnosti, který se nám zjevuje v lásce a žádá nás, abychom se stali jeho rukama a pomáhali znovubudovat a pořádat svět, v pokroku a lásce, jako Maria mínila těsto, rozscěcerala lampu ve svém domku, zasedla za stůl s chudými snoubenci v Káně a tolik se starala, aby jejich radost nebyla pokažena.

Tak večer, když jsem se vrácel do Říma a díval se do unavené a ~~prázdnuté~~^{dojaté} papežovy tváře, cítil jsem, že jsem se já mylil, nikoli papež, když jsem chtěl měřit svou lidskou opatrností tento nový kus cesty, kterou papež podniká v Církvi všech, ale především v Církvi chudých. Je to cesta evangelisace, již chce obahatit mužnosti a nadějí prostou a bezbrannou víru a udělat z ní obrovskou lidskou sílu, která se nedá měřit číslicemi, ale která hýbe světem. Papež mě naučil pochopit pravý smysl Fatimy: Boží láska, která se sklání nad lidskou nevinností a lidskou bolestí a nezavrhuje nikoho, nybrž chce všech použít, aby přispěli svou energií udělat zemi krásnější. - *

Tak končí článek Hektora Masiny: Ve Fatimě jsem změnil svůj názor. - Nemám opovážlivost domívat se, že naše tři minuty u Panny Marie ve Fatimě, měly podobný účinek, ale byl bych rád, kdyby alespoň některým duším přiblížily nebo v nich oživily pravý obraz Panny Marie a jejího poslání v dnešním světě. *

připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa. -

Posvátná kongregace obřadů projednávala dva zázraky pro blahořečení Boží služebnice sestry Marie od apoštolů , která spolu se zakladatelem salvatoriánů Paterem Jordánem , založila Sestry Božího spasitele /Salvatoriánky/ roku 1882. Zemřela v Římě roku 1907.

Svatý Otec Pavel VI. poslal blahopřejný list k 25. výročí biskupského svěcení kardinálovi Josefmu Frinsovi, arcibiskupu Kolínskému. V listu se zdůrazňuje zvláště činnost kardinálova na poli charitativním v dílech Miereor pro nevyvinuté země a Adveniat pro pomoc Latinské Americe.

Alžírský arcibiskup kardinál Leon Duval ve zvláštním prohlášení, které přinесla tisková kancelář France Presse , žádá, aby Jeruzalem byl zmezinárodněn a byla odstraněna hegemonie násilí. Když se pak zmínil o těžké situaci arabských utečenců, jak mohamedánského tak křesťanského vyznání, dodal: Každý druh rasové nenávisti musí ustoupit společnému úsilí o spravedlivé řešení, Je nutné ,aby palestinská otázka byla důkladně studována. Palestina, svatá země tří velikých monotheistických náboženství, musí být zemí opětného usmíření. Jeden ze znamení usmíření bude , budou-li svatá místa pro židy, křesťany a musulmány postaveny mimo národnostní súory a budou při tom respektována práva zákonitě nabytá, končí kardinál své prohlášení.

Pgde zpráv tisku katoličtí biskupové v Rhodesii se postavili proti návrhu zákona o segregaci bílého a černošského obyvatelstva v residenčních čtvrtích. Prohlášení salisburského arcibiskupa Viléma Markalla bylo čteno minulou neděli ve všech katolických kostelích.

V České republice se vydává nový časopis "Rádio Vaticana.cz".
Ve Vídni skončila první část přípravných prací pro arcidiecézní synodu, která byla svolána na příští rok. Pracovalo v osmi komisích 50 studijních skupin se čtyřmi sty odborníků z řad kněží i laiků. Vídeňský arcibiskup koadjutor mons. Jáchym prohlásil novinářům, že se se nečekají žádné sensační reformy. Účel synody je najít konkrétní formy, jak uplatnit zásady II. vatikánského koncilu mezi věřícími.

V ří Svatém Hipolytu skončily porady Mezinárodní unie katolického tisku. V závěrečném prohlášení zdůraznili že katolický tisk a katoličtí novináři chtějí aktivně přispívat pro uskutečnění míru mezi všemi lidmi a všemi národy a pro respektování práv a svobod podle norem encykliky Pokrok národů. Resoluce doporučuje obecné pozornosti tragickou situaci osob vyhnanych ze země následkem války, pronásledování politických a nebo náboženských a rasové diskriminace. Nakonec se vyzývají novináři, aby přispěli všemi prostředky k úspěchu vyhlášeného jubilejního roku víry. Na poradách se účastnili zástupci 12 zemí.

Několik paděsát tak zvaných Papežových dobrovolníků pro Latinskou Ameriku ze Spojených států severoamerických se připravuje k ve cvičných střediskách ve Washingtoně, a v Petropoli v Brazílii.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy z Vatikánu a kat. světa. Nakonec vzpomeneme čtvrtého výročí papežské volby Pavla VI.

Sv.Otec dnes při generální audienci pokračoval ve svých úvahách o víře.

Víra je základ našich vztahů s Bohem, je naše štěstí, naše útěcha, naše první povinnost; je dar Boží, ale tato skutečnost neumenšuje naši spolupráci a odpovědnost. Tři povinnosti má každý z nás vůči víře: především považovat ji vždy za dar; nikdy bychom se nemohli setkat s Bohem a jeho spásosným úradkem, kdybychom nevyslechli zjevení jeho pravdy. Víra je volání lásky, a proto i z naší strany to má být odpověď lásky, musíme svobodně přijmout Boží volání. Druhou naši povinností je chránit si a opatřovat víru: víra neznamená umenšení, ponížení našeho přirozeného poznání, právě naopak: u-schopňuje je k poznání a jistotě a k duchovní radosti vyšší než je na úrovni: přirozené. Třetí naši povinností je konečně modlit se. abychom měli víru, abychom si ji uchovali a aby v nás více a více rostla.

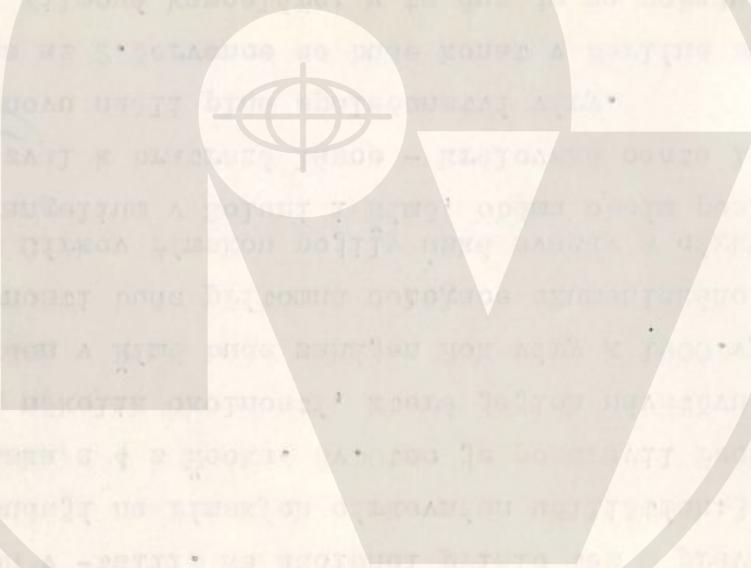
Ve zvláštní audienci sv.Otec přijal skupinu profesorů a studentů pravoslavné teologické fakulty ze Soluně; studenti konají studijní cestu a pouť po posvátných místech v Itálii. Na audienci přišlo též 8 pravoslavných studentů teologie, kteří studují na římských církevních učilištích: 3 jsou z Konstantinopole, 1 z Rumunska a 4 z Řecka. Sv.Otec je pozdravil řeckým: Kalos Orisate a pak poukázal na několik okolností, které jejich návštěvu v Římě činí významnou: příští týden v Římě bude zahájen Rok víry k 1900.výročí smrti sv.Petra a Pavla, slavnosti bude přítomna delegace ekumenického patriarchátu konstantinopolského. Církev římskou pojily úzké svazky s církví soluňskou: sv.Pavel kázal evangelium v Soluni i Rímě, oběma obcím poslal listy.

Závěrem sv.Otec zval k bratrské lásce – královská cesta lásky nás přivede k tomu, abychom znova našli plné společenství víry.

Ve dnech 27.června až 2.července se bude konat v Berlíně svetový sjezd Mezinárodní katolické filmové kancelérie; v ty dny je na pořadu berlínský filmový festival. Sjezd budou přítomni také zástupci Protestantského filmového střediska INTERFILM.

Mezin.federace chórůvých zpěváků Pueri cantores má od 5. do 9. července v římě svůj sjezd. Bude přítomno na 6000 zpěváků ze zemí evropských amerických i Senegalu z Afriky. Sjezd bude oslavou 1900.výročí smrti sv.Petra a Pavla, 60.výročí založení srdužení zpěváků s dřevěným křížkem a 20.výročí založení Federace Pueri cantores. Ze zaslavností zasluhuje zmínky Obřad míru a Koncert národů.

Dvě okolnosti činí sjezd významný mimořádně: je to první sjezd po provedení liturgické reformy; a sjezdu se zúčastní skupiny chorových zpěváků protestantských a pravoslavných, kteří též budou zpívat při Obřadu míru; tento obřad bude uspořádán večer za dnu km sjezdu před průčelím baziliky sv. Petra. Pravoslavný arcibiskup Pavly z Helsink dovolil, aby katoličtí kněží mohli užívat pravoslavných kostelů v místech, kde nemají vlastní místo k bohoslužbě. Pravoslavná finská komunita má 70 000 duší; katolíků je asi 2600.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

W 6.67.

21. června vlály na vatikánských a církevních budovách v Římě papežské vlajky. Byl výroční den papežské volby; začal pátý rok pontifikátu Pavla VI. Oficiální oslavy tohoto výročí se konají vždy ve výročí korunovace. Letos to bude v bazilice sv. Pavla: celá církev představovaná 27 nově jmenovanými kardinály a ostatními, kteří už byli jmenováni dříve, celá církev bude prosit Boha, aby sílil a zachoval nám toho, jejž učinil je jím nejvyšším pastýřem.

Vrcholnými událostmi čtvrtého roku pontifikátu Pavla VI. bylo jistě vydání encykliky Pokrok národů a pak pout do Fatimy. Encyklikou Pokrok národů sv. Otec upozornil na sociální povinnosti ne už jednotlivců nebo tříd, ale celých národů a států vůči národům chudším, na menším stupni rozvoje. Pout do Fatimy bylo osobní hold Pavla VI. P. Marii, byla to pout za míru - za míru vnitřní v Církvi, a za míru ve světě: na dvou místech zuřila válka, a Pavel VI. několikrát žádal všechny, kdo v bojích měli své zájmy, aby byl pamětlivi vyšších zájmů a národům a světu dali míru. Neúspěch těchto mírových akcí bylo jistě největší bolestí Pavla VI. Postiženým bojovými akcemi hleděl zmírnit utrpení, bez ohledu na politickou, náboženskou nebo národnostní příslušnost.

Pavel VI. ani v posledním roce nezapomíнал na věřící, kteří stále pro svou víru musí trpět. 6. ledna sloužil mše svatou za Čínu, zdravil zbytky tamější slibné katolické obce; vlast sňaty projevil přání aby mu s těmito katolíky bylo dovoleno navázat styk. Osud katolíků v SS a ostatních zemích východního bloku byl předmětem soukromého rozhovoru s předsedou presidia Nejv. sovětu SS Podgorným; brány Vatikánu byly otevřeny i pro polského prezidenta Ochaba, ale ten o audienci u sv. Otce nepožádal. Jako pozornost vůči našim zemím můžeme považovat audienci, kterou udělil 8. června Pavel VI. kard. Šeranovi a skupině českých kněží a laiků z Říma: ujistil je, že se za jejich vlast modlí a jí vprosíuje krásné jaro náboženského života.

Krátký pozdrav věnoval turistům a poutníkům z ČSR, kdykoliv přišli v početnější skupince na středeční generální audience.

I v pátém roce pontifikátu chceme provázet sv. Otce Pavla VI. svými přáními a modlitbami: aby ho Pán těšil a sílil te zklaňání a osvěcování, a provázel při všem, co podniká k dobru církve.

Hájí mě Boží Pastore, říká Pán
Jeho lidi a světlo světlo světlo
Jeho! Jeho! Jeho! Jeho!

Boží hlas;

V dnešním pořadu 'Pokoncilové aktuality' dr Josef Meránský pokračuje ve svém seriálu :Kapitoly z lékařské etiky.- Na konci přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Mluvil dr Josef Meránský. || **
 Příští čtvrtok je svátek ~~svatého~~^{Fejde} apoštola
 Petra a Pavla. Svatý Otec zahájí jubilejní rok ~~mučednické smrti svatého~~
~~Petrana~~^{koncelebrovat} a večer o půl šesté podle vašeho středoevrop-
 ského času bude ~~zakládat~~ mší svatou s novými kardinály před basíkou sv.
 Petra. Celá slavnost bude vysílána vatikánským rozhlasem na krátkých
 vlnách v pásmu 41, 31 a 25 m a na střední vlně 196 m. - V našem obvyklém
 večerním vysílání přineseme zvláštní reportáž o zahájení jubilejního roku
 víry. Proto toho dne odpadne náš obvyklý čtrteční pořad a dr Meránský
 bude pokračovat ve svých kapitolách z lékařské etiky až ve čtvrtok 6.
 července. - Upozorněte na to ~~čtvrtok~~ ty, kdo se zvláště zajímají o tyto před-
 nášky. —

* * *

Christek ve Vatikánu byl tentokrát ve znamení řeholí. Svatý Otec Pavel VI. přijal v konsistorním sále účastníky generální kapituly řádu bosých karmelitánů, kteří v Rímě se snaží upravit řádové stanovy podle směrnic II. vatikánského koncilu. V trůnním sále přijal Pavel VI. členů dvacáte řádové generální kapitoly afrických misionářů známých pod jménem Biliýl otcové. A rovněž byl zveřejněn list, který poslal svatý Otec Kapucínovi Péteru Donátovi da Orange k desátému kongresu Federace františkánských terciářů ze Spojených států severoamerických a z Kanady, který byl zahájen ve Filadelfii za přítomnosti tamního arcibiskupa, jednoho z nově propnovaných kardinálů Jana Josefa Kröla. Bili otcové a američtí terciáři se sešli za týmž účelem: přizpůsobit a obnovit svá řeholní pravidla a svého řeholního ducha podle přání posledního obecného sněmu. - Svatý Otec v proslovu ke karmelitánům odpověděl na otázky, kterou si kladou mnozí, zda ~~Vatikanský~~ řád, který dostal první reguli od sv. Alberta z Vercelli roku 1208, má ještě uplatnění v dnešní době a je schopný, aby se přizpůsobil duchovním a sociálním potřebám dnešní doby. Pokládáme projev sv. Otce za důležitý i pro ostatní řehole a proto mu věnujeme více místa v zítřejším ve-

černím vysílání. Pavel VI. chválil Bílé Otce, že zůstali věrní heslu, který jim dal jejich zakladatel: Afrika a Papež. Chtěl ukázat, jak velmi si váží jejich misijního v Africe, že povolal jednoho z jejich řad do sboru kardinálů a vybudoval sídlo pro Institut pro arabská studia, od nějž očekává velmi mnoho pro dialog Církve s arabským světem. Společnost Bílých otců byla založena roku 1868, má 4.000 členů rozdělených do 12 provincií a 16 misijních území v padesáti misích v severní, západní a střední Africe.

Kongres františkánských terciářů, který byl zahájen v katedrále sv. apoštola Petra a Pavla ve Filadelfii se účastní na 2.000 terciářů. Hlavní téma: Přizpůsobení a obnovení františkánského ducha podle vatikánského koncilu. Poslední relaci bude mít bostonský arcibiskup, kardinál Cushing, který je také terciářem.

Očekává se vydání nové encykliky Pavla VI. o kněžském celibátu. V zítrojším vysílání jí věnujeme zvláštní referát.

Společnost sv. Vincence z Pauly - Vincenciáni - se také modernisuje. Připravuje se svolání generální rady do Paříže, která má sloučit ženské a mužské vedení, revidovat pravidla, zdemokratizovat zřízení a přizpůsobit činnost rozdílným poměrům v různých zemích. Společnost působí ve 107 zemích a 32.000 konferencí sv. Vincence sekupuje půl milionu členů. Vincenciáni ročně podporují na 2 a půl milionů potřebných nákladem asi 20 milionů dolarů.

Kolínský arcibiskup kardinál Frings oslavil děkovnou mší svatou v kolínské katedrále 25. výročí svého biskupského svěcení. Při té příležitosti ho jmenovalo město Kolín svým čestným občanem.

Organisace Emausy založená známým apoštolem ~~nejopuštěnějších~~ Abbé Pierrem pořádá akce sbírání hadrů a odložených věcí a z jejich prodeje pomáhá chudým. Letospořádal abbé Pierre velikou akci v řadě italských měst. Čtvrtina výtěžku jen z italské sbírky je určena pro postižené válkou na středním východě.

V Montrealu se koná kongres Mezinárodní katolické rady ošetřovatelek

~~X~~ a lékařských a sociálních asistentek. Účast ^{mi reje} 1800 delegátek z Francie, Belgie, Švýcarska, Spojených států a Kanady.

Do Říma přijeli malí zpěváčci z Kenge! 61 černých chlapců z Konga, zpěváku a tanečníků ve stáří 9 až 17 let. ^{Po výnosem konference} Budou dělat turné po Evropě a Kanadě. Rídí je verbista P. Van den Boom. Jejich zpěvy s originální africkou doprovodem měly veliký úspěch.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

V poslední naší přednášce jsme se setkali s problémem eutanásie. Snad by se mohlo někomu zdát příliš negativní stanovisko lékařské etiky, opakující ve všech případech urychlení smrti, ať už z jakýchkoliv důvodů /soucitu s pacientem, eugenických rasových, sociálních/.

Ale člověk nikdy nepřestal bojovat proti bolesti a utrpení. Lékařova péče a zásah směřují k jejímu odstranění nebo alespoň zmírnění. V minulosti byly jeho prostředky značně omezené a nebyly tak komplikované. Dnes boj proti bolesti změnil docela radikálně lékařův postoj - objevy nových léků a utišujících prostředků umožňují účinný zásah do lidského organismu, ale mohou také narušit fysickou jednotu pacientovu.

Jak se staví věřící lékař k problému bolesti a jejího zmírnění? Na tuto otázku dal odpověď Pius XII skupině lékařů v únoru 1957. Už sám způsob jakým byly se strany lékařů ony problémy předloženy, vystihuje jejich hlubokou důvěru a snahu dostat závazné řešení s křesťanského stanoviska.

Tři otázky lékařů zněly zkráceně takto:

1. Existuje všeobecný morální závazek odmítnout možné zmírnění bolesti a přijmout je v duchu víry?
2. Zbavení vědomí a užívání vyšších schopností psychických - tak jak je přináší narkotika - je slučitelné s duchem evangelia?
3. Je dovoleno použít narkotik u umírajících nebo nemocných v nebezpečí života, jde-li přitom o klinickou indikaci?

Mohou být použita silná narkotika, třeba zmírnění bolesti přinese pravděpodobně s sebou zkrácení života? Přejdeme k jednotlivým bodům, z nichž nás bude pochopitelně nejvíce zajímat hlavně poslední pro svoje praktické důsledky.

I. Jsme povinni za všech okolností přijmout fysické utrpení?

Takový výlučný závazek neexistuje, zdůraznil sv. Otec. Člověk i po prvním pádu a jeho následcích dědičného hříchu, podržuje právo ovládat přirozené síly, používat je k vlastní službě, využít všech možností, které mu příroda poskytuje, aby se vyhnul nebo potlačil fysickou bolest. Křesťan nemůže být zavázán chtít bolest a utrpení. On je spíš považuje za prostředek více méně vhodný, který mu může podle okolností pomoci k cíli, jako jedna z cest křesťanské askeze. třeba ne

jediná a výlučná. Jeho heroický postoj se může projevit i jinými způsoby, přijí-má-li např. den po dni, od rána do večera povinnosti, jak mu je přináší jeho stav a povolání, Boží a lidské zákony, když se modlí, pracuje, prokazuje lásku bliž-nímu a přijímá odevzdaně vše co Bůh posílá. Tak je jeho život pod stálým znamením Kristova kříže, ať už je přítomna fysická bolest či nikoliv, ať ji snaší nebo se ji snaží zmírnit.

Proto se lékař, který přijímá základní metody anestesiologie, nestaví proti davnímu rádu ani proti křesťanskému ideálu askeze, snaží-li se podrobit lidskou bolest a používá-li výsledků vědy a techniky podle správných principů.

II. Druhá otázka se vztahovala na narkosu a částečné nebo totální zbavení vědomí nakoliv jsou slučitelné s duchem evangelia.

Ztráta citlivosti a vnímatelnosti je často nevyhnuteLNĚ spojena s totální či částečnou ztrátou vědomí a to má za následek ochromení psychických mechanismů, kontroly a zábran, kterých člověk normálně používá, aby se ovládal a řídil. Uvol-nění těchto kontrolních center může být zvláště nebezpečné pro pacienta, když vy-provokuje odhalení tajemství z jeho soukromého, osobního, rodinného a sociálního života. Je jasná, že chirurg a všichni ti, kdo mu jakkoliv asistují, jsou vázáni nejen přirozeným, ale i stavovským tajemstvím, jež není dovoleno nikdy a nikomu svěřit. To platí i v použití lékařem praktikované hypnózy.

Člověk se může zbavit vědomí, jen má-li k tomu vážný důvod.

Jak jsou tyto prostředky přirozeného práva slučitelné s evangeliem? Kristus na kříži přece odmítl víno se žlučí, poněvadž chtěl vypít při plném vědomí kalich bolesti. Křesťan má následovat Krista. Ale z toho nevyplývá, že si Bůh přeje po-každé, když se setkáváme s bolestí, abychom ji za všech okolností přijali a sná-šeli. V životě přijdou okamžiky, kdy se z vážných důvodů můžeme bolesti vyhnout aniž bychom se dostali do kontrastu s duchem evangelia.

III. Zůstává nám třetí důležitý problém, použití anergetických prostředků u umí-rajících.

Nevyplývá ani ze stavu věci ani ze Zjevení, že umírající mají víc než ostatní přirozenou povinnost přijímat bolest. Ale utrpení podle evangelia přispívá k za-dostiučinění za osobní hříchy a chyby a dopomahá k větším zásluhám. Pacient má

proto právo je přijmout z tohoto asketického hlediska. Pak lékař musí respektovat jeho vůli a nemůže aplikovat anaestesi. Často se věřící člověk, který si je vědom blížícího se konce, přeje mít u sebe přítele, lékaře, kněze, ošetřovatele aby mu pomohli dobře zemřít. Chce zůstat až do konce při vědomí, aby vyjádřil poslední vůli či přání, poslední modlitbu a slovo těm, kdo jsou u něho. Zbavit jej této možnosti je nejen proti křesťanskému, ale i lidskému pojetí. Papež praví doslova: *'Anestesie použitá k blížícímu se konci s úmyslem vzít pacientovi vědomí konce, by nebylo značným pokrokem moderní terapie, ale odsouzeníhodnou praksí.'*

Je tu však i jiný příklad - vážná klinická indikace /silné bolesti, stav deprese a úzkosti/. Umírající nemůže dovolit a tím méně žádat od lékaře, aby mu zajistil bezvědomí pomocí narkotik a tak jej přivedl do stavu nemožnosti zadostiučinit těžkým mravním závazkům, jako je poslední vůle, uvést do pořádku svědomí, zadostiučinit za křivdu a pod.

Abychom mohli posoudit dovolenosť anestetického zákroku, musíme vzít v úvahu trvání narkosy a možnost, zda pacient přijde k vědomí, aby mohl vykonat svoje povinnosti, smířit se s Bohem a lidmi.

Svědomitý lékař, třebas není věřící, se nikdy nepropůjčí k tomu, aby na nátlak jiných osob zbavil pacienta vědomí proti jeho vůli a tak i možnosti učinit určitá poslední rozhodnutí.

Nyní přicházíme k důležitému bodu: co když sám umírající žádá narkosu? klinicky opravedlněnou, nehledě k tomu, že neuvedl do pořádku svoje povinnosti. Svědomitý lékař /hlavně je-li věřící/ vyzve nejprve sám pacienta, nebo i prostřednictvím druhých k splnění povinností. Trvá-li nemocný tvrdošíjně na narkose, lékař ji může aplikovat a nenesе žádnou vinu nedovolené spolupráce s pacientem. Tím zůstává výlučně na straně nemocného, závisí od jeho vůle, kterou nechce změnit. Ať je narkosy použito nebo ne, nemocný nemá v úmyslu zadostiučinit svým povinnostem. I když není vyloučena možnost lítosti v posledních okamžicích, chybí její vážná pravděpodobnost.

Což když těžce nemocný splnil svoje povinnosti a tam, kde je to možné, přijal i svátost. Pak, přeje-li si to pacient, je mravně dovolená aplikace anestesie

jsou-li pro ni přesné klinické důvody a nepřekročí-li se stanovená kvantita.

Zde se dostaváme k dalšímu problému: Kdyby použití narkotik přispělo ke zkrácení života, je nutné vzdát se jej? Slyšeli jsme v přednášce o eutanasii, že není dovoleno urychlit smrt, poněvadž ani lékař ani pacient nemá právo disponovat přímo s životem.

Ale za předpokladu, že jde výlučně o to ušetřit pacientovi nesnesitelné bolesti, např. u neoperovatelných případů rakoviny nebo nevyléčitelných chorob? Není-li mezi narkosou a zkrácením života přímého příčinného vztahu, naopak, způsobí-li narkosa sama v sobě dva různé účinky, tj. na jedné straně zmírnění bolesti, na druhé zkrácení života, pak je dovolená. Je však nutno vědět, že-li mezi dvěma účinky rozumná proporce, vyváží-li výhody jednoho nevýhody druhého, nejsou-li za současného stavu vědy jiné prostředky azústavá-li použití narkotika v mezích čisté nutnosti.

To bylo několik odpovědí na problémy, které jsou součástí denní služby povolání tolika lékařů a ošetrujícího personálu. Ti všichni mohou vykonat mnoho dобра u lůžka nemocného.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu věnujeme pozornost především nové encyklike Pavla VI. o kněžském celibátu, která vychází s datem sv. Jana Křtitele, křestního patrona svatého Otce. - Zakončíme poznámkou: I staré řeholní rády mají životní poslání v ~~Vatikanu~~ a stručným přehledem zpráv z ~~Katolického světa~~

~~novinářské~~
 Přeplněný sál vatikánských služeb, kde se každý týden scházejí novináři k tiskovým konferencím, dostatečně dosvědčoval mimořádný zájem, jaký vyvolala dlouho očekávaná encyklika Pavla VI. o kněžském celibátu. Novinářům vysvětlil obsah a význam papežského dokumentu rektor papežské Urbanovy university, mons. Salvátor Garofalo ve funkci poradce Posvátné kongregace pro učení víry. - Encyklika byla dlouho připravována. Svatý Otec sám slíbil důkladné studium této otázky a vydání zvláštního dokumentu o celibátu ~~15~~ 11. října 1965, když se začalo na koncilu o věci diskutovat. - Encykliku připravovaly tři komise odborníků - kněží i laiků. Byly to komise svým složením opravdu mezinárodní a byly v nich zastoupeny zástupci všech směrů o této ohlášavé a tolik diskutované otázce. V celé církevní historii není dokument, který takovou důkladností a otevřeností projednával otázku celibátu jako tato encyklika, která začíná slovy ~~sacerdotalis coelibatus~~ "a nese datum svátku sv. Jana Křtitele. Papež sledoval přípravu encykliky krok za krokem a řada částí a formulací listu jsou jeho vlastní. Některí budou zklamáni při četbě encykliky, pro jiné přinese osvobožující slovo a posílí jejich důvěru v nový rozkvět Církve. Abychom encykliice rozuměli, musíme si nejdříve uvědomit, že to není nějaký sociologický dokument, nýbrž dokument víry. Ale dokument, který se liší ode všech podobných předchozích dokumentů: na jedné straně ukazuje starobylou tradici západní Církve, jak se jeví v učení církevních otců a učitelů a je pevně zakotvena v Písmě. ~~Předčí~~ % to i nebyvalý počet citací z Písma - celkem 107 poukazů - ale zároveň je zcela v linii II. vatikánského koncilu a posledních papežských dokumentů, které se tam citují alespoň 48krát. - Na druhé straně ~~však~~ papež vypočítává na začátku encykliky nezakryté všechny námítky rázu teologického, psychologického a sociologického proti podržení církevního zákona kněžského celibátu.

Encyklika nikde nemluví o slietu, nýbrž o zákoně celibátu. Přes všechny námítky a obtíže, přes vyslovené obavy z ubývajícího počtu kněžských povolání a rostoucích úkolů apoštolátu, chce ^{Cirku} podržet zákon celibátu, jako část podmínku pro ty, kteří mají sloužit v Církvi ^{jako} kněží. - První ~~základní~~ encykliky je dokonální. V první kapitole papež přináší staré důkazy v novém světle, aby ukázal kristologický, ekklesiologický a eschatologický význam celibátu. V druhé kapitole první části studuje celibát v životě Církve na Západě i na Východě /neboť i tam od pradávna byl celibát ve veliké úctě; mimož biskupové, kteří mají plnost kněžského úřadu, byli a jsou voleni ^{jen} z těch, kdo žijí v celibátě, a ovdovělým kněžím nebylo dovoleno vstoupit v nové manželství/; ~~ale~~ papež v encyklice vzdává úctu východnímu kleru, nepovažuje východní ženaté kněze za kněze druhého řádu a schvaluje plně disciplinu východních církví v této otázce. Západní Církev šla jinou cestou. Byl zde určitý vývoj, jistě pod vedením Ducha svatého, takže se v západním kněžství spojilo charisma kněžského povolání s charismatem celibátu. Nedá se to pochopit přirozenou logikou, je k tomu třeba odvahy hluboké víry ve všemohoucnost Boží milosti. - Ve třetí kapitole první části papež ukazuje zcela realisticky všechny obtíže života celibátu, ale zároveň dokazuje, že není negací lidských hodnot, nýbrž naopak vede k jejich plnému rozvoji. - Druhá část encykliky přináší pozitivní řešení. Podrobné studium mnoha případů těch, kteří nemohli nést zákon celibátu, vedlo k závěru, že jejich důvodem nebyla samotná obtíž celibátního zákona, nýbrž především nedostatečný výběr vhodných kandidátů a nedostatečná ^{práv} příprava, takže nebyla vždy plně zaručena zcela svobodná osobní volba. Za tím účelem budou vydány zvláštní instrukce, které vypracují odborníci, také psychologové a pedagogové, kteří ^{musí} mít na zřeteli sociologické souvislosti dneška ⁱ zvláštní obtíže života v celibátu, tak aby kandidát kněžství byl po všech stránkách vyspělý a zralý a mohl vykonat zcela svobodně definitivní volbu při kněžském svěcení. V tom je největší novota: podle nového zákona celibát nebude zavazovat už podjáhny, jak to bylo dosud, nýbrž teprve kněze. Pro jejich svěcení jsou plánová-

hus
Quocie
Cruy

na zvláštní zkušební období. Papež dává ~~Otcovské rady kněžím, jak mohou~~
zachovat celibát, mluví otevřeně o těch, kteří nevytrvali, ale mluví o
nich s opravdovou láskou, a poukazuje, že dnes jejich případy ~~reší~~ a dává
dispens od celibátu i z důvodů, které nejsou v dosavadním kodexu církevního práva. - Obrací se ^{hus} k biskupům a zdůrazňuje jejich odpovědnost za svěřené kněze a na konec apeluje na všechny věřící: aby pomáhali kněžím zachovávat čistotu celibátu, neboť ~~tárení jenom osobní ctnost kněze, nýbrž~~ ^{nejde jen o} celého církevního společenství. Encyklika končí prosbou k Matce Ježíšově a k Matce Církve a vyjadřuje pevnou naději, že zlepší-li se duchovní kvalita služebníků oltáře poroste i jejich počet. -

V červenci se vrátíme v našich středčních vysíláních k encyklice v několika zvláštních komentářích pro naše spolubratry-kněze. První o svátku slovanských apoštolů Cyrila a Metoděje ve středu 5. července.

-ö-

Mají i staré řeholní řády životní poslání v moderním světě? Štíhal se včera svatý Otec Pavel VI., když přijal kapituláry Bosých karmelitánů.

A dal na otázku tuto odpověď: 'Vy patříte ke staré duchovní škole, která měla v minulosti podivuhodný původ a zázračný rozkvět, ale zároveň jste přesvědčeni, že s sebou přinášíte hodnoty, které nestárnou, že zůstáváte v linii křesťanského povolání, které nemůže plně vyčerpat žádná lidská generace, naopak ve stálých pokusech přidobnit se ideálu, se omlazuje.'

A když pak připomněl svatý Otec, jaká slova úcty měl koncil pro konteplativní život, řekl jim, kde třeba hledat obnovu řeholního života v duchu koncilu: 'Především musíte myslit na původ a počátky řádu: dívat se zpátky, abychom šli dopředu správným směrem. Pukázel jim na učení svaté Terezie z Avily, že je třeba odříci se světa a jeho naturalistických tendencí, abychom mohli hledat vznesené umění modlitby a duchovní rozmluvy. Ale i tak si uvědomíte potřeby Církve a zlo dnešní společnosti a nebudou pro vás důvody útěku, nýbrž naopak duchovního zájmu a pochopíte tak, že zasvěcení Boží lásce může se uskutečňovat v lásce k bližnímu. A nále-

havé potřeby Církve budou tak dotírat na vaše konventy a na ~~všechny~~^{dveře} vašich cel, že se přesvědčíte, že to nebude pramen roztržitosti a výčitky ve vašich modlitbách, když z mnichů se stanete misionáři, z nazíravých samotářů duchovními učiteli a kazateli bratřím toužícím po chlebě evangelia a lačnějícím po vaší duchovní stravě, z dobrých karmelitánů připravených na pastoraci se stanete ještě lepšími faráři, a bude-li třeba, i důstojnými biskupy, jako se už stává ke cti vašeho řádu.

-ö-

A na konec několik zpráv jednou větou.

Vyšel bohatě ilustrovaný svazek s úřední dokumentací s názvem Pavel VI. a Fatima, který vydal mons. Petr Silvi ze státního sekretariátu.

První dary svatého Otce Pavla VI. postiženým válkou na středním východě bez ohledu na národnost nebo náboženské vyznání byly už rozděleny v Damašku a v Ammanu.

VE Filadelfii ve Spojených státech se koná kongres františkánských terciářů, které ho se účastní na 2.000 delegátů ze Spojených států a z Kanady a který zakončí františkánský tercitař, bostonský arcibiskup kardinál Cushing.

Kolínský arcibiskup kardinál Frings oslavil o svátku sv. Aloysia děkovnou mší svatou stříbrné biskupské jubileum a město Kolín na d Rýnem ho jmenovalo svým čestným občanem.

Do Říma přijeli Malí zpěváčci z Kenge : 61 černých chlapců ve stáří 9 až 17 let, jejichž zpěvy a tanec měly veliký úspěch.

1800 delegátek z Francie, Belgie, Švýcarska, Spojených států a Kanady se účastní mezinárodního kongresu pro katolické ošetřovatelky a lékařské a sociální asistentky.

Společnost sv. Vincence z Pauly, která působí ve 107 zemích a ve 32 tisících konferencí seskupuje na půl milionu členů, se bude modernizovat podle směrnic II. vatikánského sněmu.

Milé posluchačky a vážení posluchači, v dnešním pořadu uslyšíte Přehled zpráv, náboženskou aktualitu Jiřího Pražáka: OLEJ VÍRY. nakravna

Milénka na nadějnou

Svatý Otec ve Vatikánu

Svatý Otec Pavel VI. slavil svátek svého křestního patrona sv. Jana Křtitele. Podle starého zvyku přišli mu blahopřát kardinálové římské kurie. Bylo jich 27, mezi nimi i nás ^{nej} kardinál Josef Beran. Po blahopřejném proslovu děkana sboru kardinála Evžena Tisseranta svatý Otec ve své odpovědi podal přehled činnosti svaté Stolice za uplynulý rok a ~~zahrál~~ zvláště akta, výnosy ~~zákonodárné~~, encykliky, které jasně ukazují, jak se snaží pokračovat v díle církevní obnovy začaté koncilem a postupně uskutečňuje koncilní ustanovení, zvláště na poli liturgickém, ekumenickém a organizačním, žež se zračí v práci biskupských konferencí a v biskupském synodu, který je svolán na podzim a musí rozrešit řadu velmi důležitých otázek pro život církve. Vedle práce zákonodárné a normativní tu byla také bohatá činnost pastorační, v níž papež sám předcházel příkladem. Ve veškeré této práci, v níž mu pomáhali kardinálové dílci v Rímě a římská kurie, všichni se nechali vést věrností ideám koncilu a láskou k Církvi. A konečně, jak to připomněl kardinál Tisserant, celý minulý rok byl naplněn stálým úsilím papeže Pavla VI. o mír, o jeho záchrana a stálý rozvoj, o čemž svědčila i jeho pouť do Fatimy. Ale vedle ho tam i ^{jiný} důvod: šel se modlit za vnitřní mír v Církvi, který je ohrožen nesprávnými výklady koncilových výnosů a některými směry a ideologiemi, které se nedají sloučit s pravověrnou katolickou naukou. — ~~VYKAZME~~ ^{se ještě vrátíme} V neděli večer v našem nedělním komentáři k papežovu projevu ~~ke~~ kardinálu.

Svatému Otci přišli blahopřát také předsedové různých odborů Kroužku sv. Petra a přinesli mu tradiční svatojanské obětiny sestávající z ovoce a květin.

Rovněž i zástupci suverenního řádu maltézského, v čele s velmistrem Fra Angelo de Mojana di Cologna, o svátku jejich hlavního patrona sv. Jana Křtitele, přenesli Pavlu VI. svá blahopřání a vyprosili si jeho požehnání pro ^{nej} rozsáhlou činnost sociální a charitativní. ***

Duchovní Crkve v Guinejské Republice

L'Osservatore Romano uverejnuje prohlášení Stálé rady biskupské konference západní Afriky, která se sešla za předsednictví arcibiskupa Quagdougouského, kardinála Pavla Zoungrany v Dakaru. ~~tento měsíc~~. V listu děkuje svatému Otci ~~za~~ jeho starostlivou péči o Církev v Guinei, která prožívá tragické a těžké chvíle. President republiky Sekú Touré vyhnal ze země všechny evropské misionáře - katolické i protestantské - pod záminkou, že je třeba afrikanizovat organizaci křesťanských církví v zemi. Nato na vyzvání apoštolského delegáta při náhlém odchodu ~~zdejší~~ tolika misionářů, kněží, řeholníků a řeholních sester, se přihlásila z afrických diecézí řada dobrovolníků z řad autochtonních černých kněží a sester, aby nastoupila na opuštěná místa. 1. června ~~nastoupilo~~ ^{15. června} prvních třináct ~~do~~ ^{do} Conakry a byli ~~srdečně~~ přivítáni guinejským tiskem. Ale přes všechna prohlášení presidenta, že jeho nařízení je namířeno jen proti bělochům, se ukázalo, že nechce dovolit do země vstup dalším černým kněžím a misionářům a že podle připraveného plánu chce ~~zdejší~~ ^{postupně ji} zcela zničit. Toto jednání je proti duchu posvátných zákonů afrického pohostinství, ~~Biskupové~~ ^{Není} nechtějí návrat kolonialismu, ~~jsou~~ jsou proti každé formě imperialismu, ale prohlašují rozhodně, že nejhorší forma imperialismu je imperialismus ideologický, který chce zotročit ducha a srdce a utiskovat svobodu svědomí. Suverenita lidu má své meze. Svoboda Církve, poněvadž je rázu duchovního, jí nikterak nesporuje - prohlašují biskupové - a dodávají, že Církev, aniž by podepsala orte své smrti, se nemůže podrobit politickému zotročení a náboženskému kolonialismu presidenta Sékou Touré.

Zítra přijede do Říma nový polský kardinál krakovský arcibiskup Karel Wojtyla. Dopravázejí ho čtyři polští kněží a jeden katlický polský novinář.

^{vídenský} Arcibiskup König, kardinál König ~~nostiny~~ ^x ~~po~~ ^{po} ~~pře~~ ^{po} ~~pře~~ v Bruselu ne ~~americkou~~ ^x velvyslance ~~Kirchnera Mandelvelho~~ a ~~informoval~~ ho o ~~polohu~~ ^x mohl ~~bezpečně~~ ^x složení.

24/6 67

A my něznáme archeologickou prázdroj: Olijníz.

3

Písek egyptské pouště a jeskyně v pustinách Judska vydaly v několika posledních desetiletích na světlo mnoho dokladů, jež ukrývaly po tisíciletí. Jejich pomocí bylo umožněno vidět dějiny a náboženský život starozákonného období i křesťanství v jeho začátcích v novém daleko blížším světle. Stačí vzpomenout na nejslavnější a největší nálezy z roku 1947 v Qumrāmu - řadu rukopisů ukrytých v jeskyních nedaleko Mrtvého moře radikální ſidovskou náboženskou sektou v prvním století po Kristu, doklady z války římsko-židovské a povstání Bar Kochby.

Doklady týkající se přímo prvotních křesťanů v Palestině, ~~jichž bylo dosud málo~~, však téměř nebylo, ponecháme-li stranou spisy Nového zákona zachované sice věrně, ale povětšině v pozdějších přepisech. K jejich objasnění vyjma vykopávek není mnoho skutečných současných literárních památek.

Tím zajímavější byla zpráva, jež proběhla v březnu 1963 nějakolika odbornými časopisy, že Museum Otca Františkána Bičování Páně v Jeruzalémě získalo od beduinů kmene Ta'amari - týchž, kteří v roce 1947 objevili rukopisy u Mrtvého moře - ~~tačí~~ malou stříbrnou tabulkou, pokrytou vyrytým aramejským písmem a několika hrubými symboly, odpovídající ~~vývojově~~ letům 70-80 po Kristu.

Před krátkým časem vydal ~~nyní~~ františkán P. Testa o tomto nesmírně zajímavém nálezu důkladnou studii pod názvem "L'Huile de la Foi". Tabulka se našla v poušti jižně od Jeruzaléma spolu s několika lampičkami, či nádobkami na olej z prvního století.

Nápis, vydaný nyní kriticky P. Testou v přepisu a překladu se týká obřadu kropení nemocných "olejem víry" (řádky 1-6). Již při prvním rozluštění nápisu v roce 1963 byl autor nesmírně překvapen nápadnou obsahovou, a místy i slovní, s úryvkem listu sv. apoštola Jakuba (5, 14-16) kde popisuje pomazání nemocných olejem od kněží prvotní církve a jeho ččinky. Byla to shoda příjemnějším senzační, a proto, aby se vyvarovalo ukvapeným závěrům, jež by nakonec neodpovídaly zcela pravdě - jak tomu bylo po objevení rukopisů u Mrtvého moře - bylo třeba nálež podrobit rozsáhlému studiu a pečlivému prozkoumání. Výsledek byl stejně překvapující.



ústav pro studium
totalitních režimů

24/6. b7

Bylo zjištěno nade vší pochybnost, že na destičce je řeč o člověku, který vlastní zaslepeností a pošetilostí spadl do příkopu, a že "prostřednictvím oleje víry" Bůh nejen "ulehčí jeho zkoušku" bude-li jím pomazán, nýbrž "promine mu jeho zaslepení" a "odpustí mu vinu".

Autor studie sám si klade otázku bylo-li možno si představit jiný ještě lepe doklad ještě jasněji vyjadřující tradiční katolické učení. Tím ovšem tvrzení některých protestantských theologů, prohlašujících, že Církev až do XII století uznávala pouze jediný účinek této svátosti, totiž uzdravení fysické nemocného a nikoliv též odpustění hříchů je usvědčeno z nepřesnosti.

Obsahově se text na tabulce velmi blízí obecnému slovu sv. Jakuba, je však psán aramejským jazykem, jímž hovořil Kristus Pán a první křesťanská obec jeruzalémská, do jejíhož prostředí se nález nade vší pochybnost hlásí. Pečlivým srovnáním dochází však P. Testa k závěru, že oba ranné doklady jsou na sobě vzájemně nezávislé. Mají však společný pramen - totiž obřad svátosti pomazání nemocných, ustanovené Kristem, která byla již po řadu let běžně v prvokřesťanských obcích udělována, a ten popisuje.

Mimo textu jsou na tabulce ještě různé vyryté symboly, na nichž významu se odborníci dosud neshodli. Právě ty a zmínka o zlém andělu Qur'elovi, tj. dáblu, "který kopá příkopy a studně", čili svádí lidi ke hříchu a tím ně přivádí nemoci duchovní a tělesné, vedly k domněnce, že destička sloužila jako amulet. Jeho magická síla měla chránit jeho nositele proti úkladům tohoto zlého anděla. Jiní se domnívají, že tabulka byla jakýmsi cestovním pasem pro přechod do posmrtného světa. Obět Qur'elova mohla dokázat, když vystupovala po kosmickém žebři, že se jí dostalo pomazání olejem a tím odpustění hříchů, před odchodem z pozemského světa.

Velmi pravděpodobná je domněnka P. Bagattiho, který má tabulku za druh jakési rituálu, čili návodu jak udělovat tuto svátost. Byla asi používána kněžími v prvních staletích, když se ubírali k nemocným udělit jim svátost pomazání olejem.

Význam a smysl destičky však bude moci být upřesněn teprve najdou-li se nějaké další podobné doklady. Již tento nečekaný nález však dává dobrou naději, že nezůstane jediný a izolovaný.

Jiří Pražák

21



ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu po přehledu zpráv z katolického světa si můžete, vážení posluchači, poslechnout náš týdenní komentář: ŽIVOTNOST POKONCILOVÉ CÍRKVE.

promluvil

Svatý Otec Pavel VI. ~~přezádky~~ v poledne z okna své pracovny k tisícům poutníků a turistů, kteří ho pozdravili bouřlivým potleskem. Tento týden se koná v Římě tak zvaná tajná konsistoř, v níž budou jmenováni noví kardinálové a noví biskupové. Událost, která má nemalý význam pro Církev. Toto doplnění hierarchických útvarů se neděje z důvodu nějaké ještěnosti, nýbrž proto, že je vyžaduje apoštolské poslání Církve. Prosíme vás, abyste se dívali na tuto skutečnost v historické souvislosti s dnešní světovou situací, kde se hledá řád a mír, ~~který~~^{po němž} všichni touží a skládají v něj naději, a my sami na prvním místě. Katolická církev pracuje pro tyž účel, ale prostředky mnohem jednoduššími, ale často též mnohem účinnějšími. ~~XVII~~ Charakteristické známky Církve jsou Katolický známená universální, jednota a universalita: a naše povolání věřících nám ukládá odpovědné i poslání pomáhat uskutečňovat tyto nejvyšší aspirace lidstva.

~~XVIII~~ V pondělí 26. června Pavel VI. v tajné konsistoři jmenuje ²⁷ nových kardinálů a vyhlásí oficiálně jmenování nových biskupů. Po skončení zasedání konsistoře bude doručen novým kardinálům ~~jmenování~~ oznámení do auditoria Piova paláce, kde budou shromážděni zástupci diplomatického sboru u svaté Stolice, římské prelatury, kleru, řeholí a laických organizací. ~~V~~ Když se sejdou noví kardinálové v sixtinské kapli, kde jim ⁱ pež odevzdá kardinálský biret a určí jim kardinálský titul kněžský nebo jáhenský. ~~Bývalým~~ apoštolským nunciům v Itálii, ve Španělsku a v Portugalsku podle starobylého privilegia odevzdává kardinálský biret hlava státu. Téhož dne o něco později sestoupí svatý Otec do svatopetrské basiliky, aby posvětil nová arcibiskupská pallia, která se chovají nad hrobem svatého apoštola, a zároveň odhalí v přítomnosti kardinálského a diplomatického sboru památník na svého předchůdce papeže Jana XXIII. svaté paměti. - Ve čtvrtek - o svátku svatých apoštolů Petra a Pavla bude

svatý Otec koncelebrovat s novými kardinály na estrádě před basilikou sv. Petra a slavnostně zahájí jubilejní rok 19tistého výročí jejich mučednické smrti, který se má slavit jako rok víry. -

Význam tohoto jubilejního roku vám vysvětlí v úterním večerním vysílání pražský arcibiskup pan kardinál Josef Beran v rámci našich pravidelných úterních náboženských besed. Bude to zároveň úvod k našemu červencovému cyklu o víře.

Slavnost zahájení jubilejního roku začne o půl šesté večer a bude vysílána přímo vatikánským rozhlasem na krátkých vlnách v pásmu 41,31 a 25 m a na střední vlně 196 m. - V našem obvyklém večerním vysílání o půl 8 přinseme zkrácenou reportáž ze slavnosti. *Alež když je myslíš takový.*

V pátek 30. června o svátku sv. Pavla připadá 4. výročí papežské korunovace svatého Otce. Bohoslužebná oslava se bude konat v bazilice sv. Pavla za hradbami.

ve Velké synagoze
V Berlíně se v minulých dnech konala ekumenická pobožnost za mír na středním východě. Biblické texty a modlitby ~~z~~ střídavě recitovali rabín, profesor Lehrmann, protestantský biskup dr. Scharf monsignor Klausener z berlínského katolického biskupství. Rabín v promluvě vyzval přítomné Židy, aby neživili v sobě nenávist proti arabským bratřím, neboť - řekl opravdový a trvalý mír se nedá budovat na nenávisti.

V Rakousku je v těchto dnech v různých diecézích svěceno 150 jáhnů na kněze. Z těch 102 jsou z řad diecésního kleru, 48 z různých řádů a kongregací. Řada jáhnů žádala, aby mohli před svěcením na kněze, vykonávat ve svých diecézích zkušební rok jáhenský. Počet kněžských a řeholních povolání v Rakousku v posledních letech stoupá, zvláště v Körutansku a v Solnohradské diecézi.

Národní italské sdružení pro pomoc italským misionářům poslalo do nemocnic v Syrii, v Jordánsku a v Izraeli za jeden milion italských lir léků.

Podle posledních statistik 60 procent maturantů z osmi chlapeckých seminářů v Rakousku se rozhodlo studovat bohosloví anebo vstoupilo do řehole.

Holandská vláda schválila zákon, podle něhož ti, kdo z důvodů svědomí nechtějí konat vojenskou službu, mohou ji zaměnit za tříletou službu jako pracovníci v nevyvinutých zemích,

Katolíci a protestanti v Berlíně budou mít od začátku července společnou náboženskou informační službu. Různými prostředky telekomunikačními budou podávány žadatelům zprávy o současných náboženských událostech ve světě a o náboženských obřadech a bohoslužbách, jež se konají v týdnu ve Vělkém Berlíně.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si náš nedělní komentář: ŽIVOTNOST POKONCILOVÉ CÍRKVE.

Vážení posluchači, hlavní účel včerejšího dlouhé promluvy svatého Otce Pavla VI. ke kuriálním kardinálům, o níž jsme vám stručně referovali, byl: dát odpověď všem netrpělivým anebo pochybovačným duchům, že dílo započaté koncilem, pokračuje příliš pomalu, anebo dokonce, že je přerušeno a Církev se vrací do starých předkonciliových tradic. Papež ~~Maryumhán~~ řekl doslova: 'Žádáme, aby byla Církvi obnovována tataž dřívěra dnes, když se snaží všemi prostředky koncil uskutečnit, jako teď, když koncil svolala ~~papež~~ papež oživil obecnou a podrobnou dokumentaci dokázat ~~vánoční~~, že se opravdu nepromarnil žádný čas v praktickém provádění konciliových usnesení ~~A přítom zůstává naprostě věrná~~ Konečně koncielu a jeho duchu. Kardinál Tisserant ve svém blahopřejném projevu se zmínil také o tom, že v konkláve po smrti papeže Jana XXIII. kardinálové především hledali jako jeho nástupce osobu, která by mohla šťastně ukončit II. obecný vatikánský sněm. ~~Tedy se myslilo, že stačí dvě další období konciliových zasedání; ale koncilové práce si vyžádaly ještě třetího.~~ Ale konečný výsledek koncielu překonal všechno očekávání. A kardinál se výslovně zmínil o blahodárném vlivu koncielu na poli ekumenismu ~~Díky tomu~~ vydání dekretru Ecclesiae Sanctae, v němž se stanoví ~~normy~~ prováděcí normy pro pastorální práci biskupů, pro život a ministeria kněží, pro obnovu řeholního života a činnost misijní. Dalším dekretem Catholicam Christi Ecclesiam byly zřízeny dva nové orgány Rada pro organování apoštolátu laiků a komise Spravedlnost a mír, která má pomáhat církvi na celém světě ~~sociální~~ správnost a světový mír. Obě orgány hned začaly pracovat a sociální encyklika papežova Rozvoj národů ⁴ dala komisi jasné směrnice, ~~na všechny~~ - Velmi mnoho se stalo poli liturgickém, ~~byly~~ vyšly tři instrukce : o církevní hudbě, o dalších změnách v mšešní liturgii, které ~~ocházely~~ v platnost ² 29. června, a o kultu eucharistického mysteria - To vše podle vůle kon-

cílu, aby věřící mohli se plněji účastnit na ústředním tajemství celého náboženského života ~~v nejsvětější eucharistii~~. - Další pokrok na poli ekumenismu: úpravou smíšených manželství mezi katolíky a východními ~~nekatolíky pokřtěnými~~ a uveřejnění první části Direktoria, které stanoví praktické směrnice pro zdravý ekumenismus. - Na poli organizačním ~~znamení~~ připomněl papež tři skutečnosti ~~biskupské konference~~, biskupský synod a obnovení diakonátu v Církvi. ~~bylo~~ prostudováno ve zvláštní komisi arcibiskupů a biskupů z celého světa a brzy ~~bude~~ uveřejněn dokument, který ~~zákonoví~~ náležitou kanonickou formu. - K tomu ještě přistupuje reforma praxe postní a odpustkové. A v poslední encyklike o kněžském celibátu ~~svatosti svatiny~~ se staví do nového světla svobodné a plné osobní zasvěcení kněze službě Kristu a Církvi. ~~Tato práce, kterou~~ může každý kontrolovat ~~zakazuje~~, že se pracuje s ~~uzkou~~ vypjetím sil a ~~že~~ ~~fakt~~ že v této práci Církev zůstáva věrha litéře a zvláště duchu ekumenického sněmu. Ale vedle této práce zákonodárné a normativní v celé církvi ve všech světadílech národní biskupské konference vyvíjejí horlivou činnost pro aplikaci koncilových ustanovení. Papež pak sám celý rok při nejrůznějších příležitostech, při ~~tertiích~~ audiencích, při pastoračních ~~učebnicích~~ v římských katedrálech snažil se poukazovat na nebezpečí některých směrů, které koncil nechápal správně. ~~Jednou~~ řekl, že ~~to~~ se někde projevují dva protichůdné směry: jedni, kteří by za koncilem prostě chtěli udělat tečku a vrátit se se zase do starých dob před koncilem, jako kdyby koncil neexistoval. Druzí by zase chtěli mít stálý koncil, stále by chtěli reformovat a nechávají se ~~vest~~ subjektivními názory, které se rozcházejí a někdy si ~~navzájem~~ odporují. Tedy na jedné straně je třeba zůstat věrným závěrům koncilu a uvést v život jeho duchovní bohatstvě, ale ~~na~~ druhé je třeba správně rozumět jeho naukové náplni, a vyhnout se nebezpečnému úskalí relativismu a subjektivismu. Je to sice velmi těžký úkol formulovat a vyjádřit víru řečí, kterou

by odpovídala moderní mentalitě a totiž problémům, které s sebou přináší pokrok v ~~u~~^N exegesi, v náboženských studiích a vývoje vědeckého myšlení ~~u~~^d u. Nesmí deformovat naši víru, nýbrž ji udělat srozumitelnější, aby se stala světlem, které osvěcuje každého člověka. ~~u~~^N Subjektivní libovůle nemůže nikdy nahradit vlastní účel koncilu, jak jej stanovil Jan XXIII, ut iterum magisterium ecclesiaticum affirmetur: aby opět církevní učitelský úřad se plně uplatnil. - Proto papež na vnitřní volání ducha svatého ~~u~~ vědomím realistickým a jasným pravých potřeb církve šel na pouť do Fatimy, aby prosil za vnitřní pokoj Církve.

V ~~et~~to věrnosti koncilu se nejlépe ukáže naše láska k Církvi. ~~J~~istě je ~~potřitelné pro každého z nás vidět toto a pozorovat~~ ~~T~~oto živé kvašení v církvi, ~~zájem o Církev, s~~ ~~to~~, že je její hlas ~~opravdu~~ slyšen i v kruzích ~~světských~~ nekatolických, jak to dokazuje mírova činnost papežova a jeho poslední sociální encyklika, která už začíná přinášet konkrétní ovoce. Ale ~~Církev má jen větší vliv na katolické~~ ~~je pro nás také velikou útěchou,~~ že Církev má v papeži Pavlu VI. ~~tak~~ zdatného kormidelníka, který řídí Petrovu lodičku pevnou rukou a veden Duchem svatým nedá ~~se~~ strhnout ani na pravo ani nalevo, ~~u~~^M a proto s celou důvěrou a se synovskou poslušností k němu budeme stále dokonaleji uvádět v život odhad II. vatikánského koncilu.



ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Dnes, vážení posluchači, uslyšíte zprávu o papežské tajné konsistoři, a o projevu Pavla VI., v němž analysuje dnešní světovou situaci.-Referát doplníme přehledem zpráv z katolického světa.

Tajné konsistoři. Dnes se konala ve Vatikánu tajná konsistoř. Začala ~~o 9 hod.~~ ^{o 1/2 10 čas.} 40 min.

Zúčastnilo se jí 35 kardinálů. Po latinské promluvě ohlásil svatý Otec přítomným kardinálům úmysl, že chce jmenovat 27 prelatů kardinály a tázal se tradiční formulí: Quid vobis videtur? - Co se vám zdá? na jejich souhlas.

Potom oznámil jmenování nových šesti arcibiskupů. Je mezi nimi bývalý osobní sekretář Jana XXIII. mons. Cappella, jenž se stal arcibiskupem v Chietti. Dále oznámil svatý Otec, že od poslední tajné konsistoře, která se konala 25. února 1965 bylo jmenováno 622 nových biskupů nebo arcibiskupů. 68 arcibiskupů, osobně nebo prostřednictvím prokuratora, požádalo udělení arcibiskupského pallia, čestný odznak reservovaný papeži a metropitům.

Co vše hrálo v tajné konsistoři? Svatý Otec ve své latinské promluvě zdůraznil dvojí účel této slavnostní schůze: se svými přímými spolupracovníky ve službě univerzální Církve: předně jmenování nových kardinálů a ohlášení nových biskupů a za druhé, aby analysoval nynější situaci v Církvi a ve světě.

Nejdříve připomněl, že při jmenování nových kardinálů se řídil čtyřmi zásadami: především chtěl ~~z~~ sluhy některých osob, které dlouhá léta věrně sloužily Církvi, za druhé aby ~~c~~ kardinálský sbor, stále důstojněji reprezentoval celou Církev, jak se o to snažili už Pius XII. a Jan XXIII., za třetí, chtěl dát centrálnímu vedení Církve nové a zkušené členy z nejrůznějších národů a prostředí. A tak celému světu ukázat jednotu a katolicitu Církve.

Ale těžiště papežské promluvy je v ~~analýzi~~ ^{rozbore} nynější ~~situace~~ ^{členové a fraternit}: Dnes je hodina Církve - řekl papež, veliká a požehnaná hodina, která vyžaduje učelivost, horlivost a soustředěnou pozornost na hlas Ducha svatého podle vážného a tajemného napomenutí ve Zjevení sv. Jana: Kdo má ucho, ~~p~~ ^{se} sluchaj, co Duch říká církevním obcím. Proto všichni, pastýři i věřící, musejí upřímně hledat Boží vůli, správně ji vykládat a věrně plnit. - Papež připomíná, že II. vatikánský sněm dal podnět ke vzniku nových organizačních struktur.

zavedl změny v liturgii a ~~pastorační~~ praxi, ale to vedlo k určitému neklidu
 Papež ~~o svatosti~~
 v Círvi. ~~Dnesko~~ tom ~~mluvil~~ už v sobotu, ale znova se k ~~tu~~ vrátil, neboť
 v oboru
 v církevním světě jak ~~na~~ doktrinálním tak v disciplinárním se projevují ná-
 zory, které se nesrovnávají s úctou k pravdě a k autoritě Církve, ~~je~~
~~pravda a autorita tvorí~~ její důstojnost, ~~a~~ životnost. ~~autenticitu~~. Mluvil o
 tom častěji už loni a také ve Fatimě, kde řekl, že obrození, k němuž dal
 podnět koncil, nesmí přivést Církev k negativním formám profánního smýšlení
 a světelských mravů. Církev musí dnes zazářit před světem taková, jakou ji
 chtěl božský spasitel: columnna et firmamentum veritatis sloup a pevná opora
 pravdy; ~~středisko a vedení obecného sboru lásky,~~ jak o ní mluví sv. Ignác z
 Antiochie, rozdavatelka bratrské pomoci, inspirátorka pokroje a míru. Tato
 Církev - Matka a učitelka - pokračuje svatý Otec - ~~zároveň~~ plní naši mysl i
 naše modlitby, ~~že~~ církev živá, církev pravá, sjednocená a svatá, jak jsme to
 řekli ve Fatimě. ~~Ve které by zazářily~~ před světem pravé ctnosti, které kdysi
 otřásly pohanským světem a změnily jej od základů: spravedlnost, síla ducha,
 čistota mravů, velkomyslnost, nezištnost, chudoba, čestnost, poctivost;
 ale především víra, která přenáší hory, naděje, která odpoutává srdce od
 tohoto ~~světa~~ ~~světa~~ a obrací je k věčnému království Božímu, vroucí
 a trpělivá láska, která nás spojuje s Bohem i s bratřími. ~~Církev~~ pokorná a
~~jenoduchá~~, nebojácná a strhující, v níž všichni poznají svou matku a
 nalézají svůj vlastní domov. To je Církev, za kterou jsme prosili nejsvě-
 tější Pannu, Matku Církve, ~~na~~ naši nedávné pouti ~~ve~~ Fatimě ~~zároveň~~ Církev,
 jejíž ideální a skutečnou podobu jsme chtěli načrtout v enyklice Ecclesiam
 suam^u na začátku našeho pontifikátu, Církev, která chce stále plněji žít ~~pro~~
 vlastní povolání a nabízet světu poselství bratrství a spásy.

Ale papež nemůže nikdy zapomenout na ty, kdo trpí, kdo nejsou svobodní,
 a pokračuje: Ale i samo utrpení, které provází i dnes církev na její cestě
 v obětech a ~~At~~ morálním útisku tolika ~~svých~~ dětí, které jsou nuceny vzdát
 se svobodného vyznávání náboženství a musejí se svou vírou uzavřít do intimi-
 ty svého srdce, potvrzuje svatost Církve a ~~je~~ útěšnou zárukou, že Pán je
 stále s ní: Ve světě budete mít trápení, ale důvěřujte. ~~Já~~ jsem přemohl svět!

Ve druhé části řeči Pavel VI. se obrací k světu. Tato hodina je také hodina světa a Církve se dívá na svět s úzkostí a zároveň s nadějí jako na něj ~~Pavil~~ ^{Alexander} koncil s tak nesmírnou blahovůlí. Svět se stal dospělým čeká na spravedlnost, na ~~m~~ ^{stolci} uměrné rozdělení ~~dobr~~, na pokrok ^a na mír. Jako by se probudil, jakoby si nově uvědomil, čím je, w Církve se dívá na ~~to~~ jeho nové nesmírné bohatství, na zdroj ^w odvážných ~~experimentů~~ ^{pokusů} s novým apoštolským ~~síly~~ ^a zájmem. Ale právě tento svět působí největší bolest srdeci pastýře obecné Církve a všem ostatním, které duch svatý postavil jako představené, aby spravovali Církev Boží: lhostejnost mnohých k náboženským a duchovním pravdám, rozšířený nedostatek lásky, prázdné a skoro modlářské vyvýšování autonomní moci člověka, která v nedávné minulosti byla příčinou tolika zármutku, ~~spíš~~ ^{zvyklostí a} nepřátelství proti činnosti Církve, která dosud v některých zemích, ve větší nebo menší míře je zbavena svobody a nemůže vykonávat práva, jež jí patří: dokonce ~~a m~~ v rámci vlastní vnitřní organisace, při jmenování biskupů, při výchově budoucích služebníků oltáře, ^a při křesťanské výchově mládeže.

Poslední část své promluvy věnoval papež těžce zkoušeným zemím v jiho východní Asii a na středním východě. ~~Vzhledem k Vietnamu~~ ^{Přibyl jde o Východ} připomíná, že svatá stolice udělala všechno, aby ~~pomohla k tomu, aby synové též~~ ^{mužnice} ~~země~~ ^{en} a ~~na~~ ^{as} země se začali milovat jako bratří a každý z nich na svém místě pracoval v bezpečí a svobodě na obnově hospodářském a sociálním pokroku své svolodné a nezávislé vlastnosti ~~zemi~~ ^{zemi} situaci na Středním východě připomněl, že i tam se snažil dělat, co bylo v jeho silách, aby se předešlo ~~ozbrojenému konfliktu~~ ^{vídce} a po dosaženém příměří se snaží zmírnit utrpení těliku uprchlíků. Opakujeme znova naše výzvy: ~~přináší~~ ^{řízly} svatý Otec, je třeba řešit velmi vážné problémy, zvláště nás zarmucuje situace palestinských uprchlíků. Je třeba bez váhání vyřešit těžké a komplikované ~~otoky~~ my válce ukázaly v tak tragickém světle. ^{území} ~~ky~~ které se po ~~zahraničí~~ A na konec žádá aby svaté město Jerusalem zůstalo tím, čím je: Městem Božím, svobodnou casou míru a modlitby, místem setkání, povznesení a svornosti pro všechny ~~s vlastin/statutech~~ mezinárodně zaručený.

zajmec

Svatý Otec skončil poukazem, že by to však byla veliká iluze chtít budovat mír na terénu, kde neplatí spravedlnost, kde se neuznávají lidská práva, kde se neuznává právo druhého v téže míře ~~jak si pro, aby bylo uznáno jeho~~. Svornost a mír se nemohou oddělovat od spravedlnosti a pravdy. ~~A~~ Tyto hodnoty přejeme lidstvu a vyprošujeme je od věčně velkomyslné dobroty Boží.



Co je tajná papežská konsistor? - Shromáždění kardinálů, při němž svatý otec jmenuje nové kardinály, vyhlašuje nové biskupy a pronáší projevy mimořádné důležitosti. Dříve se konávaly tajné konsistore pravidelně, ale od papeže Pia XII., který za celý dlouhý pontifikát jmenoval kardinály pouze dvakrát, tajné konsistore se konávají řídceji. Poslední tajná konsistor ^{Papež Jan Paul} Pavla VI. se konala 22. února 1965. ~~Jmenoval~~ při ní 27 nových kardinálů: mezi nimi i našeho pana kardinála Josefa Berana.. Od vydání církevního kodexu kardinálem mohl být jenom kněz, v minulém století byli kardinálové jahmi a dříve někdy i laikové. Od doby Jana XXIII. kardinálem může být jen biskup. Proto dva z nově jmenovaných kardinálů: děkan prelátů uditoru posvátné římské roty Brennann a ~~a~~ benediktinský opat primas Benno Gut, ^{Muslim} museli přijmout biskupské svěcení. —

Nově jmenovaní kardinálové čekali v auditoriu Piova paláce, kde bylo shromážděno na 2.000 osob: diplomatický sbor u svaté stolice, mnoho biskupů a prelátů, zástupci řeholí a laických organizací. Po skončení tajné konsistore kardinál státní sekretář Cignani přišel jim oznámit jmenování a krátce všem blahopřál. Po něm jménem diplomatického sboru vyslovil nově jmenovaným kardinálům blahopřání doyen sboru baron Poswik.

Upozorňujeme, že v úterý večer o půl 9 promluví ve Vatikánském rozhlasu pražský arcibiskup kardinál Josef Beran k zahájení jubilejního roku -roku víry.

V Dnešním pořadu KRISTUS V RODINĚ promluví pražský arcibiskup pan kardinál Josef Beran k zahájení jubilejního roku víry. -Zakončíme přehledem zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Mluví kardinál Beran. -

Mluvil pražský arcibiskup pan kardinál Josef Beran. - Připojujeme přehled zpráv.

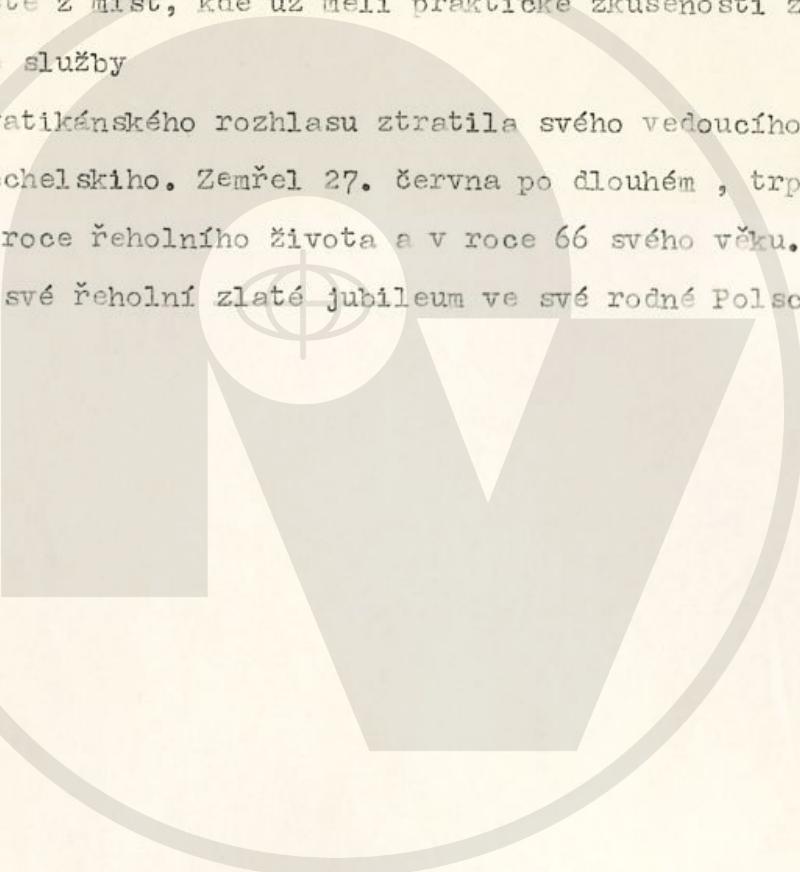
L'Osservatore Romano přineslo text Motu propria Pavla VI o obnově diakonátu v Církvi jako trvalého úřadu. Papežský dokument začíná slovy ^{Má} ~~XXX~~ Sacrum Diaconatus Ordinem. V 8 kapitolách rozdělených do 36 článků. ^{se} ~~XXX~~ Zaznamenává, že latinská církev obnovuje diakonát jako trvalý /nikoliv jen jako přechodný, jak to bylo dosud/ stav v církevní hierarchii, Jeho zavedení v té či oné zemi záleží na rozhodnutí biskupských konferencí, které o něj mohou požádat, vyžadují-li to místní poměry. V dokumentu se rozlišuje dvojí druh jáhnů: mladí jáhnové, kteří mohou dostat jáhenské svěcení, když dosáhli alespoň 25 let věku, jsou vázani zákonem celibátu jako kněží. Jáhnové starší, kteří mohou být svobodní nebo ženatí. Po přijetí svěcení i tto starší jáhnové, jsou-li svobodní jsou vázani zákonem celibátu, ženatí jáhnové, ovdovělí, podle společného zákona západní i východní církve nemohou vstoupit v nové manželství. V řeholích mohou také být jáhni, kteří vykonávají své funkce pod jurisdikcí biskupa a svých řeholních představených. Kandidáti jáhenství je předepsána alespoň tříletá speciální příprava vědecká a pastorační. Budou moci v případě nepřítomnosti kněze a jejich naprostého nedostatku /podle úsudku biskupa/ vykonávat všechny funkce kněžské, k nimž není třeba kněžského svěcení/ vedle vlastních funkcí jáhenských při liturgii. Tak na př. slavnostně udělovat křest, přchovávat eucharistii, podávat sv. přijímání věřícím a nosit viaticum nemocným, dávat požehnání s nejsvětější svátostí, asistovat při uzavírání sňatků, mají-li příslušnou delegaci biskupa nebo faráře, konat službu slova při bohoslužbách, mít na starosti díla charitativní, sociální a administraci statků, řízení rozptýlených křesťanských komunit,

27/6.67

4

Dokument byl připravován v různých komisích celé dva roky. Při poslední komisi arcibiskupů a biskupů byli zastoupeni ordináři prakticky ze všech světadílů a zvláště z míst, kde už měli praktické zkušenosti ze zavedení zvláštní jáhenské služby

Volská sekce vatikánského rozhlasu ztratila svého vedoucího redaktora, vdp. P. Jósefa Chechelského. Zemřel 27. června po dlouhém, trpělivě snášeném utrpení v 50 roce řeholního života a v roce 66 svého věku. Nedočkal se, aby mohl oslavit své řeholní zlaté jubileum ve své rodné Polsce. R.i.P.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



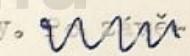
ústav pro studium
totalitních režimů

Dnešní pořad, vážení posluchači, věnujeme především zprávám z Vatikánu a z Říma. -

[Odevzdání kardinálského biretu novým kardinálům a jejich přísahy v Síxtinské kapli.

Ve středu večer předvečer svátku sv. apoštola Petra a Pavla o půl sedmé podle římského času síťinská kaple byla ve slavnostním hávu. Mimo příbuzných kardinálů a věřících z jejich diecézí, byl přítomen také děkan kardinálského sboru kardinál Evžen Tisserant, kardinál camerlengo Alois Maseilla a tři kardinálové zatupující kardinály biskupy, kněze a jáhny. Ze sedmadvaceti nově jmenovaných kardinálů bylo přítomno pouze 24, poněvadž

bývalým apoštolským nunciům v Itálii, Španělsku a Portugalsku kardinálský biret dávají hlavy států, kde zastupovali svatého Otce. Kardinálové byli oblečeni v kardinálském rouchu, podle nových předpisů, zjednodušeném, s náprsním biskupským křížem a prstenem, ale bez biretu. Svatý otec se krátce pomodlil a obrátil se k novým kardinálům, kteří se seskupili kolem oltáře, se slovy: Milování bratří, vyznejte svou víru v Trojjediného Boha a věrnost svaté apoštolské katolické Církvi, před svatým lidem Božím. - Kardinálové položili ruku na srdce a četli formulii přísahy a stvrdili ji.

Potom jeden po druhém přistupovali k svatému Otci a poklekl: Papež vložil každému z nich na hlavu biret a říkal přitom: Ke chvále všeobecného Boha a k ozdobě apoštolského stolce přijmi červený biret, znak velké kardinálské důstojnosti, jímž se naznačuje, že musíš být neohroženy až k prolití krve ve snaze o vyvýšení víry a práci pro mír a pokoj křesťanského lidu a pro svobodu a šíření svaté římské Církve. Pak každému kardinálovi určil titul kostela slovy: S pomocí našeho Pána Ježíše Krista a svatých apoštolů Petra a Pavla, volíme tě za kardinála kněze nebo kardinála jáhna s titulem na př. kostele sv. Cecily mučednice /to byl titul chicagského kardinála Codyho/ a určuji tě za spolupracovníka našího vlastních služby. Kardinál odpověděl Amen a papež nad ním udělal změnu kříže. Kato noví kardinálové se pozdravili bratrským objetím s přítomnými staršími kardinály. 

Všichni se společně pomodlili Otčenáš a papež připojil závěrečnou modlitbu a apoštolské požehnání. Nato jménem nových kardinálů poděkoval svatému Otcí prvni z nově jmenovaných Kardinál Mikuláš Fasolino, arcibiskup ze Stanta Fe v Argentíně.

*V úpravě k Dce 2021, ič nejistý smysl - jakéto tm mluví
Mluví slnko člověka, povídá o vlnách dívčích srdc.*

Všichni pak v průvodě sestoupili do Vatikánské basiliky k oltáři konfese, nad hroblem apoštola Petra. Sbor basiliky zpíval Decora lux... a pak intonoval Tu es Petrus... Kristova slova zaslíbení Petrovi, na němž vybudoval svou církev... Svatý Otec se pomodlil liturgickou modlitbu k sv. Petru a posvětil nová arcibiskupská pallia. Tento obřad se koná v basilice každý rok v předvečer svátku: Pallium je liturgický náhrdelník z bílé vlny zdobený pěti černými křížky, který nosí papež, primasové a metropoliti na mešním rouchu, jak odznak spojení se svatým Petrem.

Po svěcení pallií se odebrali všichni přítomní do kaple obětování Panny Marie, kde se pod oltářem chová neporušené tělo sv. Pia X. a tam za přítomnosti diplomatického sboru a všech kardinálů přítomných v Římě a pozvaných hostí svatý Otec odhalil a posvětil památník papeži Janu XXIII.

Památník - hluboký reliéf v bronzu od sochaře Emila Greca vysoký 6 a půl metru a široky skoro tři metry na podstaci z červeného granitu vysokém jeden metr 30 cm. Kolem postavy papeže Jana jsou znázorněny episody a okolnosti kterými se vyznačuje jeho krátký, ale tak významný pontifikát.

*2. mimo
předem jasno, žež papež - pánem vlastního času a svého životu. Dle
Národní kat. Týdeníku - o otoku papež Jana XXIII. zahrála hráčka h. Dce
Papež VI. - Pohledy zvané dřížní půlroků.*



ústav pro studium
totalitních režimů

Vě středu o jedenácté hodině se konala obvyklá generální audience v basilice sv. Petra. Svatý Otec mluvil zase o víře. Ale předvečer svátku apoštolů a Petra a Pavla a začátek jubilejního roku jejich mučednické smrti mu dal příležitost poukázat na víru z jiného hlediska. Největší svědectví víry je právě mučednická smrt. My už jsme zvyklí na to, řekl svatý Otec, že Církev spojuje památku příkladných křesťanských hrdinů spíše než k jejich životu, k jejich smrti. To byl vlastně začátek kultu svatých. Mučednictví má přímý vztah k víře, člověk dal život za víru. A to nás vede k myšlence, že víra s sebou přináší také nebezpečí, risk, ohrožuje nás klidný život a někdy i život vůbec. Víra může být těžkou věcí. My dnes nechceme mít mrzutosti a obtíže, zřídka jsme ochotni bit se za zásady, jesliže s tím nejsou spojeny nějaké bezprostřední výhody. Zřídka vystavujeme vlastní osobu kritikám a s pronásledováním druhých a na veřejnosti, v rozhovorech, snadno se přikládáme k takzvanému veřejnému mínění, snadno se stáváme, masovými a stádovými lidmi. A nechceme ani, aby rábozenství pro nás bylo pramenem obtíží spíše vidíme v církvi jakýsi systém duchovního pojištění a snad někdy na více, je-li možno, hledáme v ní i nějaký časný užitek. Tyto snahy jsou velmi škodlivé: jednat z lidských ohledů, chtít se sebe setrásat osobní odpovědnost: někdy to je slabost, někdy i pokrytectví snažeb i zbbělost. Proto první věc musí zakotvit v našem přes vědění: Víra je forma myšlenky, která musí hluboce proniknout naši mentalitu, psychologii, celou osobnost. Věřit to znamená velmi vážnou věc. Když jsme se setkali s Kristem v den našeho křtu nebo našeho obrácení, naš život byl vštípen na něj a je to její nejvnitřnější zákon: být křesťanským životem - jinak se vydáváme v nebezpečí zradit nejenom Krista, ale i sebe samy. Proto pro nás je nejdůležitější věc přilnout k Bohu, přilnout k pravému životu a proto víra v případě srážky platí více než náš pozemský život. - A druhá věc: Musíme vznávat víru/ jistě patřičným způsobem, který nevylučuje, míru, takt, prozírávost/, ale jsou okolnosti, kdy naše vnitřní víra se musí projevit na venek: abychom uctili Krista a Boha: abychom naše osobní víru, abychom vydali svědectví bratřím ve světě. Víra je těžká pro slabochy a bázlivce.

Víra žádá sílu ducha, . Ale Kristus ,který chce, aby jeho následovníci byli silní a dovedli bojovat, jim dá také, když je třeba ,potřebnou milost: Dějiny mučedníků včerejška i dneška nám to potvrzují: Zamyslete se, milovaní synové, končí papež - řekneme vám s Pánem: Nolite timere, nebojte se!

Svatý otec pak pozdravil řadu zvláštních skupin: katolické novináře z Belgie,kteří mu přinesli tradiční sbírku Haléře sv. Petra., studenty zpouniver- sitní školy pro specialisty V Metanopoli, katolíky a pravoslavné z Krfu, malé černé zpěváčky z Konga, kteří zahráli papežovi Tam-tam a zpívali věřím v Boha v řeči kwango. Několik přítomních klanových náčelníků bylo před- staveno svatému Otcí. Přinesli mu darem masku používaných při kmenových obřa- dech. - Dále přijal svatý Otec ve vatikánu také skupinu japonských budhistů, které vedl zakladatel Shinnyo-en Buddhist Goodwill Mission, Sinjo Ito.Přišli utvrdit přátelské vztahy mezi budisty a katolíky.Dali svatému O. cí daram sošku ze slonoviny, jáponskou vázu a zlatem tkanou látku ,vše od japonských umělců. -

Svatý Otec Pavel VI. dekretem Apoštolské penitencierie uděluje pro začínající rok víry tyto odpustky: Každý diecézní biskup nebo ordinář podle káno- nu 914 Církevního zákoníku mohou ^{pouze} jednou ~~zz~~ v jubilejním roce udělit papežské požehnání s nímž jsou spojeny plnomocné odpustky. - Kjomo mohou věřící zís- kat plnomocné odpustky jeden sváteční den, když společně a slavnostně recitují Kredo, a o jednom stanoveném dni / jedním ~~zzzzj~~ největších svátků/ mohou zís- kat plnomocný odpustek rovněž při modlitbě věřim v Boha v jednotlivých ro- dinách , katolických spolcích, školách, dílnách, nemocnicích a na jiných shromažďovacích místech.

V předvečer svátku sv.Petra a Pavla se konal pohřeb P.Josefa Čechelského T.J. vedoucího polské sekce za účasti polského biskupa mons. Rubina, sekretáře biskupského synodu a generála tovaryšstva P.Petra Arrupe . Mše svatou koncelebroval s deseti spolubratry asistent slovenský vdp. Antonín Lruk, který vykonal též pohřební obřady.

Vážení posluchači, přeji vám dobré odpoledne a zvu vás k poslechu zvláštního vysíléni vatikánského rozhlasu v české řeči o římských církevních oslavách, které se dnes soustředují kolem basiliky sv. Petra a apoštola Pavla slavného hrobu.

Od Božího rána proudily do basiliky sv. Petra menší a větší skupiny poutníků. Ráno bylo pod mrakem a někteří se obávali, zda se bude moci konat večer na obrovské estrádě před basilikou papežská mše svatá, kdy budou spolucelebrovat všichni noví kardinálové. Ale mračna se rozplynula a nad Římem se rozzařilo teplé, skoro horké červnové slunce. Průčelí basiliky je slavnostně ozdobeno, na barokních pavlačích kvetoucí oleandry a jiné kvetoucí keře a všechno připraveno, aby mohla celá Evropa sledovat v Eurovizi slavnostní chvíle zahájení jubilejního roku mučednické svatých apoštolů Petra a Pavla. - Roku víry. Včera ve večerním vysíléni jsme vám připomněli slova Pavla VI., která pronesl věřícím v bazilice svatopetrské jaká musí být naše víra podle vzorů apoštolských knížat; víra, která musí prohikat naši mentalitu, psychologii, celou osobnost, víra nebojáčka, která je veřejným uctěním Krista a Boha, ale také svědectvím našim bratřím ve světě. - V bazilice skoro u všech oltářů se sloužily mše svaté: viděl jsem tam kněze nejrůznějších barev: bílé, hnědé, černé. U oltáře sv. Jana Nepomuckého nechová neporušené tělo sv. Pia X. a kde včera papež Pavel VI. odhalil nadherný bronzový památník dobrému papeži Janovi, jeden salesiánský kněz slavil svou stříbrnou mši a kolem oltáře veliká skupina salesiánských bývalých žáků a spolupracobníků. Z chorové kaple zaznival zpěv matutina alaud vatikánské kapitoly kanovníků, provázené sborovými zpěvy vatikánského choru, lodi. V příčné kryptě sv. svatého Processa a Martiniána, kde je oltář našeho sv. Václava s mozaikovými medajlony našich apoštolů Cyrila a Metoděje, sloužil pro svou početnou pouť mše svatou nějaký italský biskup a právě je ve sváteční homilií povzbuzoval, že nesoucí tuto víru, která zde u hrobu apoštola měla počátek a byla zpečetěna jeho mučednickým, nést do svých domovů a zapálit od tohoto svatého ohně svá srdce i srdce druhých. Otlář konfese pod nímž je hrob sv. Petra je bohatě ozdoben květinami a girlandami kolem

95 votivních lamp, kde hoří věčné světlo na památku Petrovy veliké lásky ke Kristu. Pomodlil jsem se tam i za vás, právě tak, jako jsem na vás pamatoval i oltáře našeho svatého patrona, aby krev a oběti mučedníků přinášely bohaté plody víry i v Československu. Do grott ke hrobkám papežů, které se tam kupí kolem hrobu sv. Petra jsem se mohl ztěžka prodrat tisícími davů, které tam sestupovali. Každý chtěl ke hrobu papeže Jana. Tonul v záplavě květů, podobně jako hrobka Pia XII. Pro zástupy se nebylo možno dostat k zábradlí kaple. Ale i tam dole, u různých oltářů a kaplí se sloužily mše svaté. I polská kaple s mosaikou černé Matky Božské z Čenstochové, již dělá čestnou stráž náš svatý Vojtěch, byla plná věřících. Vrátil jsem se ještě do kaple obětování Panny Marie, kde včera večer Pavel VI. odhalil bronzový hluboký reliéf k uctění památky papeže Jana XXIII. Bylo tam s jinými i 35 kardinálů, kteří ještě žijí z těch, které jmenoval papež Jan kardinály. První z nich jeho bezprostřední nástupce na Petrově stolci kardinál Montini. Byl tam diplomatický sbor a římská prelatura, ale mnoho prostých lidí z ~~území~~ kraje Roncalliho a také jeho žijící sourozenici bratří Zaverio a Giuseppe a sestra Assunta a řada synovů a prasynovů a neteří. Byl tam také dlouhulety osobní sekretář papeže Jana mons. Capovilla, v poslední tajné konsistorii jmenovaný arcibiskupem v Chietti. - Sám svatý Otec Pavel VI. chtěl zhodnotit životní dílo papeže Roncalliho, jehož brovanský bronzový památník odhalil. ~~Už chtěl, aby se památník~~ ^{je tu} ~~řídit~~ od jiných monumentálních pomníků v renesančních a barokových prostorách největší baziliky křesťanstva. Je to moderní pomník. Dílo Emilia Greca. Ale je to dobré, solidní umění. Svatý Otec připomněl, že to není první pomník, který odhaluje svému bezprostřednímu předchůci. Jak arcibiskup milánský ještě za života papeže Jana posravili mu pomník u svatyně Madonny del Bisco v Iversago, odkud je vidět na bergamské hory. Tam stojí a dívá se otcovským pohledem do dálky, lze je jeho rodné Sotto il Monte a jeho milované bergamské diecézi. Mohutný a slavnostní pomník postavený především pro útěchu tamnímu lidu, kteří chtěli mít papeže Roncalliho blíže, alespoň v jeho podobě.

Tento pomník ve vatikánské basilice má zcela jiný účel. Má dát odpověď všem těm, kdo tam příputují na jejich otázku: kde je papež Jan? Kdo to byl? A jaký byl? - Ti všichni, kdo přijdou hledat podobu otce, na něhož nemohou zapomenout, stále milovaného přítele, typickou a drahou jeho osobnost, která nežije na mrtvých stránkách historie, nýbrž v srdcích lidí. Památník věnovaný papeži, kterého měli všichni rádi. Papež citoval vlastní slova, která řekl o svatodušních svátcích roku 1963, když papež Jan se připravoval na odchod se světa, v milánském domu věřícím, kteří se tam přišli modlit za umírajícího papeže: Požehnaný tento papež, který který nám dal prožít radost z hodiny duchovního otcovství a vědomí rodinného ducha, který učil nás a celé lidstvo, že svět potřebuje na prvním místě lásku, a jak mnoho lásky! On miloval a byl milován. Tento pomník ho ukazuje v projevech jeho ~~umírácké~~^{monostranné} apoštolské lásky. Chce ukázat, že jsme mu porozuměli a že na jeho otcovskou láskou odpovídáme láskou dětí. Na rozdíl od jiných náhrobních pomníků v basilice umělec nechtěl zpodobnit jenom osobní portrét papežův, papeže osamoceného v jeho majestátu, jako jsou obyčejně pomníky, které chtějí zvěčnit velikost osobnosti, již znázorňují. Papež tu není sám, vyvstává ze skupin jiných osob, je znázorněn ve své činnosti. Za jeho postavou zahalenou v pontifikální roucha je vidět řadu biskupů: Papež Jan je papež ekumenického koncilu, který znamená novou éru v církvi. Ale před ním řada skloněných postav, které naznačují lidskou bídu a misérii. Skláni se před ním nějaká matka a za ní se tísni nějaký mrzák a v pozadí vidíte řadu tváří za žalářními mřížemi. A nad tím vším tři postavy andělů s olivovými tatolestmi rukou. Připomínají jeho veliké encykliky, které měly tak veliký ohlas, zvláště tu o míru na zemi Pacem in terris, ale zároveň i jeho hluboký nadpřirozený život víry, z kterého papež žil a jemuž denně vydával to nejkrásnější svědectví, jak to můžeme sledovat i v jeho deníku. Papež Pavel VI. upozornil ve své řeči, že osobnost Jana XXIII. byla někdy vykládána neúplně a někdy zcela znetvořena těmi,

kteří chtěli jeho jménem podepřít neposlušnost vůči požadavkům dogmat církevní discipliny. Ale není nic vzdálenějšího od piváhy Jana XXIII. při své dobroti, při svém požozumění pro všechno lidské byl to člověk, pevné, nesklonová křištálově čisté víry, víry celé, římské, katolické. Dnešní věk v něm uznává člověka, qui erat missus a Deo, člověk který byl poslán od Boha - řekl papež - a otevřel Církvi a celému světu novou cestu prostřednictvím nečekaného, ale v pravý čas svolaného ekumenického koncilu a svými odvážnými encyklikami, které se staly slavnými., a neméně i svou prostou, někdy živočísní dobrohou a moudrostí, která změnila zdrželivou úctu k papeži v sympatie plné důvěry. A právě tento pomník chce vyjádřit to, co opravdu charakterisuje papeže Jana: dobro, lásku, pastoračního genia, který učinil z Křistova náměstka přátele lidí který při setkání s nimi je dovede chápout, jim přináší odpustění, posílu věnovu, spásu podobně jako v evangeliu se nám zjevuje Ježíš. A papež se na konec tázal: byla to přirozená vlastnost? byla to ctnost? Byl to zvláštní dar a charisma od Boha. Anebo všechno dohromady. Myslíme že všechno dohromady a propo papež Jan byl a zůstane všem drahý.

Při výročí aukce františkánského kláštera v Brně v roce 1967 byl k uvedení významný text o papeži Janu XXIII. z ruky Karla Vojtěcha Šimona. Text byl vydán v roce 1967 v Brně v nakladatelství České sekce Vnitřně záchranného rozhlasu.



ústav pro studium
totalitních režimů

Poslechněte si vážení posluchači zkrácenou reportáž ze zvukového pásu ze zahájení jubilejního roku mučednictví sv. apoštola Petra a Pavla - roku víry.

Obrovské náměstí svatého Petra se stalo velikým chrámem. Před průčelím basiliky slavnostně ozdobeným květinovou výzdobou na balkonech a girlandami i tradičním ^{My} symbolem Petrovy rybářské lodice se zvedal papežský trůn, po stranách sedadla pro kardinály, biskupy, preláty a pozvané hosty. V popředí rozsáhlé estrády prostý prostranný oltář, u něhož celebroval papež a ~~espolu~~ s ním noví kardinálové. Počet všech lidí na náměstí a na galeriích se odhadoval na ~~1965~~. Sváteční bohoslužba měla nahradit tak zvanou veřejnou konsistorii. Už při poslední konsistorii na papežovo přání byl obřad velmi zjednodušen a dostal výhradně náboženský ráz. Mše svatá byla ke cti svatých apoštola Petra a Pavla a byla sloužena podle nových liturgických předpisů, které vylešly v platnost tohoto dne. Za zpěvu antifony Ty jsi Petr to je skála a na té skále vzdělám svou církev a Žalmu 131ho Rozpomeň se, Pane, na Davida papež jehož předcházeli lektor, podjáhen a a dva jáhni latinský a řecký a všich 24 kardinálů koncelebrantů, přistoupil k oltáři a začal mši svatou. Posvátné obřady byly provázeny gregoriánským chorálem, jenom chvalozpěv ~~sixtinský papežský~~ Gloria - zazpívala sbor Capella Sistina. Epístola byla čtena dvojí První vzata z I. kapitoly apoštola sv. Pavla ke Kolosanům: Mám z tohodost, když teď trpím pro vás, protože já tím doplňuji ve svém životě to, co ještě zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap... Byla čtena francouzsky. Následoval žalm střídavě s ritornelem a II. četba vzata ze skutků apoštolských z 5. kapitoly o apoštolech před veleradou, kde Petr vyznal vzkříšeného Krista, neboť se sluší poslouchat Boha více nežli lidi. A oni odcházeli /po bičování/ z velerady a radovali se z té cti, že směli trpěti pro Ježíše Krista pohánění. A učili dále každý den i po domech a hlásali radostnou zvěst, že Ježíš je Mesiáš. Druhá epístola byla čtena anglicky. Po zpěvu Alleluja s příslušnými verši se zpívalo tradiční úryvek evangelia ze 16 kapitoly sv. Matouše o Petrově

B 1
Místo
papst.
(2)
Tak's Petrus

B C3

*Ketří řeč
Otec
přahul*

*Sálků
B.②*

*L.②
knekturka*

*D.④
Pattu*

primátu bylo zpíváno jáhny latinsky a řecky. Nato měl svatý Otec homilií. Při homili noví kardinálové přistoupili k oltáři, svatý Otec je oslovil: Milovaní bratří, sotvaže jste se stali členy kardinálského sboru, byli spojeni těsnějšími svazky se svatou Církví římskou, v níž jsme vám určili titulární kostely. Přijměte prsten jako znamení vaší důstojnosti, vaši pastýřské péče a vašeho těsného spojení s katedrou svatého Petra. Klečícím kardinálům jednomu po druhém navlékal papež prsten a říkal při tom: Přijmi prsten z Petrovy ruky a věz, že tvá láska k Církvi poroste láskou knížete apoštola. Na konec se obrátil ke všem s výzvou: Milovaní bratří hlasem našeho učitele a Pána k vám mluvíme: až se vrátíte do svých zemí a do svých kostelů...kažte evangeliump, buďte Kristovými svědky Krista, zakladatele Církve Boží, neste požehnání a Kristův mír všem. Kéž Pán Ježíš Kristus, věčný pastýř a Král všehomíra, vás vede a zachová, vás i lid, který je vám svěřen. - Při modlitbě věřících před obětováním odevzdal president mezinárodní charity Mons. Jean Rodhein svatému Otci šek ve prospěch trpících dětí na dalekém a středním východě. Je to praktická odpověď především na papežovu výzvu v jeho poslední sociální encyklike: ~~xix~~ zdroveň to je symbolický náznak, že celá církev se zavazuje spolu s papežem pomáhat trpícím. Po Agnus dei papež dal políbení pokoje ~~ale~~ kardinálům koncelebrantům a ~~při~~ objal členy zvláštní delegace, kterou poslal ekumenický patriarcha Athénagoras Carihrádský k zahájení jubilejního roku do Říma. Byli to rakouský pravoslavný metropolita Chrysostomos, metropolita z Myry Chrysostomos, archimandrita Gennadios Zervos a druhý diákon ekumenického patriarchátu Callinicos.

Při mši svaté podal svatý Otec sv. přijímání 38 římským dětem. Každé z nich zadržovalo jednu tak zvanou prefekturu, do nichž je podle nové organizace rozdělena římská diecéze.

Národního protinu patří k římskému

O Přímořské Novině

Vážení posluchači, poslechněte si dnes zprávy z Říma z katolického světa. -

Snažili jsme se vás v tomto týdnu pravidelně informovat o událostech v Římě a dnes tyto zprávy doplníme některými posledními událostmi.

30. června připadlo výročí korunovace svatého Otce Pavla VI. Všichni, zvláště kněží, jsme na něho pamatovali v modlitbě a prosili Boha, aby milostivě shlédl na svého služebníka Pavla, kterého ustanovil pastýřem své Církve. Prosili jsme, aby slovem i příkladem vzdělával ty,

kterým stojí v čele a tak se stádem sobě svěřeným došel do věčného života. Jsem to čtyři roky, kdy Pavla VI.

Je to štvrté výročí, kdy vstoupil na stolec Petruv a přejal dědictví dvou velikých papežů, služebníků Božích Pia XII. a Jana XXIII. A bylo to zvláště těžké dědictví papeže Jana: dokončení II. vatikánského koncilu. To se mu podařilo. Koncil šťastně skončil a vyhlásil konstituce, prohlášení a dekrety. V celé Církvi vzbudil nové kvašení a rašení. Ale reformní koncilevky dokumenty nesmějí zůstat lištěnou literou, je třeba uvést je v život Církve. A to bylo hlavním úkolem i posledního roku pontifikátu Pavla VI. Nemůžeme vypočítávat všechno, čím se vyznačoval tento rok: byl to rok dvou velikých encyklik Populorum progressio - o rozvoji národů a Sacerdotalis caelibatus - o kněžském celibátu, jehož zákon pro latinskou Církev byl znova potvrzen, ale postaven do nového světla a naznačeny cesty, jak by zvláště semináře měly důkladně a všeobecně připravovat kandidáty kněžství, aby zákon celibátu nebyl pro ně nesnesitelným břemenem, nýbrž zdrojem plného obětování se pro Krista a Církev. Byl to rok nepřetržitých snaž o světový mír a MiM milosrdné pomoci všem, kdo trpí následky válečných konfliktů. Tyto mírové snahy korunoval svatý Otec svou poutí do Fatimy, aby tam vyprosil vnitřní mír Církvi a občanský a sociální mír celému světu. V tomto roce byla vydána řada dokumentů, kterými se uvedly v praxi reformy na poli liturgickém i organizačním. Řada změn pro postupné znezinárodní římské kurie se uskutečnila také v tomto

roce a jmenování nových 27 kardinálů bylo přípravou k dalším krokům na tomto poli. Kongres zástupců biskupských konferencí evropských, svolání biskupského synodu a světový kongres laiků, které se budou konat v nejbližších měsících - to jsou jen některé hlavní papežovy činy za poslední rok. Ale všechny vyznačuje důsledná věrnost liturgie i duchu II. vatikánského koncilu a nesmlouvavá linie v obhajobě pokladu katolické víry. Kolikrát za poslední rok mluvil svatý Otec o víře poutníků a turistů z celého světa a poukazoval na její význam pro křesťanský život z nejrůznějších hledisek. Rok víry, kterým chce uctít 19ti sté výročí mučednické smrti sv. apoštola Petra a Pavla, je novým dokladem papežovy starostlivosti o neporušené zachování svatého odkazu a poštola modernímu světu.

Dnes spolu se svatým Otcem děkovali v bazilice svatého Petra za hradbami při mši svaté, kterou sloužil kardinál Vavřinec Jäger, členové kardinálského sboru, diplomatický sbor, zástupci římské prelatury a římské kurie, zástupci diecésního i řeholního kleru. K nim se přidružilo mnoho cizích poutníků, zvláště z diecéší nových kardinálů, a římské katolické organizace. *Pro bohatství především kleru. Amen.*

Svatý Otec o svátku svatého Petra a Pavla přijal ve zvláštní audienci nově jmenované francouzské kardinály s několika sty poutníků z jejich diecéší. 30. června přijal nové italské kardinály, které provázelo na 2,000 poutníků a přátel. Papež připomněl krátce zásluhy všech nově jmenovaných kardinálů o Církev a zvláště vzpomněl svých přímých spolupracovníků ve Státním sekretariátě kardinálů Samoré a del'Acqua.

Dnešní *L'Osservatore Romano* přináší řadu jmenování nových prelátů, kteří mají převzít úřady po nově jmenovaných kardinálech: bývalý generální sekretář koncilu kardinál Felici byl jmenován presidentem ~~zr~~ Komise pro revizi církevního zákoníka. - Arcibiskup Philip, z řádu Dominikánů /dosavadní sekretář kongregace řeholníků/ se stal sekretářem kongregace pro učení víry, novým sekretářem kongregace řeholníků se stal

mons. Antonín Mauro ze státního sekretariátu. Mons. Augustin Casaroli nastoupil na místo kardinála Samoré jako sekretář kongregace pro mimořádné záležitosti. Nástupcem kardinála del Acquy jako sekretář kongregace pro záležitosti řádné se stal apoštolský delegát pro západní Afriku mons. - Rovněž byl jmenován nový apoštolský nuncius ve Švýcarsku a nový apštolský delegátem ve Spojených státech severoamerických se stal dosavadní apoštolský delegát v Mexiku. - Při včerejší audienci dané francouzským kardinálům a poutníkům oznámil svatý Otec, že kongregace seminářů a universit dostaneme nové pojmenování: kongregace katelického vyučování.

Zakladatel světového jocismu kardinál Josef Gardijn, který má 85 let, je nemocný a musel se odebrat do jedné nemocnice v Bruselu. Jeho zdravotní stav prý však nebudí vážné obavy.

Vdp. Petr Arrupe, generál Tovaryšstva Ježíšova, byl zvolen novým prezidentem Unie generálních představených řádových. Vicepresidentem byl zvolen generál františkánů vdp. Konstatntin Koser. Obědva byli zvoleni na tři léta. Koncem května kongregace řeholníků schválila nové stanovy Unie. Účelem unie je pomáhat prohlubovat řeholní život, usnadňovat spolupráci mezi jednotlivými řády a udržovat styk se svatou Stolicí. Rádnými členy unie mohou být generálové řádů a kongregací, které mají papežské schválení.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu
Vyháňení misionáři z Guiney/Francouzí, Hollandé, Švýcaři, Belgačtí a Němci/ celkem 156 jsou na společné pouti v Lurdech a během pouti budou koncelebrovat v podzemní bazilice sv. P. a X.

1. července o svátku nejsvětější krve Páně vysvětí na kněze pražský arcibiskup pan kardinál Josef Beran v kapli římského Nepomucena jáhna dp. Františka Hrdého z farnosti Vratimovské, z diecése Olomoucké. Dp. Hrdý bude slavit první mši svatou v neděli 2. července o svátku navštívení Panny Marie. V nedělním večerním vysílání vřísní sene několik záběrů ze zvukového pásmu ze slavnosti a novokněž promluví a pošle novokněžské požehnání.